

BIBLIOTECA
Centrală a „Astrel”

SIBIU

B.R.V.
463

Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo
Pp Qq Rr Ss Tt Uu vel
Vv Xx Yy Zz.

Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo
Pp Qq Rr Ss Tt Uu vel
Vv Xx Yy Zz.

2. Litteræ dividuntur in
Vocales, et Consonan-
tes.

3. Vocales sunt, qvæ
absqve omni alia litte-
ra enunciari possunt
et sunt:

A E I O U & Y.

4. Consonantes sunt,
qvæ absqve vocalibus
e iari nequeunt, &
sunt reliqæ septem de-
cim, ut: Be, Ce, De
&c

5. Diphongi sunt, qvæ
natur e duabus vo-
bus ad eandem syl-
lom pertinentibus:
& sunt sex: æ, au, ei,
eu, œ, yi.

6. K, Y, Z, tantum
græcis vocabulis ad
nibentur.

7. Vocales i, & u,
initio vocum positæ an-

A te

2. Litterele se impartiesc
in Versuitoare, si in Im-
preunasunatoare.

3. Versuitoare sint, qvare
se pot spune fara de ma-
carce alta littera: se
sint:

A E I O U si Y.

4. Impreunasunatoare sint
qvare nu se pot spune fa-
ra de versuitoare, si sint
celé late siépte spre zéce,
prequm: Be, Ce, De.
si céll.

5. Diphongi sint, quá-
rii se fác din doão ver-
suitoare, ce se tién
tot de ácéiási sylláwa,
si sint: æ, au, ei, eu,
œ, yi.

6. Cu K, Y, Z, tra-
im numáz in Cuvintele
Grecesci.

7. Versuitoare i, si u : re-
tru'ncéperea cuvintele

Inv. 375

BIBLIOTECĂ „ASTRA“
SIBIU

pui

Prima Principia Latinae Grammaticae, quae ad usum Scholarum Val. Nationalium, propter magis rem incipientium Puerorum facilitatem, adjecta Val. lingua, in hunc ordinem redigit, ac typis edi curavit G. G. Simkai etc.

Arăști și în limba maghiară și germană
le-am edat, adâncind și cea română! //

Elegia - text lat. cu comentarii de T. Cipariu.

1) Rege. în Arhim, 1868, m. 15, p. 292 -

T. Cipariu în note: "necesse mi est per vijitos necesse
mi esse dat de noua pena aurum?"

Se mai află un exemplar
în Bibl. Acad. Rom. fond

Cetera veche românească nr 463

Prima Encyclopædia Latinae grammatices quæ
ad usum scholarum valachico-nationalium propter
maiorem invenientiam puerorum facilitatem, adiecta
valachica lingua in hunc ordinem redigit ac typis
edit et curavit Georgius Gabriel Linkay de Zaden
A. A. L. L. Philosophia & J. Theologiae Doctor ac primarius
Scholæ Nationalis Balasfeldensis Director et Catedrata.
Balasfelvæ Typis Seminarii Diocesani.

M. D. C. C. L XXXIII. —

800

Completeness of the exam.
Harm. din Bibl. Acad.
Rom. - Fond Cartea
veche rom.

Caput I

Introductio in grammaticam
latinam.

De natura, & partibus Latinae
Grammaticae

Grammatica Latina est doc-
trina bene loquendi, legendi,
& scribendi Latine

Partes grammaticae Latinae
sunt quinque :

1. Orthoëpia est doctrina
quamlibet litteram vero
suo tono enunciandi.
2. Prosodia est doctrina
quovis syllabae rectum
tonum dandi.

Cáp. I Jn. 1863 M. 463

Indreptare cître grămăticei
latinești

Despre fizică, partile Grammaticei
Latinești.

Grămătica latinești e inven-
tura de a vîrbi, cîtei, și serie
bine latinești.

Partile Grammaticei Latinești
sunt cinci :

1. Orthoepia e inventura
de a spune fiecare literă
duya sunetul său.
2. Prosodia e inventura
a da fiecarei syllabe
același ton, zvare și
cuvîne.

Othographia est doctrina
corecte scribendi

Etymologia est doctrina
rite intelectandi vocabula.

Syntax est doctrina tam vo-
abula, quam sententias re-
i constnendi

ta. Calligraphia seu ars mi-
tide scribendi; & Tachigraphia,
idest, ars celeriter scribendi,
est ad internas Grammaticae
notes non pertinent, ab Gram-
maticae studiis tamen con-
parari debent.

¶ 2

De Orthoepia

Litterae, quibus utuntur la-
tini sunt viginti tres.

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg (Hh
Ii Kk Ll, hm Mm Nn Oo Pp Qq
Rr Ss Tt Uu * vel Vv Xx Yy
Zz).

- 3. Orthographia e inveniatura
de a trie faza de amintele.
- 4. Etymologia e inveniatura de
a treia faza amintele.
- 5. Syntax e inveniatura de
a treia faza laolalda
de regulae amintele, usia
de sententiale.

Insimna. Calligraphia, adepte,
nestesingul de a scrie neted;
& Tachigraphia adepte nestes-
tingul de a scrie rapede, ma-
caroche nu se tien de cele din
launton posti ale Grammaticei-
ei, tatusi limbue de de cas-
tige de la Grammaticei.

¶ 2 Despre Orthoepia

Litterele, cu care traxi Latinii
sunt doar zece si trei:

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg (Hh Ii Kk
Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt
Uu Vv Xx Yy Zz)

- re aliquam vocalem, aut dyphongum enunciantur instar consonantium, & saepe etiam aliiter scribuntur, ut: *Janua, vado.*
8. C. ante a, o, u, item ante consonantes, & in fine vocum sonat, ut K.
9. C ante e, i, y, æ, œ, sonat, ut ȝ. Germanicum, vel ȝ. Illyricum.
10. Ph sonat, ut F.
11. Q si habeat post se u, enunciatur una cum eodem, ut kv.
12. T ante i, si seqvatur vocalis, aut dyphongus, enunciatur, ut i, Germanicum, e.g. *Ambitio.*
Excipiuntur quædam, ut: Dotium, Cotium, &c in quibus t enunciatur, ut τ Illyricum.
- pusc īnāinte de vro versu-
 itoare, sāu dyphong se
 spun qvā īmpreunasunata-
 áre, st adēse ori se scriju si
 alminatrelea, prequm:
Janua usia, vado merg.
8. C. īnnāinte de a, o, u,
 ápoi īnnānte de īmpre-
 na sunatoare, si īn sfâr-
 tul cuvintelor suna qvā si k.
9. C īnnāinte de e, i, y,
 æ, œ, suna, qvā si ȝ.
*Nemtiesc, sāu ȝ. Illy-
 ricesc.*
10. Ph suna qvā si F.
11. Q ávend dapa scine u,
 se spune īmpreuna cu dēn-
 ful, qvā si kv.
12. T īnnāinte de i, dā-
 chel urmeza versuitoare,
 sāu dyphong, se spune,
 qvā si ȝ. Nemtiesc, p. p.
Ambitio, trufia.
*Se ieu áfara, unele, pre-
 qum: Dotiutu, Cotium
 si céll. ī qvare t se spu-
 ne, qvā τ Illyricesc.*

§ 3. T. Principio vo-
cis, aut si S præce-
dat, rursus enuncia-
tur, ut τ Illyricum.
ut: Tiara, modestia.

§. 3.

DE PROSODIA.

Cum leges Prosodice in
inferiori Humanitatis
Classe doceri soleant,
hic unica regula interim
notanda est, nem pe-
ultimam syllabam in voci-
bus Latinis nunquam pro-
longari, de reliquo tyro-
nes docendi sunt rectam
pronunciationem perpe-
tua exercitatione, & e-
mendatione, etiam ante-
quam ad inf. Humanita-
tis Classem pervenerint.

§. 4.

DE ORTHOGRAPHIA.

I. Principio orationis,
metri, nominum pro-
priorum, post punctum,

A 4

I. Intru începutul cu-
vântului, sau dacel în-
treces, iarăsi se spune,
quā τ Illyricesc, pr: Tia-
ra, modestia.

§. 3.

DESPRE PROSODIA.

Fiindche Prosodiac se învá-
tia în Poes, aci întrá-
tâtă e de à însemná •
reguli, adicne: che
syllává cea mai de pre-
urma în cuvintele La-
teinescii nici quum nu
se lungesc, al mintreles
e op, se se învátită prun-
cii pronuntiaturá ces
drépta prin necetata
deprindere, si îndrepá-
re si más náinte de
á veni lá Poes.

§. 4.

DESPRE ORTHOGRA-
PHIA.

I. Întru începutul vorbi-
rei, aversiului, a numelor
celor proprii, dupa punt-

ac

fi

- ac in titulis inlustrium personarum adhibentur litteræ majusculæ.
2. Consonans inter duas vocales posita pertinet ad posteriorem syllabam, ut: *liber*.
3. Duarum consonantium inter duas vocales positarum altera ad priorem, altera ad posteriorem syllabam pertinet, ut: *concessit*.
4. Consonantes, quæ interdum principio vocis conjunctæ sunt, etiam in medio conjunctæ manent; tales sunt: *bd*, *cl*, *ft*, *gn*, *mn*, *pht*, *ps*, *scsm*, *sp*, *sq*, *st*, *tl*.
5. Composite voces ita dividuntur, prout compositæ fuerunt, ut: *ex-oro*, *abs-*
- si in tytulusiurile persone-*
lor celor luminante se pun-
litterele cœle máimarisioare
2. Împreunăsunatoárea pu-
sa īntra doáo versuitoáre, se tiēne de syllavá cez
mái de preurma , preqvum:
li-ber, cărté .
3. *Dintra doáo Împreuna-*
sunatoáre, ce sînt þuse īn-
tra doáo versuitoáre cez
dintăiu se tiēne de syllavá,
cea mât dinnáinte, ádoáoá
de ceá armatoáre, preqvum:
con-ces-sit, áu īngaduit .
4. Împreunăsunatoárele,
vâre quâteodâta īn īnce-
putul cuvintelor sînt îm-
preunâte, īn mijloc ânche
remân împreunâte ; unice
quâ acéstea sînt : bd ,
cl , ct , gn , mn , pht , ps ,
sc , sm , sp , sq , st , tl ,
5. *Cuvintele cœle împreu-*
nâte se desfâc , preqvum
sâu fost īntrunlocut ;
preqvum : ex-oro , abs-
tru-

9

abstrusus.

6. Interpunctionum prae-
cipuae sunt: comma, pun-
ctum media nota; duo
puncta: signum interro-
gationis? signum exclama-
tionis! diæesis si-
gnum translationis - pa-
renthesis () .

De cœteris, usque
omnium interpunctionis
plura in Gy-
mnasiis.

CAPIT 11.

DE ETYMOLOGIA.

Introductio in Etymolo-
giam. et præcipue de
Etymologia nominum.

1. Qvot vocales, aut
dyphongi in qvavis vo-
ce sunt, totidem sunt
syllabæ, ut: *Rex Hun-
ga-ri-a.*

2. Ex una, aut pluribus
syllabis fiunt voces, ut:
Frons, O-cu-li, Vul-tus

A 5

men.

truras.

6. Interpunctile cele
mái álese sint: com-
mácul, puntul. mé-
zanotá; dopuntul;
semnul întrebarei? se-
mnul strigare! diere-
sul.. cráteimá- pár-
rentesul().

Despre cé lélálte, si despre
folosul tuturor interpuncti-
ilor más multe în schoálele
céle Lateinescii.

CAP. IV.

DESPRE ETYMOLO- GIA.

Indreptare catra Etymolo-
gia, si más áles despre
Etymologiá numelor.

1. Qváte versustoáre, sás
dyphongi sint in fiesce-
qváre cuvânt, át átea syl-
lave sint, preqvum: Crá-
iul Un-gá-ri-es.

2. Dintr' uná, sás más
multe sylláve se fócc cuvin-
tele, preqvum: Frun-tea,
O-chi

men-si-un-sur

3. Evocibus componi-
tur oratio, ut: *Deus
regit mundum.*

4. Partes orationis, seu
voces, ex quibus ora-
tio componi potest,
sunt octo: Nomen
Pronomen, Verbum
Participium, Præposi-
tio, Adverbium, Inter-
jectio, Conjunction.

5. Nomen est vox, qua-
rei alicujus notio ex-
primitur, ut: *Cæ-
lum, terra.*

6. Nomen est duplex: Substantivum, & Adje-
ctivum.

7. Substantivum est, quod per se rem ali-
quam significat, & in
oratione solum esse
potest, ut: *Deus.*

8. Adjectivum est, quod per se nullam rem
determinatam signifi-
cat

ochii, făçă, mint.

Din cuvinte se face vor-
birea, prenum: Dumne-
zeu ocărmașce lumea.

Partile vorbirei, sau
cuvintele, din care se
poate face vorbirea,
sunt opt: Numele, Pen-
trunumele, Vorbă, Îm-
partasirea, Năintepune-
rea, Sprevorbă, Întra-
punerea, Împreunărea.

5. Numele este cuvenit, prin
care se arată cunoști-
nța căreia lucru, pre-
num: Ceriu, paměnt.

6. Numele este de deoarefe-
liuri: Statornic, și
Ádaogatori.

7. Numele statornic este, care
prin seine însemnă
ceva lucru, și poate fi
singur în vorbire, pre-
num: Dumnezeu.

8. Numele ádaogatori este,
care prin seine nici un
lucru marginit nu însemnă

eat, sed proprietates za, c̄i numáis proprietatile Substantivi exprimit, numelui celui statornic le á-ut: magnus, bonus. áta, pr: märe, bun.

9. Nomen substantivum iterum est duplex: Proprium, & Appellativum.

10. Nomen proprium est quod principio ad unam singularem personam, vel locum significandum adhibitum, quamvis post modum idem pluribus attributum fuerit, quia initio unius solius fuit, proprium esse non cessavit, ut Vienna, Hungaria, Antonius.

11. Nomen appellativum est, quod res communes, atque incertas significat, ut: Dominus, Civitas.

12. Proprietates etymologicæ nominum sunt quatuor: Genus, Numerus, Casus, Declina.

9. Numele statornic járasie de doáo fé liură: Propriu si Ciamatoriu.

10. Numele propriu e, qváre in inceput filnd luát numái pentru însemnárea unei Personi, sau unui loc, macárche dupácéia lá más multi s'áu dát, tatusé pentruche intru- inceput numái á unuiás áu fost. n'áu inceput á fă Propriu, pre- qvum: Vienná, Ungáriá, Ántonie.

11. Numele chiamatoriu e, qváre însemnára lucruri de obște, și nemarginite, preqvum: Domn, Cetáte.

12. Proprietatile eile etymologiceșcă á numelor sînt pătru: Genus, Numerus, Cadereea, Ple-

clinatio.

13. Genera sunt sex: Masculinum, quod designatur per articulum *hic*; Fœmininum, quod designatur per articulum *hæc*; Neutrūm, quod designatur per articulum *hoc*; Commune, quod designatur per articulos *hic* & *hæc*; Dubiūm quod designatur per articulos *hic*, vel *hæc*; Omne, quod designatur per articulos *hic* & *hæc* & *hoc*.

14. Numeri sunt duo Singularis, & Pluralis.

15. Numerus Singularis est, qui rem unam significat, ut: *homo*.

16. Numerus pluralis est, qui res plures denotat, ut: *homines*.

17. Cūsus sunt sex: No-
minativus, Genitivus,
Dati-

cāres.

13. Genurile sunt siése: Barbatesc, quare se árata prin árticulul *hic*; Femeiesc, quare se árata prin árticulul *hæc*; De nici unul, quare se árata prin árticulul *hoc*; De obse, quare se árata prin árticulii *hic*, si *hæc*; Indoit, quare se árata prin árticulii *hic*, sau *hæc*; Átot, quare se árata prin árticulii *hic* si *hæc* si *hoc*.

14. Numerii sunt doi: Si-
gurátec, si Immultitoriu-

15. Numerul Singurátec es-
t, quare însemnéza număr
un lucru, prequm: Om.

16. Numerul Immultorius
e, quare însemnéza măr
multe lucruri, pr Oameni.

17. Caderii sunt siése:
Cadereea ántâia, á-
doaoá

Dativus, Accusativus
Vocativus, Ablativus.

18. Declinationes sunt 5:

Prima, cuius Genitivus exit in e.

Secunda, cuius Genitivus exit in i.

Tertia, cuius Genitivus exit in is.

Quarta, cuius Genitivus exit in us, vel u.

Quinta, cuius Genitivus exit in ei, ubi ei non est diphthongus.

19. Quidam casus sunt inter se semper similes, ut: Primo. Omnia nomina neutrius generis habent tres casus similes, Nominativum, Accusativum et Vocativum; qui numero plurali indescinunt.

Secundo. Dativus, et Ablativus pluralis sun-

doáoá, átria, ápátrá, ácincea, ásiésá.

18. Plecarile sint cinci:

Antáia, áqvarai ádoáoá Cadére ése in e.

Ádoáoá, áqvarai ádoáoá Cadére ése in i.

Átria, áqvarai ádoáoá Cadére ése in is.

Ápátrá, áqvarai ádoáoá Cadére ése in us, sau u.

Ácincea, áqvarai ádoáoá Cadére ése in ei, unde ei nus e diphthong.

9. Unele caderi sint punere a sé mene intra scine, prequam: Antáia. Toate numele de genus de nici unul áu trai caderi a sé mene. Caderea antáia, ápátrá, si ácincea; quare in numerul immultitoriu es in a.

Ádoáoá. Átria, si ásiésá Cadére immultitoriu are,

in "omnibus qvinqve
Declinationibus similis

áre sint in toáte Pleca-
rile ásemene.

Tertio. Vocativus est Nominativo similis in utroqye numero, excepis nominibus secundæ declinationis in es desinentibus, idqve in singulari tantum.

Átrejá. Cadéres ácinca e ásemenea Caderei cí dintáiu, luánd áfára sumele de ádouoá plecáre, qváre is in us, si ácésler anche numái in numeris singurátes.

De Declinationibus Substantivorum.
TABULA FORMATIONUM.
*Seu omnes terminaciones Cæsum in quinque
 Declinationibus.*

	I	I	II	I	III	I	IV	V
<i>Singularis.</i>								
N.	a.	us. er.	um. ir.	a. e. i. o. c. d. l. n. r. s. t. x.	is.	us, u,		es.
G.	æ. ai.		i.			us, ir		ei.
D.	æ.		o.	i.		u, u.		ei.
A.	am.		um.	em.		um, u.		em.
V.	a.	e. i. um. er. ir. ur.		Sicut Nom.		Sicut Nom.		Sicut Nom.
Ab.	a.	o.		e. i.		u.		e.

Pluralis.

N.	æ.	i. a.	es, a.	us, a.	es.
G.	arum.	orum.	um. ium.	uum.	erum.
D.	is	is.	ibus,	ubus.	ebus.
	abus.			ibus	.
A.	as	os. a.	es. a	us. a.	es.
V.	Sicut Nom.	Sicut N.	Sicut N.	Sicut N.	Sicut N.
A.	Sicut Dar.	Sicut Dat.	Sicut Dat.	Sicut Dat.	Sicut Dat.

PRIMA DECLINATIO
NOMINUM SUBSTANTIVORUM.

Latina nomina primæ declinationis sunt, quorum Nominativus terminatur in *a*, Genitivus *a*, Nume Lateinisci de àn-

tāiá plecure sānt, á quoro-	rá ántaii Cadére ési in
rum	adoává Cadére
marur	in <i>a</i> .
Genitivus	<i>a</i> , iura údoává Cadére
	in <i>a</i> .

Numero Singulare.

N. Hæc Mus-a. Ínovatiaturá. Die Muse. A' tudomány.

G. Hujus Mus-æ. Á Ínovatiature. Der Muse. A' tudományé.

D. Huic Mus-æ. Ínovatiature. Der Muse. A' tudománynak.

A. Hanc Mus-am. Fe-Ínovatiaturá. Die Muse. A' tudományt.

V. O Mus-a. O Ínovatiatura. O du Muse. O tudomány.

A. Ab hac Mus-a. Delá-Ínovatiaturá. Von der Muse. A' tudománytól.

Numero Plurale

N. Hæ Mus-æ. Ínovatiaturile. Die Musen. A' tudományok.

G. Harum Mus-arum. Á-Ínovatiaturilor. Der Musen. A' tudományoké.

D. His Mus-is. Ínovatiaturislor. Den Musen. A' tudományoknak.

- A. Has Mus-as. Pe-ínvatiaturile. Die Músen. A^r
tudományokat.
- V. O Mus-æ. O Ínvatiaturi, sáu Ínvatiaturilor. O
ihr Músen. O tudományok.
- A. Ab his Mus-is. Delá-ínvatiaturile. Von den
Músen. A^r tudományoktól.

Nota. Nomina Substan- *Ísémina*. Numele Sta-
tiva primæ declinationis, ornice de ántaiá plecárę,
qvibus denotatur sexus fæ-^{prin} qvárdeſe *ínsémina* pár-
nineus. Si eisdem signifi-^{te} ſeméiſea, duc'e ſe po-
cari poſſit sexus mascu-^{áte} *ínsémina* ^{prin} trénſi-
linus mutando ſolummo-^{párteas} barbatéſea mutand
do ultimum *a* in syllā-^{numáj} pr̄s cel máj d' pre-
bam *us*, formant Dati-^{urma} a in syllává *us*, áa
vum, & Ablativum plu-^{átręjá}. Si áſiéſea cadére
alem in abus, ut: *Do-* ^{immultoáre} *íñ abus pr-*
mina, dominabus, &c. *Domina, dominabus, si c.*

SECUNDA DECLINATIO.

Latina nomina secundum *Nume Lateinesci* de i-
dæ declinationis ſunt. *doáoh plecárę ſint*, á qvá-
qvorum Nominativus in rorá ántaiá cadére eſe *íñ*
us, vel *um*, vel *er*, *ir*, *us*, sáu *um*, sáu *er*, *ir*,
ur, Genitivus vero in *i*, *ur*, *iára* ádoáoá
definit. *íñ i*.

Numero Singulari.

N Hic Domin-us. Domnul. Der Herr. Ax Ur.

B

G.

Bur

- G. Hujus Domin-i. *Å-domnului.* Des Herrn. Az Uréca
 D. Haie Domin-o. *Lomnului.* Dem Herrn. Az Urnak.
 A. Hunc Domin-um *Pe-domnul.* Den Herrn. Az Urat Ca
 V. O Domin-e. *O Doámne, sáu Domnule.* O ih
 Herr. O te Ur, vagy Uram.
 A. Ab hoc Domin-o. *Délá-domnul.* Von dem
 Herrn. Az Urtól.

Numero Plurali.

- N Hi Domin-i. *Domnii.* Die Herren. Az Urak.
 G. Horum Domin-orum. *Å-domnilor.* Der Herren.
 Az Uraké.
 D. His Domin-is. *Domnilor.* Den Herrn. Az Ur
 rakanak.
 A Hos Domin-os. *Pe-domnis.* Die Herren. Az Ur
 rakat
 V. O Domin-i. *O Domni, sáu Domnilor.* O ihr
 Herrn. O ti Urak, vagy Uram.
 A. Ab his Domin-is. *Délá-domnii.* Von den Herren.
 Az Ur ktúl.

Nota 1. Nomina pro- Insémna 1. Numele
 pria in ius vel jus desi-proprie, quare es in ius,
 nentia habent vocativum sáu jus, áu ácincea Cadé-
 singularem in i, quem re singuráteca in i, quá-
 formant abjiciendo pen-reu o fác lsfänd din ádoá-
 ultimum i vel j. ex Ge-oá Cadére singuráteca pe i-
 nitivo singulari, ut: An-sáu j, quare sáu más ná-
 tonius. Gen. Antonis, int de cel más depreurma

ca. O Antoni, Ca-i, prequam: Antonius, G.
Gen. Caii, Voca. Antonii, V. O Antoni. Ca-
cas, &c.

Nota 2. Nomina ap- Insémna 2. Iára nu-
llativa autem, qvæ de- mele ichiamalóáre, qváre
munt in ius ultimum; eis in ius, et māt depre-
renitivo singulari in Vo- urma i din ádoáoá Cadére
rativo mutant in e, ut: singuráteca in ácincea éb-
soraeus. Gen. Socii, Voc. muta in e, prequam: So-
D. Socie.

Nota 3. Cætera no- Insémna 3. Célelálte-
mina secundæ Declina- nume de ádoáoá plecáre,
tionis, qvæ desinunt in qváre es in er, ir, ur, áu 5.
er, ir, ur, Vocativum Cadére áfémenea szi-
habent Nominativo simi- dintái, prequam: Ni-
dem, ut: Niger, V. O ger, negru, Voc. O
niger. &c.

TEMPLUM, GENERIS NEUTRIUS.

Numero Singulari.

N. Hoc Templ-um. Pe-séríca. Die Kirche. Az Egyház.

G. Hujus Templ-i. A-besérices. Der Kirche. Az Egy-
házé.

D. Huic Templ-o. Besérices. Der Kirche. Az
Egyháznak.

A. Hoc Templ-um. Pe-beséríca. Die Kirche. Az
Egyházot.

V. O Templ-um. Obeséríca. O du Kirche. O Egyház.

A. Ab hoc Templ-o. Delá-lesé ricá. Von d.
Kiræ. Az Egykáztsi.

Numero Plurali.

N. Hæc Templ-a. Beséricle. Die Kirchen.
Egykázuk.

G. Horum Templ-orum. Á-beséricilor. Der Kün-
den. Az Egykázaké.

D. His Templ-is. Beséricilor. Den Kirchen.
Egyháznak.

A. Hæc Templ-a. Pe-beséricle. Die Kirchen.
Az Egykázakat.

V. O Templ-a. O Besérici, sáu Beséricilor. D
ihr Kirchen. O Egykázak.

A. Ab his Templ-is. Detá-beséricile. Von den
Kirchen. Az Egykázaktól.

TERTIA DECLINATIO.

Latina nomina tertiae declinationis sunt, quae tria plectare sint, à quatuor Nominativus in a, rorā āntāiā Cadere ēse ē, i, o, c, d, l, n, īn a, e, i, o, c, d, l, r, s, t, x, Genitivus in n, r, s, t, x, iára áis definit.

Nume Leteinesci de ádoáoá īn is.

Numero Singulare.

N. Hic Sermo. Cuvēntul. Die Rede, A' Beféde.

G. Sermon-is. Á-cuvēntului. Der Rede. A' beféde

D. Sermon-i. Cuvēntului. Der Rede. A' beféde

A. Sermon-em. Pe-cuvēntul. Die Rede. A' befédet.

r. O Sermo. O cuvinte, sáu cuvëntule. Ó du Re-
de. O beſéde.
A. a Sermon-e. Delá-cuvëntul. Von der Rede. A' beſédeöl.

Numero Plurali.

N. Hi Sermon-es. Cuvintele. Die Reden. A' beſédekek.

G. Sermon-um Á-cuvintelor. Der Reden. A' beſédekeké.
D. Sermon-ibus. Cuvintelor. Den Reden. A' beſédekeknek.

A. Sermon-es. Pe-cuvintele. Die Reden. A' beſédeket.

V. O Sermon-es. O cuvinte, sáu cuvintelor. Ó
ihr Reden. O beſédekek.

A. a Sermon-ibus. Delá-cuvintele. Von den Re-
den. A' beſédektöl-

Nota. Nomina in Insémna. Numele qváre
es, vel is, desinentia, es in es, sáu is, si n' áu mál
qvæ in Genitivo singulari multe sylláve in 2. cadére
non plures syllabas la- singuráteca, deqvát in ocz
bent, qvam in Nomina-dintáu, muta is din ádoáoá
tivo, mutant is Geniti-cadére singuráteca in 2. cz-
vi in Genitivo plurali in díre immultitoáre in ium-
sum, ut: preqvum:

Numero Singuliri.

N. Hæc Ov-is. Oáza. Das Edaf. A' juh.

G. Ov-is. Á-oei. Des Edafs. A' juhé.

III

- D. Ov-i. Oci. Dem Schafe. A' juhnak.
 A. Ov-em. Pe-oáea. Das Schaf. A' juhor.
 V. O ovis. O oáe. Du Schaf. O juh.
 A. ab Ov-e. Delá-oáea. Von dem Schafe. A' juhto
 Numero Plurale.
 N. Hæ Ov-es. Oile. Die Schafe. A' juhok.
 G. Ov-iúm. Á-oílor. Der Schafe. A' juhoké.
 D. Ov-ibus. Oílor. Den Schafen. A' juhoknak.
 A. Ov-es. Pe-oile. Die Schafe. A' juhokat.
 V. O ov-es. Ooi, sáu oílor. Du ihr Schafe. O juho
 A. ab Ov-ibus. Delá-oile. Von den Schafen. A
 juhoktól.

TEMPUS, NOMEN TERTIÆ
DECLINATIONIS.

Numero Singulare.

- N. Hoe Tempus. Témpul. Di Zeit. Az üdö.
 G. Tempor-is. Á-témpulai. Der Zeit. Az üddé.
 D. Tempor-i. Témpulai. Der Zeit. Az üdönek.
 A. Tempus. Pe-témpul. Die Zeit. Az üdöt.
 V. O Tempus. O Témpale. Du Zeit. O üdö.
 A. a Tempor-e. Delá-témpul. Von der Zeit. Az
 üdötök.

Numero Plurale.

- N. Hæc Tempor-z. Témpurik. Die Zeiten. Az
 üdök.
 G. Tempor-um. Á-témpurílor. Der Zeiten. Az
 üdöké.

D. Temporibus. Tēmpurilor. Den Zeiten. Az üdöknek.

A. Tempora. Pe-tēmpurile. Die Zeiten. Az üdöket.

V. O Tempora. O Tēmpuri, sau Tēmpurilor. O ihr Zeiten. O üdök.

A. a Temporibus. Delá-tēmpurile. Von den Zeiten. Az üdöktöl.

Nota. Nomina neutrius generis, quae desinunt in al, ar, e, terminantur in at, e, áu ásiésá Cadere. Ablativo Singulari in i, Singuráteca in i, an in Nominativo plurali in tāiá Cadere in multitoáia, in Genitivo in ium, re in ia, si áduáoá in ut: Insémna. Numele de gen, qváre es in al, in i, re in ia, si áduáoá in ium, prequum:

Numero Singulari.

N. Hoc Cubile. Cumará. Die Kammer. A' kamara.

G. Cubil-is. Á-camarei. Der Kammer. A' kamaráé.

D. Cubil-i. Camarei. Der Kammer. A' kamarának.

A. Cubile. Pe-camará. Die Kammer. A' kamarát.

V. Cubile. O camára. O du Kammer. O kamara.

A. a Cubil-i. Delá-camará. Von der Kammer. A' kamarától.

Numero Plurali.

N. Cubil-ia. Camarile. Die Kammer. A' kamarák.

- G. Cubil-iūm. Á-camarilor. Der Kammer. A' kamaráké.
- D. Cubil-ibus. Camurilor. Den Kammern. A'ka-
maráknak.
- A. Cubil-ia. Pe-camarile. Die Kanner. A'ka-
marákat.
- V. O Cubil-ia O Camari, sáu Camarilor. O ihr
Kammer. O kamarák.
- A a Cubil-ibus. Delá-camarile. Von den Kammern
A'kamaráktól.

QVARTA DECLINATIO.

Latina nomina quartae Nume Lateinisci de á-
declinationis sunt; qvo- pátrá plectáres sint, áqvarorá-
rum Nominativus in us ntáia cadére ése in us, sáu
vel u, Genitivus parite u, si ádoáoá ásijderea in
in us, vel u. des nit. is, sáu u.

Numero ingnare.

- N. Hic Sens-us. Sémtírea. Ter Sinn. Az Értelem.
- G. Sen'-us. Á-sémtírei Des Sinnes. Az érteleme,
- D. Sens-ui. Sémtírei. Dem Sinne. Az értelemek.
- A. Sens-um. Pe-sémtírea. Den Sinn. Az értelmet.
- V. O sens-us. O sémtíre. O du Sinn. O értelem.
- A. a Sens-u. Delá-sémtírea. Von dem Sinne. Az ér-
telemtól.

Numero Plurali.

- N. Hi Sens-us. Sémtíriile. Die Sinnen. Az értelmek.
- G. Sens-uum. Á-sémtíriilor. Der Sinnen. Az értelmeké-

D.

D. Sensibus. Sém-tirilor. Die Sinnen. Az értelmeknek.

A. Sens-us. Fe-sém-tirile. Die Sinnen. Az értelmekek.

V. O sens-us O semtiri, sáu semtirilor. O ihr Sinnen.
O értelmek.

A. a Seniibus. Delá-sém-tirile. Von den Sinnen.
Az értelmektől.

Nota. Arcus Hogan, ar- Insémina. *Arcus árc-*
tus Cilenke, Iacus See, artus maduláre, *Iacus lác-*
partus Geburt, portus Schif partus násdere, portus li-
lände specus Höhle, tribus mán, specus pescera, tri-
Stamm, veru Bratspiez, de- bus neám, veru frigáre, es
finunt in Dativo, & A- in áteriá si ásjésá cadere
blativo plurali in ubus, ut immultoáre in ubus, pre-
Artubus, &c. quum: Artubus, si c.

GENU, NOMEN QVARTÆ

Declinationis.

Numero Singulare.

N Hoc Genu. Genunciele. Das Knie. A' Térd.

G. Genu. Á-genuncheli. Des Knie. A' térdé.

D. Genu. Genunchelui. Dem Knie. A' térdnek.

A. Genu, Pe-genunchele. Das Knie. A' térdet.

V. O Genu. O genunche. O dn Knie. O térd.

A. a Genu. Delá-genunchek. Von dem Knie. A' térdtől

Numero Plurali.

N. Hæc Gen-ua. Genunchile. Die Knien. A' térddek.

- G. Gen-uum. Á-genunchilor. Der Knien. A' térdéké.
- D. Gen-ibus, Genunchilor. Den Knien. A' térdéknek.
- A. Gen-ua. Pe-genunchile. Die Knien. A' térdékét.
- V. O Gen-ua. O genunchi, sáu genunchilor. O ihr Knien, O térdék.
- A. a Gen-ibus. Deiá-genunchile. Von den Knien. A' térdéktöl.

QVINTA DECLINATIO.

Latina nomina qvintæ Nume Lateinesci de à-
declinationis sunt, quo- cincea plécáre sánt, á qua-
rum Nominitivus exitia es rorá ántáiá cadére ése in
Genitivus vero in ès, una es, iár ádváoá in éi, ore-
syllaba crescens. scend cu o sylláva.

Numerus Singuláris.

- N. Hic, vel hæc Dies. Zloá. Der Tag. A' Nap.
- G. Di-ei. Á-zilei. Des Tages. A' napé.
- D. Di-ei. Zilei. Dem Tage. A' napnak.
- A. Di-em. Pe-zloá. Den Tag. A' napot.
- V. O Dies. O zl. O du Tag. O nap.
- A. a Di-ei Delá-zloá. Von den Tage. A' napoké.

Numerus Pluralis.

- N. Hi, vel hæc Dies. Zilele. Die Tage. A' napok.
- G. Di-erum. Á-zilelor. Der Tage. A' napoké.
- D. Di-ebus. Zilelor. Den Tagen. A' napoknak.
- A. Di-es. Pezilele. Die Tage. A' napokat.
- V. O Di-es. O zile, sáu zilelor. O ihr Tage. O napok.

A.

Boni Bunii.

N. Bonæ. Bunele. Die Guten. A'jók.

Bona.

Bonorum. Á-bunilor.

G. Bonarum. Á-bunelor. Der Guten. A'joké.

Bonorum.

D. Bonis. Bunilor, bunelor. Den Guten. A'jóknak

Bonos. Pe-bunii.

A. Bonas. Pe-bunele. Die Guten. A'jókat.

Bona.

Boni. Buni, sáu Bunilor.

V. Bonæ. Bune, sáu bunelor. Ihr Guten. Ojók.

Bona.

A. a Bonis. Delá-bunii, delá-bunele. Von den Guten

A'joktól.

Nota. Seqventia undecim nomina adjectiva in Genitivo singulari e-^{qváre urmérz}, es in ádoá, xeunt in ius longum (si oá cadére singuráteca in demas alterius, qvod bre ius lung (luānd áfara alve est) in Dativo in i^{terius}, qváre e scuit) in cetera declinantur, ut ótrciá in ist prin céle lálté bonus.

Ínsémna. Ácéste unfrézce nume ádaogatoáre, singuráteca in ius longum (si oá cadére singuráteca in demas alterius, qvod bre ius lung (luānd áfara alve est) in Dativo in i^{terius}, qváre e scuit) in cetera declinantur, ut ótrciá in ist prin céle lálté bonus.

Alter, ra, rum, Gen. alterius, Dat. alteri, Áltul, áltá.

Alius, a, ud, G. alius, D. alii. Áltul, áltá.

Solus, a, um, G. solius, D. soli. Singur, singurá.

Totus

Totus, a, um, G. totius, D. toti. Tot, tota.
 Unus, a, um, G. unius, D. uni. Unus, unus.
 Ullus, a, um, G. ullius, D. ulli, Cisnevá.
 Nullus, a, um, G. nullius, D. nulli. Nisi unul, nisi un
 Uter, utra, utrum, G. utrius, D. utri. Cine dintra doz.
 Neuter, tra, trum, G. trius, D. tri. Nisi unul dintra doz
 Utraqve, utraqve, utrumqve, G. utriusqve, D. utriqve.
 Ámēndo; ámēndoáo:

Alteruter, alterutra, alterutrum, G. alterutrius, vel
 alteriusutrius, [D. alterutti. Unul dintra doz, un
 dintra doáo.

DE ADJECTIVIS TERTIÆ DECLINATIONIS.

Singulatiter.

N. Hic Acer, hæc acris, hoc acre. Áscutitul, á-
 scutitá. Der, die, das scharfe. Az éles.

G. Acris. Á-áscutitul, á-áscutitei. Des, der, des
 scharfen. Az élesé.

D. Acri. Áscutitul, áscutitei. Dem, der dem Schars-
 fen. Az élesnek.

A. Hunc, & hanc acrem, & hoc acre. Pe-áscutit-
 tul, pe-áscutitá. Den scharfen, die, das scharfe, Az élest.

V. O acer, acris, acre. Oáscutitule, Oáscutita. O
 du scharfer, scharfe, scharfes. O éles.

A. ab Hoc, hac, hoc acri. Delá-áscutitul, delá-á-
 scutitá. Von dem, der, dem scharfen. Az éloslül.

Pluraliter.

N. Hi, & hæ acres, & hæ acria. Áscutitit, áscutie-
 tele

tele. Die schärfen. Az élessek.

G. Acrium. Á-áscutitilor, á-áscutitelor. Der schärfen.
Az élesseké.

D. Aceribus. Áscutitilor, áscutitelor. Den schärfen. Az
élesseknek.

A. Hos, & has acres, & hæc acria. Pe-áscutiti, pe-
áscutitele. Die schärfen. Az élesseket.

V. O acies, & acria. O áscutiti, sáu áscutitilor, O
áscutite, sáu áscutitelor. O ihr schärfen. O élessek.

A. ab Aceribus. Delá-áscutiti, delá-áscutitele. Von
den schärfen. Az élessektöl.

Singulariter.

N. Hic, & hæc brevis, & hoc breve. Scurtul, scurtá
Der, die, das Kurze. A' rövid.

G. Brevis. Á-scurtului, á-scurtei. Des, der, des kur-
zen. A' rövidé.

D. Brevi. Scurtului, scurtei. Dem, der, dem Kurzen.
A' rövidnek.

A. Hunc, & hanc, brevem, & hoc breve. Pe-scur-
tus, pe-scurtá. Den kurzen, die, das Kurze. A' rövidet.

V. O brevis & breve. Oscurtule, o scurta. O du
kurzen, Kurze, Kurzen. O rövid.

A. a Brevi. Delá-scurtul, delá-scurtá. Von dem, der,
dem Kurzen. A' rövidtöl.

Pluraliter.

N. Hi, & hæc breves, & hæc brevia. Scurti, scur-
tele. Die Kurzen. A' rövidek.

G. Brevium. Á-scurtilor, á-scurtelor Der kurzen. Á-
rövideké.

D. Brevibus. Scurtilor, scurtelor. Den kurzen. Á-
rövideknek.

A. Hos, & has breves, & hæc brevia. Pe-scurtii, pe-
scurtele. Die kurzen. Á' rövideket.

V. O breves, & brevia. O scurti, sáu scurtilor, O
scurte, sáu scurtelor. O ihr kurzen. Orövidek.

A. a Brevibus. Delá-scurtii, delá scurtele. Von den
kurzen. Á' rövidektöl.

Singulariter.

N. Hic, & hæc brevior, & hoc brevius. Máí-scur-
tul, máí-scurtá. Der, die, das kürzere. Á' rövidebb.

G. Brevioris. Á-máí-scurtului, á-máí-scurtei. Des,
der, des kürzeren. Á' rövidebbé.

D. Breviori. Máí-scurtulus, máí-scurtei. Dem, der,
dem kürzeren. Á' rövidebbnek.

A. Hunc & hanc breviorem, & hoc brevius. Fe-máí-
scurtul, pe-máí-scurtá. Den kürzeren, die, das
kürzere. Á' rövidebbet.

V. O brevior, & brevius. O máí-scurtele, o máí-scur-
ta. O du kürzere, kürzere, kürzeres. O rövidebb.

A. a Breviore, vel breviori. Delá-máí scurtul, delá-
máí-scurtá. Von dem, der, dem kürzeren. Á' rövidebb-
töl.

Pluraliter

N. Hi, & hæ breviores, & hæc breviora. Máí-scurtii,
máí-

- A. māi-scurtele. Die kürzeren. A' rövidebbek.
- G. Breviorum. Á-mái scurtilor, á-mái-scurtelor. Den kürzeren. A' rövidebbeké.
- D. Brevioribus. Mái-scurtilor, mái-scurtelor. Den kürzeren. A' rövidebbeknek.
- A. Hos, & has breviores, & hæc breviora. Pe-mái-scurtii, pe-mái-scurtele. Die kürzeren. A' rövidebbeket.
- V. O breviores, & breviora. O mái-scurti, sáu mái-scurtilor, o mái-scurte, sáu mái-scurtelor. O die kürzeren. O rövidebbek.
- A. a Brevioribus. Delá-mái-scurtii, delá-mái-scurtele. Von den kürzeren. A' rövidebbektöl.
- Singulariter.
- N. Hic, & hæc, & hoc felix. Fericitul, fericitá. Der, die, das glückselige. A' boldog.
- G. Hujus felicis. Á-fericitului, á-fericitei. Des, der, des glückseligen. A' boldogé.
- D. Huic felici. Fericitului, fericitei. Dem, der, dem glückseligen. A' boldognak.
- A. Hunc, & hanc felicem, & hoc felix. Pe-fericitul, pe-fericitá. Den glückseligen, die, das glückselige. A' boldogot.
- V. O felix. O fericite, sáu fericitule, o fericita. O du glückseliger, glückselige, glückseliges. O boldog.
- A. ab hoc, & hac, & hoc felice, vel felici Delá-fericitul, delá-fericitá. Von dem, der, dem glück-

feligen. A' boldogtól.

Pluraliter.

- N. Hi, & hæc felices, & næc felicia. Fericitii, fericitele. Die glückseligen. A' boldogok.
- G. Horum, & harum, & horum felicum. Á-fericitilor, á-fericitelor. Der glückseligen. A' boldogoké.
- D. His felicibus. Fericitilor, fericitelor. Den glickseligen. A' boldogoknak.
- A. Hos & has felices, & hæc felicia. Pe-fericitii, pe-fericitele. Dic glückseligen. A' boldogokat.
- V. O felices, & felicia O fericitii, sáu fericitilor, o fericite, sáu fericitelor. O ihr glückseligen. O boldogok.
- A. ab his felicibus. Delá-fericitii, delá-fericitele. Von den glückseligen. A' boldogoktól.

§ 4.

DE DECLINATIONIBUS NOMINUM

ANOMALORUM.

Nomen Anomalum, ieu Numele Anomál e, quia irregularē est, quod a com re nuse pléca dupa cea de muni regula quinque De absce regula á celor cincis clinationum recedit, ut: Plecari, frequum: Numero Singulari.

- N. Hæc Domus. Cásá. Das Haus. A' ház.
- G. Domi, vel domús Á casei. Des Häusés, A' házé.
- D. Domui. Casei. Dem Häuse. A' háznak.

A. Domum. Pe-cásá. Das Hause. A^r házat.

V. O Domus. O cása. O du Haus. O ház.

A. a Domo. Delá-cásá. Von dem Hause. A^r háztól.
Numero Plurali.

N. Hæ Domus. Caseile. Die Häuser. A^r házak.

G. Domorum, vel domuum. Á-caseilor. Der Häuser.
A^r házaké.

D. Domibus. Caseilor. Den Häusern. A^r hazaknak.

A. Domos, vel domus. Pe-caseile. Die Häuser.
A^r házakat.

V. O Domus. O Caseilor. O Ihr-Häuser. O házak.

A. a Domibus. Delá-caseile. Von den Häusern.
A^r házaktól.

Numero Plurali.

N. Duo, duæ, duo. Doi, doáo. Zwee, zwö, zwen.
Két, vagy kettő.

G. Duorum, duarum, duorum. Á-doi, sáu de-doi,
á-doáo, sáu de-doáo. Zweener, zwöer, zwenen. Kettőé.

D. Duobus, duabus, duobus. Lá-doi, lá-doáo.
Zweenen, zwöen, zwenen. Kettőnek.

A. Duos, duas, duo. Pe-doi, pe-doáo. Zween,
zwö, zwen. Kettöt.

V. O Duo, duæ, duo. O Doi, o doáo. O Zween,
zwö, zwen. O Kettő.

A. a Duobus, duabus, duobus. Delá-doi, delá-
doáo. Von Zweenen, zwöen, zwenen. Kettőktöl.

Numero Plurali.

N. Ambo, ambæ, ambo. Ámēndoi, ámēndoáo,
sáu ámbi, ámbe. Vendæ. Mind kettö.

G. Amborum, ambarum, amborum. Ámēndu-
ror. Vendær. Mind kettöé.

D. Ambobus, ambabus, ambobus. Lá-ámēndoi,
lá-ámēndoáo. Vendæn. Mind kettönék.

A. Ambos, vel ambo, ambas, ambo. Pe-ámēn-
doi, pe-ámēndoáo. Vendæ. Mind ketöt.

V. O Ambo, ambæ, ambo. O ámēndoi, o ámēn-
doáo. O ihr Vendæ. O Mind ketten.

A. ab Ambobus, ambabus, ambobus. Delá-ámēn-
doi, delá-ámēndoáo. Von Vendæn. Mind kettöktöl.

Numero Plurali.

N. Hi, & hæ tres, & hæc tria. Trëi. Die Drey.
A' három.

G. Trium. Á-trëi, sáu de-trëi. Der Drey. A' háromé

D. Tribus. Lá-trëi. Den Dreyen. A' háromnak.

A. Hos, & has tres, & hæc tria. Pe-trëi. Die Drey.
A' hármot.

V. O tres, & tria. O trëi. O ihr Drey. O három.

A. a Tribus. Delá-trëi. Von den Dreyen. A' háromtöl.

§ 5-

DE PRONOMINIBUS.

Pronomen est, quod lo- | Pentrunumele e, quare se-
co Nominis Substantivipune in locut Numelus
ponitur. | Statornic.

Pronomen est triplices: | Pentrunumele e de tri-
Pri- | fén-

Primitivum, Derivativum & Relativum. feliuri: Incepatoriu, Curgatoriu, si Redicotoriu.

Pronomen Primitivum est, quod a nullo alio derivatur, ut: Ego, Tu, Sui, &c.. Pentrunumele Incepatoriu e, quare nu cura deli áltul, tul, preqvum: Io, Tu, Álsau, á-sá, si cé.

Pronomen Derivativum est, quod ab alio derivatur, ut: Meus, Tuus, Suus, &c.. Pentrunumele Curgatoriu e, quare cura delá áltul, preqvum: Álmieu, Áltau, Álsau, sc.

Pronomen Relativum est, quod rem antecedentem in memoriam reducit, ut: qui, quæ, quod.. Pentrunumele Redicotoriu e, quareti áduce áminte lucrul cel mái dinnáinte, preqvum: quáre, quárea-

Pronomina Primitiva itidem sunt duplicita: Substantiva, & Adjectiva. Pentrunumele Incepatoádem re sint iára de doáo feliuri: statornice, si Ádaogatoáre.

Substantiva sunt tria: Ego, Tu, Sui.. Statarnice sint trei. Io, Tu, Álsau, á-sá..

Addjectiva quinque: Hic, iste, ille, ipse, is, nam idem ab is derivatur Ádaogatoáre cincis: Ácest, est, el, énsumi, ácel, quæci ácelási cura delá ácel.

DE DECLINATIONE PRONOMINUM

PRIMITIVORUM SUBSTANTIVORUM.

Numero Singulare.

N. Ego. Io. Ich. Én.

G. Mei, vel mis. Ámieu. Meiner. Enyim.

D. Mihī, vel mi. Mis. Mir. Nékem.

A. Me. Pe-mine. Mich. Engemet.

V. Caret.

A. a Me. Delá-mine. Von mir. Én-tölem.
Numero Pluralis.

N. Nos. Nőz. Mir. Mi.

G. Nostrum, vel nostri. Ánostrus, ánoásira. Unser
anser. Miénk.

D. Nobis. Noáo. uns. Mi-nékünk.

A. Nos. Pe-nos. uns. Minkét.

V. Caret.

A. a Nobis. Delá-nos. Von uns. Mitökünk.
Numero Singularis.

N. Tu. Tú. Dü. Te.

G. Tui, vel tis. Átau, átá. Deiner. Tiéd.

D. Tibi. Tie. Dir. Tenéked.

A. Te. Pe-teine. Dích. Tégedet.

V. O tu. O tu. O dir. O te.

A. a Te. Delá-teine. Von dir. Te-töled.

Numero Pluralis.

N. Vos. Voi. Ihr. Ti.

G. Vestrum, vel vestri. Ávostrus, ávoásira. Euer.
Tiétek.

D. Vobis. Voáo. Euch. Ti-néklek.

A. Vos. Pe-voi. Euch. Tétek.

V. O vos. O voi. O ihr. O ti.

A. a Vobis. Delá-voi. Von euch. Ti-töletek.

¶ (¶) ¶
Numero Singulari.

N. *Caret.*

G. *Sui. Álsau, ásá. Seiner. Magáé.*

D. *Sibi. Sie. Sich. Magának.*

A. *Se. Pe-seine. Sich. Magút.*

V. *Caret.*

A. a Se. *Delá-seine. Von sich. Magától.*

Numero Plurali.

N. *Caret.*

G. *Sui. Álsau, ásá. Ihrer. Magoké.*

D. *Sibi. Sie. Sich. Magoknak.*

A. *Se. Pe-seine. Sich. Magokat.*

V. *Caret.*

A. a Se. *Delá-seine. Von sich. Magoktól.*

DE DECLINATIONE PRONOMINUM.

PRIMITIVORUM ADJECTIVORUM.

Numero Singulari.

N. *Hic, hæc, hoc. Ácest, ácésta. Der, die, das. Ez*

G. *Hujus. A-ácestui, á-ácéstei. Dessen/ dessen. Ezé*

D. *Huic. Ácestui, ácéstei. Dem, der, dem. Ennek.*

A. *Hunc, hanc, hoc. Pe-ácest, pe-ácésta. Den, die, das.*

Ezt.

V. *Caret.*

A. ab Hoc, hac, hoc. *Delá-ácest, delá-ácésta - Von*
dem, der, dem. Ettöl.

Numero Plurali.

N. *Hi, hæ, hæc. Ácesti, ácéste. Die. Ezek.*

G. Horum, harum, horum. Á-ácessor, sáu á-ácessorá.
Derer. Ezeké.

D. His. Ácessor, sáu ácessorá. Denen. Ezeknek.

A. Hos, has, hæc. Pe-ácessi, pe-ácesse. Dit. Ezeket.

V. Caret.

A. ab His. Delá-ácessi, delá, ácéste. Von denen. Ezektöl
Numero Singulari.

N. Iste, ista, istud. Est, ésta. Dieser, disz, dieses. Imez.

G. Istius. Á-cessui, á-estei. Dieses, dieser, dieses. Imezé.

D. Isti. Eszi, estzi. Diesem, dieser, diesem. Imennék.

A. Istim, istam, istud. Pe-est, pe-ésta. Diesen, disz,
diese. Imezt.

V. Caret.

A. ab Isto, ista, isto. Delá-est, delá-ésta. Von diesem,
dieser, diesem. Imettöl.

Numero Plurali.

N. Isti, istæ, ista. Esti, éste. Diese. Imezek.

G. Istrom, istarum, istorum. Á-estor, sáu, á-estorá.
Dieser. Imezeké.

D. Istis. Estor, sáu estorá. Diesen. Imezeknek.

A. Istos, istas, ista. Pe-estzi, éste. Diese. Imezeket.
Vocativo Caret.

A. ab Istis. Delá-esti, delá-éste. Von diesen. Imezektöl.

Numero Singulari.

N. Ille, illa, illud. El, ea. Jener, jene, jenes. Amaz.

G. Illius. Á-luis, á-ét. Jenes, jener, jenes. Amazé.

D. Illi Lui, i. Denem, jener, jenes. Amannak.

A.

A. Illum, illam, illud. Pe-el, pe-ea. Jenen, jene, jenes.
Amazt.

V. Caret.

A. ab illo, illa, illo. Delá-el, delá-ea: Von jenem,
jener, jenem. Amaztúl.

Numro Plurali.

N. Illi, illæ, illa. Ei, éle. Jene. Amazok.

G. Illorum, illarum, illorum. Á-lor. Gener. Amazoké.

D. Illis. Lor. Jenen. Amazoknak.

A. Illos, illas, illa. Pe-ëi, pe-éle. Jene. Amazokat.

V. Caret.

A. ab Illis. Delá-ëi, delá-éle. Von Jenen. Amazoktál.

Numero Singulare.

N. Ipse, ipsa, ipsum. Énsimi, énsati, énsusi, sáu
dënsul, dënsá. Er, sie, das. Ö.

G. Ipsius. Á-dënsului, á-dënsëi. Sein, ihr, des. Övé.

D. Ipsi. Dënsului, dënsëi. Ihm, ihr, dem. Önéki.

A. Ipsum, ipsam, ipsum. Pe-dënsul, pe-dënsá. Ihn,
sic, das. Ötet.

V. Caret.

A. ab ipso, ipsa, ipso. Delá-dënsul, delá-dënsá. Von
ihm, ihr, dem. Ö tol.

Numero Plurali.

N. Ipsi, ipse, ipsa. Énsine, énsive, énsusi, sáu dëns-
sii, dënsile. Sie. Ök.

G. Ipsorum, ipsarum, ipsorum. Á-dënsilor, a-dëns-
lor. Ihrer. Övék.

- D. Ipsis. Děnsiōr, děnselōr. Ihnen. Önekik.
 A. Ipsas, ipsas, ipsa. Pe-děnsii, pe-děnseje. Sie. Öke.
 V. Caret.
 A. ab Ipsis. Delá-děnsii, delá-děnsele. Von. Ihnen.
 Stöck.

Numeros Singulare.

- N. Is, ea, id. Ácel, ácea. Er, sie, das. Az.
 G. Ejus. Á-ácelui, á-ácei. Sein, ihr, des. Azé.
 D. Ei. Ácelur, ácei. Ihm, ihr, dem. Annak.
 A. Eum, eam, id. Pe-ácel, pe-ácea. Ihn, sie, das. Azt.
 V. Caret.
 A. ab Eo, ea, eo. Delá, ácel, delá-ácea. Von, ihm, ihr.
 dem. Attól.

Numeros plurale.

- N. Ii, eae, ea. Ácēi, ácéle. Sie. Azok.
 G. Eorum, earum, eorum. Á-ácelor, sáu á-ácelorá.
 Ihrer. Azoké.
 D. Eis, vel iis. Ácelor, sáu ácelorá. Ihnen. Azoknak.
 A. Eos, eas, ea. Pe-ácēi, pe-ácéle. Sie. Azokat.
 V. Caret.
 A. ab Eis, vel iis. Delá-ácēi, delá-ácéle. Von ihnen.
 Azokói.

Numeros Singulari.

- N. Idem, eadem, idem. Ácelási, ácéiási. Derselbe,
 dieselbe, dasselbe. Azón.
 G. Ejusdem. Á-áceluiási. á-áceiási. Dasselben, der-
 selben, desselben. Azoné.

D. Eidem. Áceluiási, ácerásia. Demselben; derselben ademselben. Azonnak.

Eundem, eandem, idem. Pe-ácelási, pe-ácerásia. Demselben, dieselben, dasselben. Azont.

V. Curet.

A. ab Eodem, eadem, eodem. Delá-ácelási, delá-ácerásia. Von demselben, derselben, demselben. Azontól. Numero Plurali.

N. Iidem, eisdem, eadem. Ácelási, ácerésia. Dieselben. Azonok.

G. Eorundem, earundem, eorundem. Á-ácelorási. Derselben. Azonoké.

D. Eisdem, vel iisdem. Ácelorási. Demselben. Azonoknak.

A. Eosdem, easdem, eadem. Pe-ácelási, pe-ácerésia. Dieselben. Azonokat.

V. Caret.

A. ab Eisdem, vel iisdem. Delá-ácelási, delá-ácerésia. Von denselben. Azonoktól.

DE DECLINATIONE PRONOMINUM.

DERIVATIVORUM.

Numero Singulari.

N. Meus, mea, meum. Álmieu, ámea. Mein, meine, mein. Enyim.

G. Mei, meæ, me. Álu-i-mieu, úei-mé le. Meines, meiner, meines. Enyimé.

D. Meo, meas, meo. Lá-álmieu, lá-ámea. Meinem, mein.

meiner, meinem. Enyimnek.

A. Meum, meam, meum. Pe-álmieu, pe-ámea.
nen, meine, mein. Enyimet.

V. O Mi, mea, meum. O álmieu, o ámea. O mi
meine, mein. O enyim.

A. a Meo, mea, meo. Delá-álmieu, delá-ámea.
meinem, meiner, minem. Enyimtöl.

Numero Plurali.

N. Mei, meæ, mea. Áimiëi, álemé le. Meine. Enyim.

G. Meorum, mearum, meorum. Álor miëi, álormé
Meiner. Enyimeké.

D. Meis. Lá-áimiëi, lá-álemé le. Meinen. Enyimeket.

A. Meos, meas, mea. Pe-áimiëi, pe-álemé le. Mein
Enyimeket.

V. O Mei, meæ, mea. O áimiëi, o-álemé le. O Mein
O enyimek.

A. a Meis. Delá-áimiëi, delá-álemé le. Von meiner
Enyimektöl.

Sic declinabitur. Noster, nostra, nostrum. Álnostru
ánoástra. Unser, unsere, unser. Maénk.

Tuus, tua, tuum. Áliau, átá. Dein, deine, dein. Tiéd.

Suus, sua, suum. Álsau, ásá. Sein, seine, sein. Övé.

Vester, vestra, vestrum. Álvostru, ávoástra. Euer, eu
re, euer. Tiétek. Verumtamen Tuus, Suus, Vester,
absque Vocabulo.

Numero Singulare.

N. Hic, hæc, hoc Nostras. De-álnostru, de-ánoástra.

Der,

- D. Der, die, das unsrige. *Mi-félenk.*
- N. Nostratis. *De-álui-nostru, de-áei-noástre.* Des, der, des unsrigen. *Mi-félenké.*
- D. Nostrati. *Lá-de-álnostru, lá-de-ánoástra.* Dem, der, dem unsrigen. *Mi-félenknek.*
- A. Hunc, & hanc, nostratem, & hoc nostras. *Pe-de-álnostru, pe-de-ánoástra.* Den unsrigen, die, das unsrige. *Mi-félenket.*
- V. O nostras. *O de-álnostru, o de-ánnástra.* Dir dir unsrige, unsrige, unsriges. *O mi-félenk.*
- A. a Nostrates, vel nostrati. *Delá-de-álnostru, delá-de-ánoástra.* Von dem, der, dem unsrigen. *Mi-félenktöl.*

Numero Plurali.

- N. Hi, & hæ nostrates, & hæc nostratia. *De-áino-stri, de-álenoástre.* Die unsrigen. *Mi-féleink.*
- G. Nostratum. *De-álornostri, de-álornoástre.* Der unsrigen *Mi-féleinké.*
- D. Nostratibus. *Lá-de-áinostri, lá-de-álenoástre.* Den unsrigen. *Mi-féleinknek.*
- A. Hos, & has nostrates, & hæc nostratia. *Pe-de-áinostri, pe-de-álenoástre.* Die unsrigen. *Mi-féleinket.*
- V. Sicut Nominativus.
- A. a Nostratibus. *Delá-de-áinostri, delá-de-álenoástre.* Von den unsrigen. *Mi-féleinktol.*
- Sic declinabitur Hic, hæc, hoc vestras. *De-álostru, de-ávoástra.* Der, die, das eutige. *Ti-féletek.*

Hic

quáre, quárea. Wer, welche, was. Ki.

G. Cujus. Á*cui. Wessen, welcher, wessen. Kié.

D. Cui. Cui. Wen, welcher wclch em. Kinék.

A. Quem, quam, quod, vel quid. Pe-cine, pe-ce, vel pe-quáre, pe-quárea. Wen, welche, welches. Kit.

V. Caret.

A. a Qvo, qva, qvo. Delá-cine, delá-ce, vel delá-quáre, delá-quárea. Von rem, welder, weldem. Kitöl.

Numerus Pluralis.

X. Qui, quæ, quæ, Cene, vel quárii, quáre. Welche. Kik.

G. Quorum, quarum, quorum. Á-qvaror, á-qvarorá, Welcher. Kiké.

D. Queis, vel quibus. Qvaror, qvarorá. Welchen. Kiknek.

A. Qvos, qvas, quæ. Pe-cine, vel pe-quárii, pe-quáre. Welche. Kiket.

V. Caret.

A. a Queis, vel quibus. Delá-cine, vel delá-quárii, delá-quáre. Von welchen. Kiktöl.

Notat. I Loco Ablativ Singulare quos, quas, quo ante Præpositionem cum eleganter ponitur qui ut quicun loco quocum, &c. item loco Adverbii quo modo, ut: *Qui esse posset,* loco: quomodo esse pos- *In sémna 1. In locul si- sei caderi singurátece quo, qva, quo, innainte Náinte- punerei cum se pune frumos qui, preqvum: quicum, in loc de. quocum &c. ápoi in locul Sprevarbei quomoda, preqvum: qui esse posset, in loc de: quomodo esse posset?*

Nota

Hic, hæc, hoc Cujas. De ce loc. Mes Landes. Hom
vali. Verum absque vocativo.

DE DECLINATIONE PRONOMINUM. RELATIVI, & INTERROGATIVI.

Numero Singulari.

N. Qvi, qvæ, qvod. Quare, quarea. Welcher, welche
des. A' ki.

G. Cujus. Á-qvarui, á-qvarci, vel á-cui. Welch
welcher, welches. A' kié.

D. Cui. Qvarui, qvarci, vel cui. Welchem, welcher, w
hem. A' kinek.

A. Quem, qvam, qvod. Pe-qvare, pe-quarea. W
chen, welche, welches. A' kit.

V. Caret.

A. a Qvo, qva, qvo. Delá-qváre, delá-qváres. W
Welchem, welcher, welchem. A' kitöl.

Numero Plurali.

N. Qvi, qvæ, qvæ. Quárii, quáre. Welche. A' kik

G. Qvorum, qvarum, qvorum. Á-qvaror, á-qvaro
rá. Welche. A' kiké.

D. Qveis, qvibus. Qvaror, qvavorá. Welcher. A' kiknek.

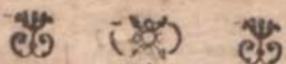
A. Qvos, qvas, qvæ. Pe-qvárii, pe-qváre. Welche. A' kiket.

V. Caret.

A. a Qveis, vel qvibus. Delá-qváris, delá-qváre
Bon welden. Á kiktöl.

Numero Singulari

N. Qvis, vel qvi, qvæ, qvod, vel qvid. Cine, ce, vel
qvare

*Nota 2. In Pronomini-
bus, qvæ componuntur
ex qui, & quis præponen-
do iis, vel postponendo,
vel præponendo simul &
postponendo unam alte-
ramve Syllabam, solum
qui & quis declinatur, ad
ditamenta vero manent
indeclinabilia, si unus
quisque dematur, in quo
non tantum quis sed unus
etiam declinatur.*

Talia Pronomina
sunt: *Pentrunque quā
fleasint:*

Qvisnam, qvænam, qvodnam, vel qvidnam. *Cine,*
Wer, welche, weldes. *Vallyon kitsoda.*

Qvispiam, qvæpiam, qvodpiam, vel qvidpiam. *Cintu-*
vá. Einer, jemand. *Egy némiú némiú.*

Qvisqvam, qvæqvam, qvodqvam, vel qvidqvam. *U-*
nul váré quáre, uná váré quárea. Einer, eine, ei-
nes. *Egy valaki.*

Qvisqve, qvæqve, qvodqve. *Fiescecine.* Nedweder. *Kiki.*
Qvisqvis, qvæqvæ, qvodqvod, vel qvidqid, Gen.
Cujuscujus, Dat. Cuicui, &c. *Masárcine,* ml-
cárce. Wer immer. *Akárki.*

Aliquis, aliqua, aliquod, vel aliquid. G. aliquis, &c.

Oáreqváre, oáreqvárea. Einer, jemand. Valaki.

Ecquis, ecqvæ, vel ecqva, ecqvod, vel ecqid. G. eccujus. &c. Cint, ce. Welcher. Vatyon ki.

Nequis, nequa, neqvod, vel neqid. G. necujus, &c.

Qvánu cínevá. Dag nicht einer. Ne valaki.

Si quis, siqvæ, vel siqva, siqvod, vel siqid. G. sieujus, &c. Deqvumvá cínevá. Wenn einer. Ha valaki.

Quicunqve, qvæcunqve, qvodecunqve, G. cujuscunqve, &c. Macárcine, macárce. Wer immer. Akárki.

Qvidam, qvædam, qvoddam, vel qviddam, G. cujusdam, &c. Oáreqváre oáreqvárea, sáu cínevá.

Jemand, einer. Valaki.

Qviliber, qvælibet, qvodlibet, vel qvidlibet. Fiescegoáre, fiesceqvárea, sáu fiescecene, fiescece. Jedweder. Kiki, akárki.

Qvivis, qvævis, qvodvis, vel qvidvis. Fiescecene, fiescece. Jedweder. Akárki, minden.

Unusqvisque, unaqvæque, unumqvodque, G. uniuscujusque, D. unicuique, &c. Fiesceqváre, fiesceqvárea. Jedweder. Kiki, minden.

Equivisnam, ecqvænam, ecqvodnam, velecqidnam, G. eccujusnam, D. eccuinam, &c. Oárecine oárecca. Wer, welcher. De agyan katsoda.

DE COMPARATIONE NOMINUM. ADJECTIVORUM.

Comparatio est varia-
tio nominis adjectivi per
gradus.

Gradus comparatio-
num sunt tres: Positivus,
Comparativus, & Superla-
tivus.

Gradus Positivus est, qui rem nec attollit, nec deprimit, sed simpliciter tantum significat, ut: *Magnus, parvus.*

Gradus Comparati-
vus est, qui rem vel at-
tollit, vel deprimit, ut:
Major, minor.

Gradus Superlativus est, qui rem vel in summo, vel in insimo loco collocat ut: *Maximus, minimus.*

DE FORMATIONE GRADUUM COMPARATIONUM.

- 1. Gradus Positivus a nullo alio gradu for-
- 1. Tréptá ántáiá nu se fá-
ma- ce din áltá trépta, pen-
try-

matur, qvia ab illo formantur alii duo gradus.

2. Comparativus formatur ab illo casu singulare, qui definit in litteram i, addita ad eundem in genere Masculino, & Fæminino syllaba or, in genere vero Neutro syllabas, ut: *Doctus, G. Docti. Com. Docti-or, docti-us. Communis D. Communis, Comp. Communis-or, communi-us.*

3. Superlativus pariter formatur ab illo casu singulare, qui definit in litteram i, addita littera s. & syllabis simus, quarum ultima mutatur in genere Fæminino in ma, in genere vero Neutro in mus, ut: *Doctus, G. Docti, Superlativo. Doctissimus, doctissima,*

D 2 docti-

tru che din dënsâ se fâce célé lâte doão trépte.

2. Tréptá ádoáoá se fâce din ácciají Cadére Singuráteca, qvárea ése in i, ádriogéndui in Genul Barbatec, si Feme. iesc pe syllavá or, iár in Genul de nici unul pe syllavá us, prqum: *Doctus, G. Docti, Com. docti-or, docti-us. Communis, D. Communis, Comp. Communis-or communis-us.*

3. Tréptá átrœá ásijde- rea se fâce din ácciají Cadére Singuráteca, qvárea ése in i, ádriogéndui pe litterá s. si syllavele simus, dintra qváre mus se muta in Genul Femei esc in ma, si in Genul de nici unul in mum, prqum: *Doctus, Gen. Docti, Sperl. Docti-ssimus,*

doliti-ssimum. &c.

4. Excipiuntur a secunda, & tertia Regula
 (1.) Nomina adjectiva, quæ desinunt in *discus*, *ficus*. *loquus*, &
volus, hæc enim formant Comparativum,
 & Superlativum abjiciendo ultimum i. Ge-
 tivi singularis, & adsumendo loco illius in
 Comparativo *entior*, in
 Superlativo *entissimus*,
 ut: *Maledicus*, ubelre-
 deuder, G. *maledici*,
 Comp. *maledic-entior*,
 Superl. *maledic-entissi-
 mus*. &c.

(2.) Nomina adjectiva,,
 quæ ante syllabam *us*
 vocalem habent, nam
 & hæc raro desinunt
 Comparativum, & Su-
 perlativum, verum in
 Comparativo adsum-
 munt

mus, ma, rum. sc.

4. Se ieu áfara deli-á-
 doáoá, si átreia Regula
 (1.) Namele ádaogatoá-
 re, quare es in di-
 cus, *ficus*, *loquus*, si
volus, pentrucke ácto-
 stea fác ádoáoá; si á-
 treia Trépta lisánad pe-
 cel mai depreurma i.
 din ádoáoá Cadére Sín-
 guráteca, si punená in
 locul lui Tán, ádoáoá
 Trépta entior, iúr in á-
 treia entissimus, pr:
Maledicus, blastama-
 toriu, G. *maledici*, Comp.
maledic-entior, Superl:
maledic-entissimus. sc.
 (2.) Namele ádaogatoá-
 re, quare áu vro Ver-
 suitoáre Innáinte de-
 us, quaci si ácstea
 áráre ori fác ádoáoá,
 si átreia Trépta, ci
 in ádoáoá ieu magis,

munt magis, & in Superlativo maxime, ut: *Idoneus*, assiditer, Comp. magis idoneus, Superl. maxime idoneus.

(3.) Nomina adjectiva quæ materiam significant, ut: *Aureus*, golde nus, *ligneus*, holsner, &c. item quæ se ipsis jam Superlativum significant, ut *Infinitus*, unendlich, &c. quippe quæ Comparativum, & Superlativum nullo modo admitunt.

5. Excipiuntur a tertia Regula:

(1.) Nomina adjectiva, quæ in Nominativo singulari desinunt in syllabam er, ejusque Declinatio nis fuerint, namque formant Superlativum additis ad dictam syllabam rr, syllabis rimus, ut: *Pul-*

si in á'reiá maxime, prequam: Idoneus, intocmit, Comp. magis idoneus, Superl. maxime idoneus.

(3.) Numele ádaogatoáre, quare in seminezamáteria. prequam: *Aureus*, de áur, *ligneus*, de lemn, s. c. ápoi quare intru ántája Trépta toáte le co vésie, pr: *Infinitus*, nemarginit, s. c. fiindche áces ea nici quum nu áudoá, si átréiá Trépta.

Se ieu áfára delá átréiá Regula:

(1.) Numele ádaogatoáre, quare es in ántája Cadere Singuráte ca in syllavá er, maccár de ce Plecáre vorfi, pentruche fáe átréiá Trépta ádaogandálu numita syllava er, syllavese rimus, pre-

Buna, más buna, prea buna. Der, die, das gute, bessere, bestie. Jo, jobb, leg jobb.

Malus, pejor, pessimus. Mala, pejor, pessima. Malum, pejus, pessimum. Reu, más reu, prea reu. Rea más rea, prea rea. Der, die, das böse, böser, böseste. Gonofz, gonoffabb, leg gonoffabb.

Magnus, major, maximus. Magna, major, maxima. Mágnum, majus, maximum. Máre, más máre, prea máre. Der, die, das grosse, grössere, grösste. Nagy, nagyobb, leg nagyobb.

Parvus, minor, minimus. Parva, minor, minima. Parvum, minus, minimum. Mic, más mic, prea mic. Mica, más mica, prea mica. Der, die, das Kleine, kleinere, kleineste. Kitsin, kisscabb, leg kisselbb.

Multus, plurimus. Multa, plurima. Multum, plus, plurimum. Mult, más mult, prea mult. Multa, más multa, prea multa. Der, ic, das Viele, mehrere, mehreste. Sok, több, leg több.

Numeros. Plurali.

Multi, plures, plurimi. Multæ, plures, plurimæ. Multa plura, plurima. Mult, más multi, prea multi. Multe, más multe, prea multe. Die vielen, mehreren, mehrsciu.

COMPARATIONES PRÆPOSITIONUM ADVERBIALITER SUMPTARUM.

Ante, anterior, Superl. caret. Innáinte, más náinte, prea náinte. Vor, vordester, allerfordester. Elöbb, előbbi, leg előbbi.

Cara

cher: sc̄ēn, Superl. pul-
cher-rimus. Acer, sc̄ār, /
Superl. acer-rimus.
q̄ibus adde Vetus,
Alt, Superl. veter-
rimus.

(2.) Facilis, lid̄, gran-
cili, gesclant, humili,
niedris, imbecillis,
schwach, similis, Gleid,
q̄ae formant Superla-
tivum abjiciendo ulti-
num i e Dativo Sin-
gulari, & adsumendo
loco illius syllabas li-
mus, ut: Facilis, D.
facili, Superl. facili-
mus, &c Imbecillis ta-
men habet etiam im-
becillissimus.

DE COMPARATIONE ADJECTIVORUM ANOMALORUM.

Nomina adjectiva An-
mala sunt q̄inque, com-
paranturq; prout sequitur:
Eonus, melior, optimus. Bona, melior, optima. Bo-
num, melius, optimum. Eun, māi lun, prealun.

quam: pulcher fru-
mos, Superl. pulcher-
rimus. Acer, áscutit,
Sup. acer-rimus, qvarorá
ádúoga vetus, vectia,
superl. veter-rimus.
(2) Facilis, usior, gra-
cili, suptire, humili,
amilit, imbecillis, slab-
similis, ásémene, fát-
átrēia Trépta lafānd
pe cel māi depreurma i
din átrēia Cadéresin-
guráteca, si luānd in
locali lui syllávele li-
mus, preq̄um: Facilis
D. facili, Superl. át-
facil-limus, si céll.
Imbecillis, tatusi áre
st imbecillissimus.

Numele ádaogateáre cē-
le Ánomále s̄int einc, si se
sémena, pr: urméza:
Bonus, melior, optimus. Bona, melior, optima. Bo-
num, melius, optimum. Eun, māi lun, prealun.

Cétra, citerior, extimus. *Dincoáce* más dincoáce.
Dicteits, *dicscetigerer*, *dicscetigier*. *Innetsü*, *innetsíbb*, *leg innetsöbb*.

Extra, exterior, extimus. *Ásfra*, *sáu dináfára*, *múi dináfára*, *Außerhalb*, *außerhalbiger*, *außerhalbiger*.
Kun, *külsöbb*, *leg külsöbb*.

Infra, inferior, infimus. *Dingios*, *máj dingios*. *Unten*, *unterer*, *untersier*. *Alól*, *aljóból*, *leg alsóból*.

Intra, interior, intimus. *Dinlauntru*, *prea dinlauntru*.
Innen, *innerer*, *innersier*. *Ben*, *belsöbb*, *leg belsöbb*.

Post, posterior, postremus. *Dufácéia*, *preurma*, *máj depreurma*. *Ternach*, *nad gehends*, *nad gehender*, *aller*
nad gehendese. *Az után*, *utolsóbb*, *leg utolsöbb*.

Prä, prior, primus. *Innáinte*, *ántái*, *máj ántáiu*. *Vor*
erster, *allererste*. *Elött*, *elsöbb*, *leg elsöbb*.

Prope, propior, proximus. *Áproápe*, *máj áproápe*, *prea áproápe*. *Nah*, *näher*, *nähiger*. *Közeli*, *közelebb*, *leg közelebb*.

Secus, seqvior, Superl. caret. *Álmintrelen*, *máj álmintrelen*. *Anderst*. *Külömben*, *külömbözölb*.

Supra, superior, supremus. *Désuprá*, *dinsus*, *máj dinsus*. *Höher*, *höherer*, *höchster*. *Fellyül*, *felsébb*, *leg felsébb*.

Ultra, ulterior, ultimus. *Márincolo*, *máj dincolo*, *máj depreurma*. *Serner*, *fernere*, *fernester*. *Távol*, *tovalb*, *utolsóbb*, *leg utolsöbb*.

Nota 1. Qualiter declinatur debeat Positivus cum sese pléce ántája
 nari. *Insémina* I. *Quem tra-*
jus-

jusvis Comparationis, di- Trépta á fiesceqvaria Á-
Eum est § 3. ubi de De- sementare, s'au- zis in § 3.
clinatione Adjectivorum undē s'au: vorbit despre Plea-
ctum fuit. Comparati- c'area Numelor ádoagatoá.
vus autem declinatur in re; dár áddáoá Ti'épta in
omnibus, ut Brevior, toáte se pléca, qvá. Bre-
vius, & Superlativus, vior, brevius, si átrëiá,
ut Bonus, bona, bonum. qvá Bonus, bona, bonum.

Nota 2. Qvivis Com- Insémna 2. Fiesceqvá-
parativus Neutrius generis rea ádoáoá. Trépta pusa in-
est etiam Adverbium: at ex Genul: de nici: unul e:s:
Positivis: Nominum ad: Sprevorba; ci: din: ántálá:
jeclitivorum tertiae De- Trépta á Numelor celor
clinationis glerumque for- de átrëiá. Plecúre más: tot
matur Adverbium inter, deáuná se fáce. Sprevorbá
ex Positivis vero. Nomi- in ter, iára din: ántálá:
num adjeclivorum Se- Trépta á Numelor celor de
cundæ Declinationis, & ex ádoáoá plecáre, si din toáte
omnibus. Superlativis: i: Tréptele átrëiá in e, o,
& o, vel um, prout scili- sáu um, ádeqve, pr. levá-
cer usus omnium opti- inatiá folosul lor, quáre e-
mus Magister docebit. cel más bun Máestru.

§ 7.

DE VERBORUM CRNJUGAUIONE.

Verbum est pars Ora- Vorbá e o pártē á Vor-
tionis, qvæ Modos, & birei, qvárea áre Mo-
Tempora, non item Casus duri, s'í Tempuri, iára nu-

admittit.

Verbum est duplex:
Personale, & Impersonale.

Verbum Personale est,
qvod omnes tres Perso-
nas in utroque Numero
admittit.

Verbum Impersonale
est, qvod solam tertiam
Personam Singularis nu-
meri admittit; & iterum
est duplex: Activum, ut:
Pudet, paenitet, &, Passi-
vum. ut: Pugnatur, curitur.

Verbum Personale di-
viditur in quinque gene-
ra: in Activum, Passi-
vum, Neutrum, Commu-
ne, & Deponens.

Verbum Activum est,
qvod actionem signifi-
cat, & littera e finitum
Passivum s.t addita littera
e. ut: *Laudo, laudor.*

Verbum Passivum est,
qvod passionem signifi-
cat, & littera e finitum
Acti-

Caderi.

Vorbá e de doño feliuri.
Façuita, si Nefacuita.

Vorbá Façuita e, qvá-
re áre tuttetréle Per-
sonale intr' amendoi Nu-
merii.

Vorbá Nefacuita e, qvá-
re áre numái átrēia Perso-
na Singuráteca; si iáras-
e de doño feliuri: *Lucrato-*
áre, qvá: *Pudet, pœnitit,*
si *Pateimitoáre, qvá: Pu-*
gnatur, curritur.

Vorbá Façuita se impár-
te in cincí feliuri: in Lu-
cratoáre, Pateimitoáre,
De nici uná, De obſce, si
Defquitoáre.

Vorbá Luciferoáre e,
qváre in semnéza lucrá-
re, si esind in litterá o se fá-
ce pateimitoáre ad ogend pe-
litterá r pr: laudo, laudor.

Vorbá Pateimitoáre e,
qváre in semnéza pu-
lire, si esind in litterá

Aerivum sit ab*jiciendo* r. se *fāce* *Lucratoāre*
eandem litteram, ut: *Lau-**usānduo*, *prequoum*: *Lau-*
dor, *laudo*.

Verbum Neutrum est
qvod nec actionem, nec
Passionem significat, &
litteris m, vel o finitum
ex se Passivum Personal
non signit, ut: *sum*, *sta-*

Verbā De nici unā e,
vārea nici īsemnēza lu-
rāre, nici patire, si e-
sind ī littere līm, sāu o,
dīn dīnsā Pateimtoāre facu-
na se fāce, pīfsum, sto-

Verbum Commune est
qvod or syllaba tantum
finitum Activi simul &
Passivi significationen
habet, præcipue in Parti-
cipio Præteriti temporis,
& in temporibus, qvæ e-
sunt ad miniculo supplem-
tū in Præsenti, & cum, si in cel nu de
Imperfecto, temporibus mult trecut, si in tem-
pore, qvæ ab his forman-
purile, qvāre se fāc-
tur sere actionem signifi-
cationem habet, ut: *Exterior*, com *lucrāre īsemnēza*, pr: *Ex-*
pletor.

Vorbā De olscē e, qvā-
rea esind numāi ī syllāvā
or īsemnēza si lucrāre, si
patire, māi áles ī Imper-
hāre tāsirea tēmpulū trecut,
si ī tēmpurile, quāre se
& in temporibus, qvæ e-fāc cu ájutoriūt ēi; pen-
ius adminiculo supplem- trache ī Tēmpulū de á-
tur; nam in Præsenti, & cum, si ī cel nu de
Imperfecto, temporibus mult trecut, si ī tēm-
pōrile, qvæ ab his forman- purile, qvāre se fāc-
tur sere actionem signifi- dīntr' ácēste, māi tot
*cāt, ut: *Exterior*, com *lucrāre īsemnēza*, pr: *Ex-**

pletor.

Verbum Deponens est, *Vorbā Deponitoāre* e,
qvod or syllaba finitum *qvārea esind ī syllāvā*
Activi, vel Neutrius si *or īsemnēza lucrāre, sāu*
gnificationem habet, ut nici lucrāre, nici patire,
Mi-

Menor, utor.

Conjugatio est declinatio verbi per Modos, vorbes, Tempora, Personas, & Numeros.

Conjugationes Verborum sunt quatuor: Prima, cuius secunda Persona Præsentis Indicativi exit in laudare. Secunda in es, & ere longum, ut: *Laudo, laudas, laudare.* Secunda in es, & ere longum, ut: *Vides, vi-*

des, videre. Tertia in is, & ere breve, ut: *Colligo, colligis, colligere.* Quarta in is, & ere longum, ut: *Polio, polis, polire.*

Modi sunt quinque: Modus Indicativus, Imperativus, Optativus, Conjunctionis, & Infinitivus.

Tempora sunt quinque: Tempus Præsens, Præteritum, Imperfectum, Præteritum Perfectum, Plusquam Perfectum,

pr: Miror, utor.

Abaterea e plectare, prin. Modus, Tempus, Personae, & Numeri.

Abatere Vorbeler sint: I. à quare adorare, Persona dominica. Tempus deacum à Modulo celesti. Nemarginat in are, pr: *Videtur, videtur, videtur.* II. in es, si ere longum, dare. III. in is, si ere scitur, pr: *Colligitur, colligitur, colligitur.* IV. in is, si ere longum, gisere. V. in is, si ere longum, pr: *Politur, politur, politur.*

Modus. sint cincis: Modul Aratatorius, Imperatorius, Oftatorius, Imprenatorius, i. Nemarginat.

Tempus. sint cincis: Tempul deacum, Tempul demult trecut, Tempul trecut, Tempul demult trecentum, si Tempul Vinculum,

Actum, & Futurem.

toriu.

Personæ sunt tres: Prima est, quæ ponitur post Pronomen Ego. Secunda est, quæ ponitur post Pronomen Tu, & post omnes Vocativos. Tertia est, quæ ponitur post Pronomen Ille, & post omnia reliqua Nomina, & Pronomina, exceptis Ipse, ipsum, & Qui, quæ duo Pronomina sunt omnium trium Personarum.

Personæ sint tres: I. quærea se pone dupsa Pentrumel Ego. II. quærea se pone dupsa Fentrumel Tu, si dupsa itoâmes. III. quærea se pone dupsa Pentrumel Ille, si dupsa toâte célélâite Nume, si Pentrumel, luând áfára Ipsa, ipsum, & Qui, quæ qvod, quære sunt omnium trium Personarum.

II. quærea se pone dupsa Pentrumel Ille, si dupsa toâte célélâite Nume, si Pentrumel, luând áfára Ipsa, ipsum, & Qui, quæ qvod, quære sunt omnium trium Personarum.

III. quærea se pone dupsa Pentrumel Ille, si dupsa toâte célélâite Nume, si Pentrumel, luând áfára Ipsa, ipsum, & Qui, quæ qvod, quære sunt omnium trium Personarum.

DE VERBO SUBSTANTIVO SUM.

Indicativus Modi Tempus Præsens-Singulariter.

Ego sum, tu es, ille est. Io sînt, tu es, el éste, sau e.

Ich bin, du bist, er ist. En vagyok, te vagy, ö vagyyon.

Pluraliter.

Nos sumus, vos estis, illi sunt. Noi sîntem, voi sîntetis, ès sînt. Wir sind, ihr seid, sie sind. Mi vagyunk, ti vattok, ök vannak.

Præteritum Imperfectum.

Eram, eras, erat. Erám, eráis, erá. Ich war, du warst, es war. Lök, löl, vagy lé!, lön.

Plu-

Eramus, eratis, erant. Erám, eráli, erá. Wir wärest
ihr waret, sie waren. Lonk, lótek, lónek.

Præteritum Perfectum.

Fui, fuisti, suit. Ám fost, ái fost. áu fost, sáu sui, fass
fú, sau fasséju, fussesi, fusse. Ich bin gewesen, du
bist gewesen, er ist gewesen. Vóltam, vóllál, vólt.

Pluraliter.

Fuimus, fuistis, fuerunt, nel saere. Ám fost, áti fost,
áu fost, sáu furam, furati, fura, sáu fusseram, fusse-
rai, fussera. Wir sind gewesen, ihr seid gewesen, sie
sind gewesen. Vóltunk, vóltatok, vóltanak.

Præteritum Plusquam Perfectum.

Fueram, fueras, fuerat. Fussésem, füssései, füssése-
 Ich war gewesen, du warst gewesen, er war gewesen.
Valék, valál, vala.

Pluraliter.

Fueramus, fueratis, fuerant. Fussésem, f. füssései, füssése-
fí, sáu füssera. Wir waren gewesen, ihr waret ge-
wesen, sie waren gewesen. Valánk, valátok, valának

Futurum.

Ero, eris, erit. Voni fi, vöni fi, vá fi. Ich werde, oder will
sein, du wirst, oder willst sein, er wird, oder will sein.
Lések lések lések.

Pluraliter.

Erimus, eritis, erunt. Vom fi, veti fi, vor fi.
Wir werden, oder wollen sein, ihr werdet, oder wol-

Ist seyn, sie werden, oder wollen seyn. Léfünk
léfiekk, léfnek.

Imperativi Modi Tempus Præsens.

Es, vel esto tu, sit ille. Fii tu, sie el. Seh du,
seyc er, seyc es. Légy te, légyen ö.

Pluraliter.

Simus nos, este, vel estote vos, sint illi. Se sim
noi, siti voi, sie ei. Sehn wir, send ihr, sehn sic.
Légyünk mi, legyetek ti, legyenek ök.

Futurum.

Ego, vel eris tu, esto, vel erit ille. Se fii tu, se fie
el. Du solsi seyn, er soll seyn. Légy te jövendölön,
légyen amaz.

Pluraliter.

Estote, vel eritis vos, sunto, vel erunt illi. Se sitte
voi, se fie ei. Ihr sollet seyn, sie sollen seyn. Legye-
tek ti, legyenek amazok.

Optativi Modi Tempus Præsens, & Imperfellum.

Utinam essem, vel forem, esses, vel fore, esset,
vel foret. O de ási si, ási si, ár si. Wolte Gott,
das ich wäre, du wärest, er wäre. Vajha vónék, vón-
nál, vónna.

Pluraliter.

Utinam essemus, vel foremus, essetis, vel foretis,
essent, vel forent. O de ám si, áti si, áx si. Wolte
Gott, das wir wären, ihr würdet, sie wären. Vajha
vónának, vónátok, vónának.

Utinam fuerim, fueris, fuerit. O de ási fi fost, ár fi fost, ár fi fost. O, daß ich gewesen wäre, daß du gewesen wärest, daß er gewesen wäre. Vajha löttem vónna, löttéi vónna, lött vónna.

Pluraliter.

Utinam fuerimus, fueritis, fuerint. O de ám fi fost, áti fi fost, ár fi fost. O, daß wir gewesen wären! daß ihr gewesen wäret, daß sie gewesen würen. Vajha löttünk vónna, löttetek vónna, löttenek vónna.

Prateritum Plusquam Perfectum.

Utinam fuissetem, fuisses, fuisset. O de ási fi fost, &c. O, daß ich gewesen wäre, &c. Vajha vóltam vónna vélátvónna, vólt vónna.

Pluraliter.

Utinam fuisssemus, fuissetis, fuissent. O de ám fi fost. &c. O, daß wir gewesen wären, &c. Vajha vóltunk vónna, vóltatok vónna, vóltanak vónna.

Futurum.

Utinam sim, sis, sit. O se fias, se fái, se fie. Wöll Gott, daß ich würde; oder solte seyn; du würdest; oder soltest seyn; er würde; oder solte seyn. Vajha le gyek, légy, légyen.

Pluraliter.

Utinam simus, sitis, sint. O se fiam, se fiti, se fis. Wölle Gott, daß wir würdet; oder solten seyn; ihwürdet; oder soltet seyn; sie würdet; oder sollet seyn.

Seyn. Vajha legyünk, legyetek, legyenek.

Conjunctivus Modi Tempus Praesens.

Ut sim, sis, sit. Se füu, se fu, se fie. Das ich sey,
du seyst, er sey. Hogy legyek, légyek legyenek.

Pluraliter.

Ut simus, sis, sint. Se fim, se fiti, se fie. Das
wir seyu, ihr seyd, sie seyn. Hogy légyünk, légyek
legyenek.

Præteritum Imperfectum.

*Ut essem, vel forem, esseis, vel foreis, esset, vel for-
aret.* Se füu, &c. Das ich wäre, du wärest, er wäre.
Hogy lennék, lennél, lenne.

Pluraliter.

*Ut essemus, vel foremus, essetis, vel foretis, essent
vel forent.* Se fim, &c. Das wir würden, ihr wür-
det, sie wären. Hogy lennének, lennétek, lennének.

Præteritum Perfectum.

Ut fuerim, fueris, fuerit. Se füu fost, se füi fost,
se fie fost. Das ich gewesen sey, du gewesen seyst, er
gewesen sey. Hogy löttem légyen, löttek légyen,
dött légyen.

Pluraliter.

Ut fuerimus, fueritis, fuerint. Se fim fost, se füis
fost, se fie fost. Das wir gewesen seyu, ihr gewesen
seyd, sie gewesen seyu. Hogy löttünk légyen, lötte-
sek légyen, löttenek légyen.

Prateritum Plusquam Perfettum.

Ut fuisssem, fuisses, fuisset. Se siu fosi, &c. Das ich gewesen wäre, du gewesen wärest, er gewesen wäre.
Hogy voltam vónna, voltál vónna, volt vónna.

Pluraliter.

Ut fuisssemus, fuissetis, fuissent. Se sim fosi, &c.
Das wir gewesen wären, ihr gewesen waret, sie gewesen wären. Hogy voltunk vónna, voltatok vónna, voltanak vónna.

Futurum.

Fuero, fueris, fuerit. Voiu si, vēsi si, rási. Ich werde fern, du werdest seyn, er werde seyn. Léendek, léendef, léend.

Pluraliter.

Fuerimus, fueritis, fuerint. Vom si, vetti si, vor si.
Wir werden seyn, ihr werdet seyn, sie werden seyn.
Léendünk, léendeteik, léendeneik.

Infinitivi Presentis et Imperfictum.

Esse. Á si. Senn. Lenn.

Prateritum Perfettum, & Plusquam Perfettum.
Fuiste. Á si fosi. Gewesen seyn. Löttnek lenns.

Futurum.

Fore, vel futurum, futuram, futurum esse. Cte voi si, vēsi si, rási. Werden, oder würden seyn. Hogy lüfek, lésék, léßen.

Pluraliter.

Fore, vel futuros, futuras, futura esse. Cte vom si vēsi

vetsi fir vor si. Werden, oder würden seyn. Hogy lé-
funk, léftek, léfnek.

Futurum Præterito Mixtum.

Futurum, futuram, futurum, futuros, futuras, futu-
ra suisse. Sollen, oder würden gewesen seyn.

Participium Futuri Temporis.

Futurus, futura, futurum. Futoriu, futoáre, sáu quáre.
quárea - voiu si, věi si, vá si. Der, die, das seyn
wird. Léendö.

DE FORMATIONIBUS TEMPORUM CONJUGATIONUM REGULARIUM.

1. Tempus Præsens, & Præteritum Perfectum
Modi Indicativi, Supinum, & Præsens Infinitivi ab aliis non formantur, hæc igitur Ty-
ronibus dictari debent.
2. Reliqua tempora, eu-
juscunque Modi sue-
nt, formantur ab his
quatror, & ad duobus
aliis, nempe: a Præte-
rito Imperfecto Modi
Indicativi, & a Partici-
pio Præsentis temporis
3. A tempore Præiente
1. Tempus de ácum, si et
trecut ál Modului Árat-
tatoriu, Supinul, si tém-
pus de ácum ál Modului
Nemarginit nu se fác de-
lá áltele, dreptácia tra-
bue se se spuma pruncilor.
2. Célé lálte témperi, ma-
cár de ce Mod vor si, se
fác delá áce stea, si delá
álte doáo, áde que: delá
témput nu de mult trecut
ál Modului Áratatoriu,
si delá Impartassirea
témputi de ócum.
3. Delá témput de ácum
ál

Medi Indicativi formatur:

(1.) Præteritum Imperfectum Modi Indicativi mutando ultimum
o primæ Personæ singulari in Prima Conjugatione in abam; in Se-
cunda in bam in Tertia & Quarta in ebam; ut:
Laud-o, laud-abam; Vi-
de-o, vide-bam; Collig-o,
collig-ebam; Poli-o, poli-
ebam.

(2.) Futurum ejusdem
Modi mutando dictum
o in Prima Conjugatio-
ne in abo, in Secunda in
bo, in Tertia, & Quarta
in am, ut: Laud-abo, vi-
de-bo, Collig-am, Poli-
am.

(3.) Futurum Modi
Imperativi, addendo
ad tertiam Personam
singularem litteram o,
ut: Laudat-o, Vide-o,

Col-

al Modului Aratatoris
se face:

(1.) Tempus nu demul-
trecut al Modului Arat-
toriu, mutand pe cel
mai depreurma o a an-
taciei Persone singura-
tece in Antacia Alatext
in abam; in Adoava
bam; in Atria, si Apa-
tria in ebam, pr: Laud-o
laud-abam; Vide-o, vi-
de-bam, Collig-o, collig-
ebam; Poli-o, poli-ebam

(2.) Tempus vinitoria
al luciusasi Mod, mu-
tand pe numitul o in
Antacia Abatex in abo
in Adoava in bo, in At-
ria, si Apatr in am
pr: Laud-abo, Vide-bo
Collig-am, Poli-am

(3.) Tempus vinitoria al
Modului Imperativi
adaogend la Atria Per-
sona singuvateca pe lit-
terao, pr: Laudat-o, Vi-
de-

Bimba

Colligit-o, Polit-o.

4. A Præterito Imperfecto. Modi Indicativi formatur Particípium Præsentis temporis mutando *bam* in *ns*, ut: *Lau-*
dā-bam, lauda-ns; Vide-
bam, vide-ns; Collige-
bam, polie-ns;

5. A prima Person. Præteriti Perfecti Modi Indicativi formatur:

(1.) Præteritum Plusquam Perfectum Modi Indicativi, mutando *i* in *eram*, ut: *Laudav-i, Lau-*
dī-eram; Vid-i, vid-eram;
Colleg-i, colleg-eram; Poliv-i,
Poliv-eram.

(2.) Præteritum Perfectum Modi Conjunctioni, vi mutando *i* in *erim*, ut: *Lau-*
dav-i, laudav-erim, etc.

(3.) Præteritum Plusquam Perfectum Modi Conjunctioni addendo *ssem*, ut:

E 3

det-o, Colligit-o, Polit-o.

4. Delá tēmpul nu defecto mult trecut ál Modului Áratatoriu se fáce Imperatōria tēmpului deácum mutānd bam. in ns, pr: *Lauda* bam, lauda-ns; *Vide*-bam, vide-ns; *Collige*-bam, collige-ns; *Polie*-bam, polie-ns.

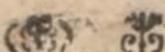
5. Delá ántāia Person. sona á tēmpului trecut din Modul. Áratatoriu se face:

(1) Tēmpul demult trecut ál Modului Áratatoriu, mutānd i in eram, pr: *Laudav-i, laudav-*
eram; Vid-i, vid-eram;
Colleg-i, colleg-eram; Poliv-i, *Colleg-i, colleg-eram; Po-*
liv-i, poliv-eram.

(2.) Tempul trecut ál Modului Impreunatoriu, mutānd i in erim, pr: *Lau-*
dav-i, laudav-erim, etc. *dav-i, laudav-erim f.c.*

(3.) Tempul demult trecut ál Modului Impreunatoriu, ádaogénd. *Isem*, pr:

Lau-

ut: *Laudavi-ssem*, &c.

(2.) *Tempus Futurum*
Modi Conjunctivi mutan-
do i in ero, ut: *Laudav-i*,
laudav-ero, &c.

6 A tempore Præsen-
tis Modi Infinitivi forma-
tur:

(1.) *Tempus Præsens*
Modi Imperativi, omit-
tendo re, ut: *Lauda-re*, *sānd-re*; pr: *Lauda-re*,
lauda; *Vide-re*, *vide*; *Cotti-*
lauda; *Vide-re*, *vide*; *Col-*
lige-re, *collige*; *Pol-re*, *poli-*

(2.) *Præteritum Imper-*
fectum Modi Conjuncti-
vi, addendo m, ut: *Lau-*
dare-m, *Videre-m*, *Colligere-m*,
Polire-m.

7 A Supino in um
formatur:

(1.) *Tempus Futurum*
Modi Infinitivi, mutando m in rum, ut: *Lauda-tu-m*, *mutandum in-rum*, pr: *Lau-*
datu-rum, *Visu-m*, *visu-*
rum; *Collectu-m*, *collectu-*
rum; *Politu-m*, *politu-*
rum.

Laudavi-ssem, &c.

(2.) *Tempus vinitoru* ál
Modulus Impreunatoriu
mutand i in ero, pr: *Lau-*
dav-i, *laudav-ero*, &c.

6. Delá tempul deacum
ál Modulai celest. Nemar-
ginit se fáce:

(1.) *Tempul deacum* ál
Modulus Imparatoriu, la-
tendo re, *sānd-re*; pr: *Lauda-re*,
lauda; *Vide-re*, *vide*; *Col-*
lige-re, *collige*; *Polire*, *poli-*

(2.) *Tempul nu demul-*
trectat ál Modulai Impre-
vi, addendo m, *adaugēnd m*, pr:
Laudare-m, *Videre-m*,
Colligere-m, *Polire-m*.

7. Delá Supinal in um
se fáce:

(1.) *Tempul vinitoru* ál
Modulus Nemarginis
m in rum, *mutandum in-rum*, pr: *Lau-*
datu-rum, *Visu-m*, *visu-*
rum; *Collectu-m*, *collectu-*
rum; *Politu-m*, *politu-*
rum.

(1.) **Participium Futuri** (2.) **Impartasirea tēm-**
temporis, mutando *m* in *pului deācum*, mutānd *m-*
rus, ut: *Lauditu-m*, *laud-īn rus*, *pr: Laudatu-m,*
datu-sus &c. *laudatu-rus*, *s.c.*

(3.) **Participium Præ-** (3.) **Impartasirea tēm-**
teriti temporis Vrborum pului trecut à vorlelor ce-
Passivorum, mutando *m*, *lor*. *Pateimitoāre*, mutānd
in s, ut: *Laudatu-m*, *laud-īn s*, *pr: Laudatu-m,*
datu-s, &c. *laudatu-s*, *s.c.*

8. A Genitivo Pártici-
 pií Præsentis temporis
 formantur:

(1.) Gerundiile, mutan-
 do *tis* in *di*, *do*, *dum*, ut:
Laudan-tis, *laudan-di*,
laudan-dō, *laudan-dum*,
 &c.

(2.) In verbis Passivis
 tempus Futurum Modi in
 finitiivi, & Participium
 Futuri temporis, mutan-
 do *tis* in *dum*, *verdus*, ut:
Laudan-dum, *ver laudan-*
 das, &c.

DE FORMATIONIBUS TEMPORUM VERBI PASSIVI.

I. Tempora, qvæ in
 E. 4. A-

I. Tempurile, qvære es
 in

Activo desinunt in o, ad-
sumunt in Passivo r, ut, in Vorbá Lucratoáre in o,
Laudo, laudor; laudabo, seine r, pr: Laudo, laudor;
laudabor; &c. laudabo, laudabor; &c.

2. Tempora, quæ in 2. Tempurile quære es
Activo desinunt in m, id in Vorbá Lucratoáre in m,
mutant in r, ut: Laudá-pe ácelá ē l muta in r, pr:
bam, laudabar; laudem, Laudabam, laudabar; laudem
lauder; &c.

3. Tempus Præsens Im- 3. Tempul deácum ál
perativi simile est tem- Modului Imperatioria e
pori Præsentii Modi Inf- áfemene tempului deácum
nitivi Activi, ut: Lau- ál Modului celui Nemargin-
dere, Videre, Colligere, nit din Vorbáluoratoáre, pr:
Polire. Laudare, s.c.

4. Tempus Præsens 4. Tempul deácum ál
Modi Infinitivi mutat e Modului Nemarginit mu-
temporis Præsentis Modi ta e din tempul deácum
Infinitivi Activi in i, ut: ál Modului Nemarginit
Laudar-e, laudar-i Videri, din Vorbá Lucratoáre in i,
Polir, excepta tertia Con- pr: Laudar-e, laudar-i,
jugatione, quæ ere mu- Videri, laudare áfara
tat in i. ut: Collig-ere, átriéia ábatere, quærea peere
Collig-i. el muta in i pr: collig-ere, -e

Reliquorum Temporum Formatiile celorálalte
Formationes haud tantum tempuri na sint de átató
sunt momenti. folio.

33

PRIMA CONJUGATIO

VERBI ACTIVI.

73

Indicativus Modus Tempus Præsens.

Ego laudo, tu laudas, ille laudat. Io láuds tu láurás,
el láuda. Ich lobe, du lobest, er lobet. Én ditsérek, te-
ditsérk, ö ditsér.

Pluraliter.

Nos laudamus, vos laudatis, illi laudant. Noi lau-
dam, voi laudáti, ijláuda. Wir leben, ihr lobet, sie
loben. Mi ditsérünk, ti ditsértek, ok ditsérnek.

Præteritum Imperfictum.

Laudabam, laudabas, laudabat. Laudám, laudás,
laudá. Ich lobete, du lobetest, er lobete. Ditsérek vala,
ditsérk vala, ditsér vala.

Pluraliter.

Laudabamus, laudabatis, laudabant. Laudám, lau-
dáti, laudá. Wir lobeten, ihr lobetet, sie lobeten.
Ditsérünk vala, ditsértek vala, ditsérnek vala.

Præteritum Perfectum.

Laudavi, laudavisti, laudavit. Ám laudát, át laudát,
áu laudát; vel Laudái, ladási, laudá. Ich habe gelo-
bet, du hast gelobet, er hat gelobet. Ditsértem, dár-
tírtél, ditsért.

Pluraliter.

Laudavimus, laudavistis, laudaverunt, vel laudave-
re. Ám laudát, át laudát, áu laudát; vel Laudá-
vam, laudárat, laudára. Wir haben gelobt, ihr ha-
bet

bek-gelobet, sie haben gelobet. Ditsértünk, ditsértetek, ditsértenek.

Præteritum Plusquam Perfectum.

Laudaveram, laudaveras, laudaverat. Laudássent, laudássat, laudásse. Ich hatte gelobet, du hattest gelobt, er hatte gelobet. Ditsértem vala, ditsértét vala, ditsért vala.

Pluraliter.

Laudaveramus, laudaveratis, laudaverant. Laudássent, laudásset, laudásse. Wir hatten gelobet, ihr habt gelobet, sie hatten gelobet. Ditsértünk vala, ditsértetek vala, ditsértenek vala.

Futurum.

Laudabo, laudabis, laudabit. Vom laudá, vél laudá, vor laudá. Ich werde loben, du wirst loben, er wird loben. Meg ditséreks, meg ditsér, meg ditsér.

Pluraliter.

Laudabimus, laudabitis, laudabunt. Vom laudá, vél laudá, vor laudá. Wir werden loben, ihr werdet loben, sie werden loben. Meg ditsérünk, meg ditsérek, meg ditsérnek.

Nota. Loco Futuri Isémna. In locul tempus temporis Modi Indicativi lui Visitoriu ál Modus in quovis verbo substitui Áratatoriu in fiesceque potest Particípium Futurius vorba se poáte puni temporis, adjuncto Impartusirea tempului vi verbo sum ea lege, ut dinitoriu, ádaagend pe sum

stum.

etum Participium concisi ástá, quū numeritá Im-
corder cum Nominativo partasire se se lovéscat euān-
ad quem refertur, in genitáio Cadére, de quoárea ser-
nere, & numero, sum autēne, in gen, si in numer-
tém in numero, & persoára sum in numer, si in
na, ut: *Laudatus sum, persona, prequam: Lau-*
datus, est; Laudandus sum, daturus sum, es, est; lau-
dandus sum, es, est, &c.

Imperativi Modis Tempus Præsens.

Lauda, vel laudato tu, laudet ille. *Laudatu, laudekk!*
lobó du / lobe er. *Ditsérj te, ditsérjen ö.*

Pluraliter:

Laudemus nos, laudate, vel laudatote vos. laudent
illi. Se laudam noi, laudáti voi, lánde i. Lasset uns
loben, lobet ihr, loben sie. *Ditsérjunk mi, ditsér-
jetek ti, ditsérjenek ök.*

Futurum, seu Modus Manditivus.

Laudato, vel laudabis tu, laudato, vel laudabit ille.
Vei laudítu, vá laudá el. Du sollt loben, er soll lau-
den. *Ditsérj meg te, ditsérjen meg amaz.*

Pluraliter:

Laudatote, vel laudabitis vos, laudanto, vel laudabunt
illi. Veti laudú voi, vor laudá éi. Ihr solltet loben, iis
sollten loben. *Ditsérjetek meg ti, ditsérjenek meg amazok.*

Optativi Modis Tempus Præsens, & Imperfictum.

Utinam laudarem, laudares, laudaret. O de ás! líns
dá, ár laudá, ár laudá. O, das ich lobete, du lobetest, er
lobete. Vajha ditsérnék, ditsérnék, ditsérne.

Pluraliter.

Utinam laudaremus, laudaretis, laudarent. O de ám
laudá, áti laudá, ár laudá. O, das wir lobeten, ihr
lobetet; sic lobeten. Vajha ditsérnék, ditsérnék,
ditsérnének.

Prateritum Perfectum.

Utinam laudáverim, laudáveris, laudáverit. O de l'ási
fi laudáts l'áisi laudát, l'ár fi laudát. O, das ich
lobet hatte; du gelobet hattest; er gelobet hatte. Vajha
ditsérek vala, ditsérfi vala, ditsér vala.

Pluraliter.

Utinam laudáverimus, laudáveritis, laudáverint. O
de l'ámi fi laudát, l'áti fi laudát, l'ár fi laudát. O, das
wir gelobet hattent; ihr gelobet hattet; sic gelobet hattet.
Vajha ditsérunk vala, ditsértek vala, ditsér
nek vala.

Prateritum Plusquam Perfectum.

Utinam laudavisssem, laudavisses, laudavisset. O, d'
l'ási fi fost laudát, l'áisi fi fost laudát, l'ár fi fost
laudát. O, das ich wurde; du würdest; er würde gelobt
haben. Vajha ditsértem volna, ditsérte l'volna, di
sért volna.

Pluraliter.

Utinam laudavisssemus, laudavissetis, laudavissent. O
de

De Rám si fost laudát, Ráti si fost laudát, Rár si
fost laudát. O, das wir würden, ihr würdet, sie wür-
den gelobet haben. Vajha ditsértünk vóna, ditsére-
tek vóna, ditsértenek vóna.

Futurum.

Utinam laudem, laudes, laudet. O se láud, se láuzsi,
se láude. Wolte Gott, daß ich loben würde, du loben
würdest, er loben würde. Vajha ditsérnék jövendö-
ben, ditsérnél, ditsérne.

Pluraliter.

Utinam laudemus, laudetis, laudent. O se laudam,
se laudáti, se láude. Wolte Gott, daß wir loben
würden, ihr loben würdet, sie loben würden. Vajha
ditsérnék jövendöben, ditsérnétek, ditsérnének.

Coniunctivi Modi Tempus Præsens.

Ut laudem, laudes, laudet. Se láud, láuzsi, láude.
Das ich lobe, du lobest, er lobe. Hogy ditsérik, di-
tsérij, ditsérijen.

Pluraliter.

Ut laudemus, laudetis, laudent. Se laudam, lau-
dáti, láude. Das wir loben, ihr lobet, sie loben. Hogy
ditsérjünk, ditsérjetek, ditsérjonek.

Prateritum Imperfectum.

Ut laudarem, laudares, laudaret. Se láud, &c.
Das ich lobete, du lobetest, er lobete. Hogy ditsére-
nék, ditsérnél, ditsérene.

Pluraliter.

Ut laudaremus, laudaretis, laudarent. Se laudam.
 &c. Das wir lobeten; ihr lobetet; sie lobten. Hogy
 ditsérenék, ditsérnétek, ditsérnének.

Præteritum Perfectum.

Ut laudaverim, laudaveris, laudaverit. Se Ifius laudáh
 fii laudát, fie laudat. Das ich gelobt habe; du ge
 lobet habest; er gelobt habe. Hogy ditsértém légye,
 ditsértél légyen, ditsért légyen.

Pluraliter.

Ut laudaverimus, laudaveritis, laudaverint. Se Ifi
 laudát, fiti laudát, fie laudát. Das wir gelobt ha
 ben; ihr gelobt habet; sie gelobt haben. Hogy dits
 értünk légyen, ditsértetek légyen, ditsértenek lé
 gyen.

Præteritum Plusquam Perfectum.

Ut laudavissim, laudavisses, laudavisset. Se I. fai
 fost laudát, fit fost laudát, fie fost laudát. Das ich ge
 lobt hätte; du gelobt hättest; er gelobt hätte. Hogy
 ditsértém völna, ditsértél völna, ditsért völna.

Pluraliter.

Ut laudavissimus, laudavissetis, laudavissent. Se I.
 sim fost laudát, fiti fost laudát, fie fost laudát.
 Das wir gelobt hätten; ihr gelobt hättestet; sie gelob
 tet hätten. Hogy ditsértünk völna, ditsértetek völ
 na, ditsértenek völna.

Nota. Loco Præteriti *In sémna*: In locul tēmo
Imperfecti, & Præteriti palui nū demult trecut, si
Plusquam Perfecti Modi áceluit, demult trecut, din
Coniunctivi in quovis verbo substitui potest. Partici- fiesceq;área vorba sepoáte
pium Futuri temporis, ad punc *Impartasirea tēmpu-*
dito verbo *sum* in eodem *lui vinitoriu*, ádaogēnd pe
tempore posito, ast ita, ut ium pus *intr* áceláse tēmpo
dictum Participium cum ci ásiá, qvá numitá *Impar-*
Dominativo, ad qvem re- *tasire cu Ántáia Cadere*, de
fertur, concordet in gene- *qvárea se tiéne*, sese lovéscä
re, & numero, verbum *in gen*, si *in numer*, iára
autem *sum* *in numero*, & *sum* *in numer*, si *in persona*
persona, ut; *Laudarem*, pr: *Laudarem*, laudaturus
laudaturus essem; *Lauda-* essem; *Laudavisssem*, lau-
vilsem, laudaturus suissem, laudatus suissem, lauda-
Laudarer, laudandus essem, er, laudandus essem;
Laudatus suissem, lau- *Laudatus suissem*, lau-
dandus suissem; &c. daudus suissem, &c.

Futurum.

Laudavero, *laudaveris*, *laudavetit*. *Von laudá*, vēs lau-
dá, vā laudá. Ich werde loben, du werdest loben, er werde
loben. *Ditsérendek*, *ditsérendef*, *ditsérend*.

Pluraliter.

Laudaverimus, *laudaveritis*, *laudaverint*. Vom laudá,
vēs laudá, vor laudá. Wir werden loben, ihr werdet
loben, sie werden loben. *Ditsérendünk*, *ditsérendes*,

Cetek, ditsérendenék

Infinitivi Modi Tempus Præsens, & Imperfictum.

Laudare. Á'l laudá. Loben, zu loben. Ditsérni.

Præteritum Perfectum, & Plusquam Perfectum.

Laudavisse. Á'l felaudát, sáu á'l f; fest laudát. Gelobt haben. Hogy ditsértet, &c.

Futurum.

Laudaturum, laudaturam, laudaturum-esse. Che von laudá, veti laudá, vor laudá. Loben werden. Ditsérendeni, vagy hogy ditsérni fogok, ditsérni fogja, ditsérni fog.

Pluraliter.

Laudaturos, laudaturas, laudatura-esse. Che vom laudá, veti laudá, vor laudá. Loben werden. Hogy ditséreni fogunk, ditsérni fogtok, ditsérni fognak.

Futurum Præterito Mixtum.

Laudaturum, am, um, os, as, a, suisce. Wütde geblobet haben.

Gerundia.

Laudandi, laudando, laudandum. De à laudá, laudānd, de laudát. Zu loben. Ditsérvén, ditsérésst. Supina.

Laudatum, laudatu. Laudát. Gelobt. Ditsérni ditsérésre.

Participium Præsentis Temporis.

Laudans. Laudatoriu, laudatoare: sáu quáre, quíne a laubádáuzi, lauda. Lobend. Ditsérő, vagy a' ki ditsérek

die

ditsérke, ditsér.

Participium Futuri Temporis.

Laudatur, laudatura, laudaturum. Quáre, quárea voit
laudá, vés laudá, vás laudá. Der, die, das loben wird,
oder soll. A' ki ditséرنi fogok, fogé, fog.

LAUDOR VERBUM PASSIVUM.

Indicatio Modi Tempus Præsens.

Ego laudor, tu laudaris, vel laudare, ille laudatur.

Io me-láud, tu te-láuzi, else láuda. Ich werde gelobt,
du wirst gelobt, er wird gelobt. Én ditsértetem,
ébe ditsértetel, ö ditsértetik.

Pluraliter.

Nos laudamur, vos laudamini, illi laudantur. Noi
ne-laudám, voi ve-laudáti, éj se-láuda. Wir werden
gelobt, ihr werdet gelobt, sic werden gelobt. Mi
ditsértetünk, ti ditsértettek, ök ditsértetnek.

Prateritum Imperfictum.

Laudabar, laudabaris, vel laudabare, laudabarum.
Me-laudám, te-laudási, se-laudá; vel Erám, erái,
erá laudát, laudáta. Ich wurde gelobt, du wurdest
gelobt, er wurde gelobt. Ditsértetem vala, ditsértetel
vala, ditsértetik vala.

Pluraliter.

Laudabamur, laudabamini, laudabantur. Ne-lau-
dám, ve-laudáti, se-laudá; vel Erám, eráti, erá
laudáti, laudáte. Wir wurden gelobt, ihr werdet
gelobt,

gelobet, sie wurden gelobet. Ditsértetünk vala, ditsértettek vala - ditsértetnek vala.

Præteritum Perfectum.

Laudatus, laudata, laudatum sum, vel fui, es, vel fuisti, est, vel fuit. Mám kudát, te-áí laudát, s'áu laudát; vel Me-kudái, te-kudá si, Je-kudá; vel Ám fost, áí fost, áu fost laudát, laudáta; vel Fui, füssi, fù laudát, laudáta. Ich bin gelobet worden, du bist gelobet worden, er ist gelobet worden. Ditsértettetem, ditsértettél, ditsértetetet.

Pluraliter.

Laudari, laudatæ, laudata, sumus, vel fuimus, etis, vel fuistis, sunt, vel fuerunt. Ne-ám laudát, o-áti laudát, s'áu laudát; vel Ne-laudórum, verlaudárat, se kudára; vel Ám fost, áti fost, áu fost laudáti, laudáte; vel Furam, furati, fura laudáti, laudáte. Wir sind gelobet worden, ihr seid gelobet worden; sie sind gelobet worden. Ditsértettetek, ditsértettesek.

Præteritum Plusquam Perfectum.

Laudatus, laudata, laudatum, eram, vel fueram, eras, vel fueras, erat, vel fuerat. Me-kudásssem, te-kudásssesi, se-kudássse; vel Fussésem, fusséssesi, fussése laudát, laudáta. Ich war gelobet worden, du warenst gelobet worden, er war gelobet worden. Ditsértettek vala, ditsértettél vala, ditsértetetet vala.

Pluraliter.

Lau-

M-ur-

de-ne-ám laudá, v'áti laudá, sár laudá. Wolte Gott, daß wir gelobet würden, ihr gelobet würdet, sie gelobet würden. Vajha ditsértetnénk, ditsértetnétek, ditsértetnénnek.

Præteritum Perfectum.

Utinam laudatus, laudata, laudatum, sim, vel fuerim, sis, vel fueris, sit, vel fuerit. O de m' ási fi laudát, te-áti fi laudá, sár fi laudát; vel O de ási fi, áti fi, ár fi laudát, laudáta. Wolte Gott, daß ich gelobet worden wäre, du gelobet worden wärest, er gelobet worden wäre. Vajha ditsértetem vala, ditsértetel vala, ditsértetik vala.

Pluraliter.

Utinam laudati, laudatæ, laudata, simus, vel fuerimus, sitis, vel fueritis, sint, vel fuerint. O de ne-ám fi laudát, v'áti fi laudát, sár fi laudát; vel O de ám fi, áti fi, ár fi laudáti, laudáte. Wolte Gott, daß wir gelobet worden wären, ihr gelobet worden wäret, sie gelobet worden wären. Vajha ditsértetünk vala, ditsértettek vala, ditsértetnek vala.

Præteritum Plusquam Perfectum.

Utinam laudatus, laudata, laudatum, essem, vel fuisset, esses, vel fuisses, esset, vel fuisset. O de m' ási fi fost, te-áti fi fost, sár fi fost laudát; vel O de ási fi fost, áti fi fost, ár fi fost laudát, laudáta. Ach, daß ich würde, du würdest, er würde gelobet worden schu. Vajha ditsértetem vólna, ditsértet-

ditsértetével vóna, ditsértetett vóna.

Pluraliter.

Utinam laudati, laudatæ, laudata, essemus, vel
fuissemus, essetis, vel fuissestis, esset, vel fui-
sent. O de ne-ám-fi fost, v'áti-fi fost, s'ár-fi fost
laudati; vel O de ám fi fost, áti fi fost, ár fi fost
laudati, laudate. Ach, das wir würden, ihr würdet/
sie würden gelobet werden seyn. Vajha ditsértetsünk
vóna, ditsértettek vóna, ditsértettenek vóna.

Futurum.

Utinam lauder, lauderis, vel laudere, laudetur
O se me láud, se te láuz, se se láude. O, das ich
würde, du würdest, er würde gelobet werden. Vajha
ditsértetném, ditsértetnél, ditsértetnék.

Pluraliter.

Utinam laudemur, laudemini, laudentur. O se
lauðam, se ve laudati, se se láude. O, das wir wüs-
ten, ihr würdet, sie würden gelobet werden. Vajha
ditsértetnénk, ditsértetnéték, ditsértetnénék.

Conjunctioi Modi Tempus Presens.

Uz lauder, lauderis, vel laudere, laudetur. Se mu láud-
e láuz, se láude. Das ich gelobet werde, du gelobt
werdest, er gelobet wirdt. Hogy ditsértessém, ditsértessék.

Pluraliter.

Uz laudemur, laudemini, laudentur. Se ne laudem-

et laudatis, se laude. Das wir gelobet werden, ihr gelobet werden, sie gelobet werden. Hogy ditsértes, sünk, ditsértessek; ditsérteszenek.

Præteritum Imperfectum.

*Ut laudarer, laudarēris, vel laudare, laudaretur.
Se me laud, &c. Das ich gelobat würde, du gelobet würdest, er gelobet würde. Hogy ditsértekném, ditsérteknél, ditsérteknék.*

Pluraliter.

Ut laudaremur, laudaremini, laudarentur. Se ne laudam, &c. Das wir gelobet würden, ihr gelobet würdet, sie gelobet würden. Hogy ditsérteknéknk, ditsérteknétek, ditsérteknének.

Præteritum Perfectum.

Ut laudatus, laudata, laudatum, sim, vel fuerim, sis, vel fueris, sit, vel fuerit. Se fui, fisi, fie laudati, laudata. Das ich gelobet worden sei, du gelobet worden seist, er gelobet worden sei. Hogy ditsérteknem vólt, ditsérteknékn vólt, ditsérteknékn vólt,

Pluraliter.

Ut laudati, laudatæ, laudata, simus, vel fuerimus, sitis, vel fueritis, sint, vel fuerint. Se fum, fiti, fie laudati, laudata. Das wir gelobet worden seyn, ihr gelobet worden seid, sie gelobet worden seyn. Hogy ditsérteknem vólt, ditsérteknétek vólt, ditsérteknének vólt.

Præteritum Plusquam Perfectum.

Ut laudatus, laudata, laudatum, essem, vel fuisssem, esses, vel fuisses, esset, vel fuisset. Se fia, fisi, fie fost laudát, laudáta. Dag ich gelobet worden wäre, du gelobet worden wärest, er gelobet worden wäre. Hogy ditsértettem vóna, ditsértettek vóna, ditsértetek vóna.

Plurahier.

Ut laudati, laudatæ, laudata, essemus, vel fuissimus, essetis, vel fuissetis, essent, vel fuissent. Se fim, fisi, fie fost laudáti, laudáte. Dag wir geslobet worden wären, ihr gelobet worden waret, sie gelobet worden waren. Hogy ditsértettünk vóna, ditsértettek vóna, ditsértetek vóna.

Futurum.

Laudatus, laudata, laudatum, ero, vel fuero, eris, vel fueris, erit, vel fuerit. Vom si, vëi si, vá si laudát, laudáta. Ich werde gelobet werden, du werdest gelobet werden, er werde gelobet werden. Meg-ditsértetem, meg-ditsértetek, meg-ditsértetik.

Pluraliter.

Laudati, laudatæ, laudata, erimus, vel fuerimus, eritis, vel fueritis, erunt, vel fuerint. Vom si, vëi si, vor si laudáti, laudáte. Wir werden gelobet werden, ihr werdet gelobet werden, sie werden gelobet werden. Meg-ditsértetünk, meg-ditsértettek, meg-ditsértetnek.

Infinitivo Modi Tempus Praesens, & Imperfellum.

Lau-

Laudari. Áme, á te, á se laudá; Pluraliter: Á ne-
á ve, á se laudá. Gelobet werden. Ditsértetni.

Præteritum Perfectum, & Plusquam Perfectum.

Laudatum, laudatam, laudatum, esse, vel fuisse.
Áme, á te, á se fi, sáu fi fost laudát; vel Á fi, sáu:
á fi fost laudát, laudáta. Gelobet worden seyn. Dits-
értetnek lenni.

Pluraliter.

Laudatos, laudatas, laudata esse, vel fuisse. Á ne-
á ne: á se fi, sáu fi fost laudát; vel Á fi, sáu á se
fost laudáti, laudáte. Gelobet worden seyn. Ditsé-
rtetteknek lenni.

Futurum.

Laudatum iri, vel laudandum, laudandam, lau-
dandum esse. Che voiu fi, věi fi, vá fi laudát, lau-
dáta. Werden gelobet werden. Ditsértetni jö-
vendöben.

Pluraliter.

Laudatum iri, vel laudandos, laudandas, laudanda
esse. Che vom fi, veti fi, vor fi laudáti, laudáte.

Futurum Præterito Mixtum.

Laudandum, laudandam, laudandum, os, as,
a, fuisse. Werden, oder sollen gelobet werden seyn.

Participium Præteriti Temporis.

Laudatus, laudatar laudatum. Laudát, laudáta.
Gelobet. Ditsértetets.

III. III. III.

Participium Futuri Temporis.

Laudandus laudanda, laudandum. De laudáti; vel
Quáre, quárea vosu si, vësi si, vá si laudát, laudáta;
Der, die das wird, oder soll gelobet werden. Meg- dö-
ssérendö.

SECUNDA CONJUGATIO.

VERBI ACTIVI.

Indicativi Modis Tempus Præsens.

Ego video, tu vides, ille videt. Io ved, tu vezis, el
véde. Ich sehe, du siehst, er sieht. Én látok, te lát, ü láti
Pluraliter.

Nós videmus, vos videtis, illi vident. Nós vedem-
usi vedeti, ési ved. Wir sehen, ihr sehet, sie sehen.
Mi látunk, ti látto, ök látnak.

Præteritum Imperfictum.

Videbam, videbas, videbat. Vedeam, vedeas, vedes.
Ich sah, du sahst, er sah. Látok vala, lát, vala,
lát vala.

Pluraliter:

Videbamus, videbatis, videbant. Vedeam, vedeatis,
vedeas. Wir sahen, ihr sahet, sie sahen. Látunk vala,
látto, látnak vala.

Præteritum Perfectum.

Vidi, vidisti, vidit. Ám vezut, ái vezut, áu, sáu
ó vezut; vel Vezui, vezusi, vezù. Ich habe geschenkt/
du hast geschenkt, er hat geschenkt. Láttam, láttál, látott.

Pluraliter.

Vidi-

Vidimus, vidistis, viderunt, vel videre. Ám vezut, áti vezut, áu vezut; vel Vezuram, vezurati, vezura. Wir haben gesehen, ihr habet gesehen, sie haben gesehen. Láttunk, láttatok, láttanak-

Prateritum Flusquam Perfugum.

Videram, videras, viderat. Vezussem, vezusseš, vezusse. Ich hatte gesehen, du hattest gesehen, er hatte gesehen. Láttam vala, láttál vala, láttott vala.

Pluraliter.

Videramus, videratis, viderant. Vezussem, vezusseš, vezusse. Wir hatten gesehen, ihr habt gesehen, sie hatten gesehen. Láttunk vala, láttatok vala, láttanak vala.

Futurum.

Videbo, videbis, videbit. Voiu vedé, vits vedé, véd vedé. Ich werde sehen, du wirst sehen, er wird sehen. Látni fogok, látni fogk, látni fogo..

Pluraliter.

Videbimus, videbitis, videbunt. Vom vedé, vedi vedé, vor vedé. Wir werden sehen, ihr werdet sehen, sie werden sehen. Látni fogunk, látni fogtok, látni fognak..

Imperativus Modus Tempus Præsenz.

Vides vel video tu, videat ille. Veni tu, eáda el. Sieh du, sehe er. Láss te, lásson ü.

Pluraliter.

Videamus nos, videte, vel videtote vos, videant illi-

Se vedem noi, vedet; voi, véda éj. Qasset uns sehent,
sehet ihr, sehen sie. Lássunk mi, lássatok ti, lássanak ök.

Futurum, sive Modus Mandativus.

Videto, vel videbis tu, videto, vel videbit ille.
Véi vedé tu, vá vedé el. Du sollst sehen, er soll sehen.
Lásdámeg te, lássa meg ök.

Pluraliter

Videtote, vel videbitis vos, vidento, vel videbunt
illi. Veti vedé voi, vor vedé éj. Ihr sollet schen-
siet sollen sehen. Lússátok meg ti, lássák meg ök.

Optativi Modus Tempus Præsens, & Imperfictum.

Utinam viderem, videres, videret. O de ási vedé,
áti vedé, ár vedé. O, das ich sahe, du sahest, er sahe.
Vajha látnék, látnál, látna.

Pluraliter

Utinam vidéremus, videretis, viderent. O de ám vedé,
áti vedé, ár vedé. O, das wir sahen, ihr sahet, sic sahell.
Vajha látnánk, látnátok, látnának.

Præteritum Perfectum.

Utinam Viderim, videris, viderit. O de Pási fi, Pári
fi, Pár fi vezut. O, das ich gesehen hätte, du ge-
sehen hättest, er gesehen hätte. Vajha-latók-vala,
látse vala, lát vala.

Pluraliter

Utinam viderimus, videritis, viderint. O de Pámi
fi, Páti fi, Pár fi vezut. O, das wir gesehen hätten/
ihr

Pluraliter.

Ut vidissemus, -vidissetis, -vidissent. *Selbst*, *sich*,
sie, *fest* verut. Daß wir geschen hätten, ihr geschen
hättet, sie geschen hätten. *Hogy láttunk, látatok,*
látawak vólna.

Futurum.

Videro, videris, viderit. *Von vedé, von vedé, von*
vedé. Ich werde schen, du werdest schen, er werden schen.
Látandok, látandas, látang.

Pluraliter

Viderimus, videritis, viderint. *Vom vedé, vom vedé,*
vom vedé. Wir werden schen, ihr werdet schen, sie
werden schen. *Látandum, látandatok, látandanak.*

Infinitivi Præsens, & Imperfettum.

Videre. *A vedé, Sehen. Látni.*

Præteritum Perfektum, & Plusquam Perfektum.

Vidisse. *Ál fi verut, sáu álf fi fest verut. Geschen*
haben. Hogy láttam, &c.

Futurum.

Visurum, visuram, visurum, os, as, a, else. *Che vossz*
vedé. &c. Gehen werden. Hogy látni fogok. &c.

Futurum Præterito Mistum.

Visurum, visurams, visurum, os, as, a, fuisse.
Bürden geschen haben.

Gerudia.

Videndis videndo, videndum. *De á vedé, verenz,*
de verut. Zu sehen. Látván, látásra.

Visum, visu. *Vezut* Geschen. *Látñi*, látásra.

Participium Præsentis Temporis,

Videns. *Vezetoriu*, vezetoáre, sáu qváre ved, vedi
véde. Schend. Láto, vagy á ki látok, látz, lát-

Participium Futuri Temporis.

Visurus, visura, visurum. Qváre voi u vedé, vëi ve-
vá vedé. Der, die, das sehen wird, oder soll.
ki látni fogok, fogé, fog.

VIDEOR VERBUM PASSIVUM.

Indicativi Medi Tempus Præsens.

Ego videor, tu videris, vel videre, ille videtur
Io me-ved, tu te-vezí, else-véde. Ich werde gesehen
du wirst gesehen, er wird gesehen. Én láttatom,
láttatol, ö láttatik.

Pluraliter.

Nos videmur, vos videmini, illi videntur. Nós
vedem, voi ve-vedeti, éti se-ved. Wir werden gesehen
ihr werdet gesehen, sie werden gesehen. Mi látt-
tunk, ti láttattok, ök láttatnak.

Præteritum Imperfectum.

Videbar, videbaris, vel videbare, videbatur. M
vedeam, te-vedeai, se-vedea; vel Erám, eráis, e-
vezut, vezuta. Ich wurde gesehen, du wurdeß
sehen, er wurde gesehen. Láttatom vala, látt-
ata, láttatik vala.

Pluraliter.

Videbamur, videbamini, videbantur. Ne-vedeam,
ve-vedeatis, se-vedea; vel Erám, eráti, erá vezutá,
vezute. Wir wurden gesehen, ihr werdet gesehen, sie
wurden gesehen. Láttattunk vala, láttattok vala,
láttatnak vala.

Præteritum Perfectum.

Visus, visa, visum, sum, vel fui, es, vel fuisti, est,
vel fuit. Ám fost, ái fost, áu fost vezut, vezuta;
vel Fui, fusi, fù vezut, vezuta. Ich bin gesehen
worden, du bist gesehen worden, er ist gesehen worden.
Láttattam, láttattál, láttatott.

Pluraliter.

Vili, viſæ, visa, sumus, vel suimus, estis, vel fui-
stis, sunt, vel fuerunt. Ám fost, áte fost, áu fost
vezuti, vezute; vel Furam, furati, fura vezuti,
vezute. Wir sind gesehen worden, ihr seid gesehen
worden, sie sind gesehen worden, Láttattunk, látt-
attatok, láttattanak.

Præteritum Plusquam Perfectum.

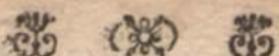
Visus, visa, visum, eram, vel fueram, eras, vel fue-
ras, erat, vel fuerat. Fussésem, fussésesi, fas-
sése vezut, vezuta. Ich war, du waresi, er war
gesehen worden. Láttattam vala, láttattál vala,
láttatott vala.

Pluraliter.

Visi, viſæ, visa, eramus, vel fueramus, eratis, vel

G

fue-

fueratis, erant, vel fuerant. *Fussésem, füssésésem,*
füssésem vezuti, vezute. Wir waren, ihr waret, sie
waren gesehen worden. *Láttattunk vala, láttattu-*
tok vala, játtattanak vala.

Futurum.

Videbor, videberis, vel videbere, videbitur. *Vai-*
si, vél si, vá si, vezut, vezuta. Ich werde gesehen
werden, du wirst gesehen werden, er wird gesehen
werden. *Megláttatom, meg-láttatal, meg- lá-*
tatik.

Pluraliter.

Videbimur, videbimini, videbuntur. Vom *Si-*
veti si, vor si vezuti, vezute. Wir werden gesehen
werden, ihr werdet gesehen werden, sie werden ge-
sehen werden. *Megláttatunk, meg-láttattok, me-*
láttatnak.

Imperativi Modi Tempus Praesens.

Videre, vel videtur tu, videatur ille. *Fii tu*
zut, vezuta, fie el vezut, ea vezuta. *Sey,* du
werde du gesehen, sey, oder werde er gesehen. *Li-*
tassál te, láttassé k ö.

Pluraliter.

Videamur nos, videamini, vel videminoꝝ vos,
deantur illi. *Se sim noi vezuti, vezute, fiat*
vezuti, vezute, fie éti vezuti, éle vezute. *Geu-*
gesehen, seyd, oder werdet ihr gesehen, seyn, odi-
werden sie gesehen. Láttassunk mi, láttassatok
játe-

Játtassanak ök.

Futurum, sive Modus Mandativus.

Videtur, vel videberis, vel videbere tu, videtur,
vel videbitur ille. Véi si tu vezut, vezuta, vá fi
el vezut, ea vezuta. Du sollst gesehen werden, er
soll gesehen werden. Láttassól meg te, láttassék
meg amaz.

Pluraliter.

Videminor, vel videbimini vos, videntar, vel vi-
debuntur illi. Vetsi voi vezuti, vezute, vorfi és
vezuti, éle vezute. Ihr sollet gesehen werden, sie
sollen gesehen werden. Láttassatok meg ti, láttas-
sanak meg amazok.

Optativi Modi Tempus Præsens, & Imperfetum.

Utinam viderer, videreris, vel viderere, vide-
retur. O de m'ási vedé, te-áti vedé, s'ár vedé.
Wolte Gott, daß ich gesehen würde, du gesehen würdest
er gesehen würde. Vajha láttatnám, láttatnál, lát-
tatnék.

Pluraliter.

Utinam videremur, videremini, viderentur. O de
neám vedé, v'áti vedé, s'ár vedé. Wolte Go~~t~~
dag wir gesehen würden, ihr gesehen würdet, sie gesehen
würden. Vajha láttatnánk, láttatnátok, láttatnának.

Præteritum Perfectum.

Utinam visus, visa, visum, sim, vel fuerim, sis,
vel fueris, sis, vel fuerit. O de ási fi, ási fi, ár
fi

fi vezut, vezuta. Wolte Gott, daß ich gesehen worden wäre, du gesehen worden wärest, er gesehen werden würde. Vajha láttatom vala, láttatol vala, láttatik vala.

Pluraliter.

Utinam visi, visæ, visa, simus, vel fuerimus, fuitis, vel fueritis, sint, vel fuerint. O de ám fi áti fi, ár fi vezuti, vezute. Wolte Gott, daß wir gesehen worden wären, ihr gesehen worden wäret, sie gesehen worden wären. Vajha láttatunk vala, láttatok vala, láttatnak vala.

Præteritum Plusquam Perfectum.

Utinam visus, visa, visum, essem, vel fuisset, es, vel fuisses, esset, vel fuisset, O de ási fosi, ái fi fosi, ár fi fosi vezut, vezuta. Ach, daß ich würde, du würdest, er würde gesehen worden seyn. Vajha láttattam vólna, láttattál vólna, láttattok vólna, láttattanak vólna.

Pluraliter.

Utinam visi, visæ, visa, essemus, vel fuissetimus, essetis, vel fuissetis, essent, vel fuissent. O de ám fi fosi, áti fi fosi, ár fi fosi vezuti, vezut. Ach, daß wir würden, ihr würdet, sie würden gesehen worden seyn. Vajha láttattunk vólna, láttattok vólna, láttattanak vólna.

Futurum.

Utinam videar, videaris, vel videare, videatur.

O se me ved, se te vezi, se se véda. O, das ich würde, du würdest, er würde gesehen werden. Vajha láttatnám, láttatnál, láttatnék.

Pluraliter.

Utinam videamur, videamini, videantur, O se ne vedem, se ve vedeti, se se véda. O, das wir würden, ihr würdet, sie würden gesehen werden. Vajba láttatnánk, láttatnátok, láttatnának.

Conjunctivi Modi Tempus Præsens.

Ut videar, videaris, vel videare, videatur. Se me ved, te vezi, se véda. Das ich gesehen werde, du gesehen werdest, er gesehen werde. Hogy láttas-sam, láttassál, láttassék.

Pluraliter.

Ut videamur, videamini, videantur. Se ne vedem, ve vedeti, se véda. Das wir gesehen werden, ihr gesehen werdet, sie gesehen werden. Hogy láttas-funk, láttassatok, láttassanak.

Præteritum Imperfettum.

Ut viderer, videreris, vel viderere, videretur. Se me ved, &c. Das ich gesehen würde, du gesehen würdest, er gesehen würde. Hogy láttatnám, láttatnál, láttatnék.

Pluraliter.

Ut videremur, videremini, viderentur. Se ne vedem, &c. Das wir gesehen würden, ihr gesehen würdet, sie gesehen würden. Hogy láttatnánk, láttat-nátok

nátok, láttatnának.

Præteritum Perfectum.

Ut vīsus, vīsa, vīsum, sīm, vel fuerim, fīs, vel fueris, fīt, vel fuerit. Se fīu, fīi, fīe vezut, vezuta. Dāg ich geschen worden sey, du geschen worden sey, er geschen worden sey. Hogy láttattam volt, láttattát volt, láttatott volt.

Pluraliter.

Ut vīsi, vīsæ, vīsa, sīmos, vel fuerimus, fītis, vel fueritis, sīnt, vel fuerint. Se fīm, fīti, fīe vezut, vezate. Dāg wir geschen worden seyn, ihr geschen worden seyd, sie geschen worden seyn. Hogy láttattunk volt, láttattatok volt, láttattanak volt.

Præteritum Plu. quam Perfectum.

Ut vīsus, vīsa, vīsum, essem, vel fuisssem, essei, vel fuisses, esset, vel fuisset. Se fīu, fīi, fīe vezut, vezuta. Dāg ich geschen worden wäre, du geschen worden wärest, er geschen worden wäre. Hogy láttattam vóna, láttattál vóna, láttatott vóna.

Pluraliter.

Ut vīsi, vīsæ, vīsa, essemus, vel fuisssemus, esstis, vel fuissetis, essent, vel fuissent. Se fīm, fīti, fīe vezuti, vezute. Dāg wir geschen worden wären, ihr geschen worden wäret, sie geschen worden wären. Hogy láttattunk vóna, láttattatok vónas, láttattanak vóna.

Futur.

Eigent illi. Veti culége voi, vor culége éti. Óhr fol-
let versamlen, sie sollen versamlen. Szedjétek meg tisz-
öszve, szedjék meg amazok öszve.

Optativus Modi Tempus Präsens, & Imperfektum.

Utinam colligerem, colligeres, colligeret. O de-
ási culége, áti culége, ár culége. Ó, daß ich versam-
lete, du versamletest, er versamlete. Vajha öszve
szednék, szednél, szedne.

Pluraliter.

Utinam colligeremus, colligeretis, colligerent. O
de ám culége, áti culége, ár culége. Ó, daß wir
versamlesen, ihr versamleset; sie versamlesen. Vajha
öszve szednénk, szednétek, szednének.

Præteritum Perfectum.

Utinam collegerim, collegeris, collegerit. O de lás-
si, lási fi, lári fi cules. Ó, daß ich versamlet hätte,
du versamlet hättest, er versamlet hätte. Vajha ösz-
ve szedek vala, szedsz vala, szed vala.

Pluraliter.

Utinam collegerimus, collegeritis, collegerint. O
de lám fi, látfi, lárfi cules. Ó, daß wir versams-
let hätten, ihr versamlet hätten, sie versamlet hätten.
Vajha öszve szedünk vala, szedtek vala, szednek vala.

Præteritum Plusquam Perfectum.

Utinam collegissem, collegisses, collegisset. O de
lási fi folt, láti fi folt, lári fi folt cules. Ó, daß
ich würde, du würdest, er würde versamlet haben. Vaj-
ha

ba öszveszedtem vélna, szedtél vélna, szedett vélna.
Pluraliter.

Utinam collegissimus, collegissetis, collegissent
O de lám si folt, l'áti si folt, l'ár si folt cules.
D, daß wir würden, ihr würdet, sie würden versam-
let haben. Vajba öszveszedtünk vélna, szedtek
vélna, szedtenek vélna.

Futurum.

Utinam colligam, colligas, colligat. O se culeg, se
culegi, se culéga. Wolte Gott, daß ich versamlen wür-
de, du versamlen würdest, er versamlen würde. Vaj-
ba öszve szednék, szednél, szedne jövendöben.

Pluraliter.

Utinam colligamus, colligatis, colligant. O se cu-
légem, se culégeti, se culéga. Wolte Gott, daß wir
versamlen würden, ihr versamlen würdet, sie versam-
len würden. Vajba öszve szednénk, szednétek, szed-
nénk jövendöben.

Conjunctivi Modus Tempus Praesens.

Ut colligam, colligas, colligat. Se culegs, culegis
culéga. Dass ich versamle, du versamlest, er ver-
samle. Hogy szedjek, szedj, szedjen öfve.

Pluraliter.

Ut colligamus, colligatis, colligant. Se culégem,
culégeti, culéga. Dass wir versamlen, ihr versam-
let, sie versamlen. Hogy szedjünk, szedjetek, sed-
jenek öfve.

Præteritum Imperfetum.

Ut colligerem, colligeres, colligeret. Se culeg, &c.
Dass ich versamlete, du versamletest, er versamlete.
Hogy fednék, fednél, fedne öfve.

Pluraliter.

Ut colligeremus, colligeretis, colligerent. Se culé-
gem, &c. Dass wir versamleten, ihr versamletet,
sie versamleten. Hogy fednénk, fednétek, fed-
nénnek öfve.

Præteritum Perfetum.

Ut collegerim, collegeris, collegerit. Se'l fia, fii,
sie cules. Dass ich versamlt habe, du versamlet
habest, er versamlet habe. Hogy öfve fed-
tém, fedtélek, fedetek légyen.

Pluraliter.

Ut collegerimus, collegeritis, collegerint. Se'l fia,
fii, sie cules. Dass wir versamlet haben, ihr vers-
samlet habet, sie versamlet haben. Hogy öfve fed-
tünk, fedtetek, fedtenek légyen.

Præteritum Plusquam Perfetum.

Ut collegisssem, collegisses, collegisset. Se'l fia,
fii, sie fosc cules. Dass ich versamlet hätte, du vers-
samlet hättest, er versamlet hätte. Hogy öfve fed-
tem, fedtélek, fedett vólna.

Pluraliter.

Ut collegistemus, collegisteris, collegissent. Se'l
fia, fii, sie fosc cules. Dass wir versamlet hätten,
ihr

ihr versamlet hättet, sie versamlet hätten. Hogy öszve fedtünk, fedtetek, fedtenek vúlna.

Futurum.

Collegero, collegeris, collegerit. Voiu culége, vés culége, vás culége. Ich werde versamlen, du wirst versamlen, er werde versamlen. Öszve fedetek, fedendesz, szedend.

Pluraliter.

Collegerimus, collegeritis, collegerint. Vom culége vetti culége, von sulége. Wir werden versamlen, ihr werdet versamlen, sie werden versamlen. Öszve szedendünk, szedendetek, szedendenek.

Infinitivi Modi Tempus Præsens, & Imperfectum.
Colligere. Á culége. Versamlen. Öszve szedni.

Præteritum, Imperfectum, & Plusquam Perfectum.
Collegisse. Á'l fi cules, sáu á'l fi folt cules. Versamlet haben. Hogy öszve szedtem, &c.

Futurum.

Collecturum, collecturam, collecturum, os, assz a, esse. Che voiù culége, &c. Versamlen werden. Hogy Öszve fogok szedni, &c.

Futurum Præterito Mistum.

Collecturum, collecturam, collecturum, os, assz a, suisse. Würden versamlet haben.

Gerundia.

Colligendi, colligendo, colligendum. De á-culége, culéged, de cules. Zu versamlen. Öszve szedvén, ösz-

öszve szedésre.

Supina.

Collectum, collectu. Cules. Versamlet. Öszve fedns,
öszve szedésre.

Participium Præsentis Temporis.

Colligens. Culegatoriu, culegatoare, sáu qváre, qvárea culeg, culegi, culége. Versamlen. Öszve szedő, vagy a'ki öszve szedek, szedsz, szed.

Participium Futuri Temporis.

Collecturus, collectura, collecturum. Qváre, qvárea voiu culége, véri culége, vá culége. Der, die, das versamlen wird, oder soll. A'ki öszve fogok, fogsz, fog szedni.

COLLIGOR VERBUM PASSIVUM.

Indicativi Modi Tempus Præsens.

Ego colligor, tu colligeris, vel colligere, ille colligirur. Io me-culeg, tu te-culegi, et se-culége. Ich werde versamlet, du wirst versamlet, er wird versamlet. Én öszve fedetem, te öszve szedetel, amaz öszve szedetik.

Pluraliter.

Nos colligimur, vos colligimini, illi colliguntur.
Noi ne-culégem, voi ve-culégetj, őj se-culeg. Wir werden versamlet, ihr werdet versamlet, sie werden versamlet. Mi öszve szedetünk, ti öszve szedettek, amazok öszve szedetnek.

Præteritum Imperfictum.

Colligebar, colligebaris, vel colligebare, collige-
batur. *Me-culegeam, te-culegeai, se-culegea.* Ich
wurde versamlet, du wurdet versamlet, er wurde
versamlet. *Öszve szedetem, szedetel, szedetik val-*
Pluraliter.

Colligebamus, colligebamini, colligebantur. *We-*
culegam, ve-culegeatis, se-culegea. Wir wurden ver-
samlet, ihr wurdet versamlet, sie wurden versamlet.
Öszve szedetünk, szedettek, szedetnek val.

Præteritum Perfectum.

Collectus, collecta, collectum, sum, vel fui, es-
vel fuisti, est, vel fuit. *Fui, fusi, fü cules, culéss.*
Ich bin versamlet worden, du bist versamlet worden,
er ist versamlet worden. *Öszve szedettem, szedettek,*
szedetett.

Pluraliter.

Collecti, collectæ, collecta, sumus, vel suimus
estis, vel fuistis, sunt, vel fuerunt. *Furam, furatis*
fura culesi, culése. Wir sind versamlet worden, ihr
sind versamlet worden, sie sind versamlet worden.
Öszve szedettünk, szedettetek, szedettenek.

Præteritum Plusquam Perfectum.

Collectus, collecta, collectum, eram, vel fueram
eras, vel fueras, erat, vel fuerat. *Fussésem, fu-*
sésesi, fussése cules, culésa. Ich war, du waren,
er war versamlet worden. *Öszve szedettem, szedel-*
téle

Séb, szedetett vala.

Pluraliter.

Collecti, collectæ, collecta, eramus vel fueramus, eratis, vel fueratis, erant, vel fuerant, Fussésem, fusséseti, fussése, culesi, culése. Wir waren, ihr wart, sie waren versamlet worden. Öszve szedettünk, szedettek, szedettenek vala.

Futurum.

Colligar, colligeris, vel colligere, colligitur. Vou si, vëi si, vâ si cules, culésa. Ich werde versamlet werden, du wirst versamlet werden, er wird versamlet werden. Öszve fogok, fogsz, fog szedetni.

Pluraliter.

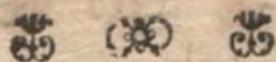
Colligemur, colligemini, colligentur. Vom si, veti si, vor si culesi, culése. Wir werden gesamlet werden, ihr werdet versamlet werden, sie werden versamlet werden. Öszve fogunk, fogtok, fognak szedetni.

Imperativi Modi Tempus Præsens.

Colligere, vel colligitor tu, colligatur ille. Fij tu cules, culésa, fij et cules, za culésa. Sej, oder werde du versamlet, sej, oder werde er versamlet. Szedesséb öszve te, szedessék öszve amaz.

Pluraliter.

Colligamur nos, colligamini, vel colligimino vos, colligantur illi. Se fim noi culesi, culése, fiji voi culesi, culésc, fiji eti culesi, éle culése. Seju wir versamlet, seyd, oder werdet ihr versamlet, seyn, oder

oder werden sie versamlet. Szedessünk öszve misz
szedessetek öszve ti, szedessenek öszve amazok.

Futurum, sive Modus Mandativus.

Colligator, vel colligeris, vel colligere tu, colligitor,
vel colligetur ille. Vei si tu cules, culesa, v
si el cules, ea culesa. Du solsi versamlet werden,
soll versamlet werden. Szedessel meg te öszve, szedel
sék meg amaz öszve.

Pluraliter.

Colligimino, vel colligemini vos, colligunt or,
colligentur illi. Veti si voi culesi, culese, vor
ei culesi, éle culese. Ihr sollet versamlet werden,
sie sollen versamlet werden. Szedessetek meg ti öszve,
szedessenek meg amazok öszve.

Optativi Modi Tempus Prasens, & Imperfectum.
Utinam colligerer, colligereris, vel colligereret
colligeretur. O de m' si culége, te-áí culége, s
culége. Wolte Gott, daß ich versamlet würde,
versamlet würdest, er versamlet würde. Vajha ösz
szedetném, szedetnék, szedetnék.

Pluraliter.

Utinam colligeremur, colligeremini, colligerento
O de ne-ám culége, v' áti culége, s'ár culége. Mi
te Gott, daß wir versamlet würden, ihr versam
würdet, sie versamlet würden. Vajha öszve szed
nénk, szedetnétek, szedetnének.

¶ ¶ ¶
Præteritum Perfectum.

Utinam collectus, collecta, collectum, sim, vel fuerim, sis, vel fueris, sit, vel fuerit. O de ási fi, áti fi, ár fi cules, culésa. Wolte Gott, daß ich versamlet worden wäre, du versamlet worden wärest, er versamlet worden wäre. Vajha öszve szedetem, szedet, szedetik vala.

Pluraliter.

Utinam collecti, collectæ, collecta, simus, vel fuerimus, sitis, vel fueritis, sint, vel fuerint. O de ám fi, áti fi, ár fi culesi, culése. Wolte Gott, daß wir versamlet worden wären, ihr versamlet worden wäret, sie versamlet worden wären. Vajha öszve szedetünk, szedettek, szedetnek vala.

Præteritum Plusquam Perfectum.

Utinam collectus, collecta, collectum, essem, vel fuisssem, esses, vel fuisses, esset, vel fuisset. O de ási fi fost, ási fi fost, ár fi fost cules, culésa. Ach, daß ich würde, du würdest, er würde versamlet worden seyn. Vajha öszve szedettem, szedetté, szedetett vóna.

Pluraliter.

Utinam collecti, collectæ, collecta, essemus, vel fuisssemus, essetis, vel fuissetis, essent, vel fuissent. O de ám fi fost, áti fi fost, ár fi fost culesi, culése. Ach, daß wir würden, ihr würdet, sie würden versamlet worden seyn. Vajha öszve szedet-

tünk, szedettetek, szedettenek vala.

Futurum.

Utinam colligar, colligaris, vel colligare, colligatur.
Se me culeg, se te culegi, se te culéga. Dass ich versamlet
werde, du versamlet werdest, er versamlet werden.
Vajha öszve szedetném, szedetnél, szedetnék.
Pluraliter.

Utinam colligamur, colligamini, colligantur.
Se ne culégem, se ve culégeti, se se culéga. Dass wir versamlet
würden, ihr würdet, sie würden versamlet werden.
Vajha öszve szedetnénk, szedetnétek, szedetnének.
Conjunctivi Modi Tempus Præsens.

Ut colligar, colligaris, vel colligare, colligatur.
Se me culeg, te culegi, se culéga. Dass ich versamlet
werde, du versamlet werdest, er versamlet werde, Hogy
öszve szedessem, szedessél, szedessék.
Pluraliter.

Ut colligamur, colligamini, colligantur. Se ne culégem,
ve culégeti, se culéga. Dass wir versamlet wer-
den, ihr versamlet werdet, sie versamlet werden. Hogy
öszve szedessünk, szedessetek, szedessnek.

Præteritum Imperfectum.

Ut colligerer, colligereris, vel colligerere, colli-
geretur. Se me culeg, &c. Dass ich versamlet würde-
du versamlet würdest, er versamlet würde. Hogy ösz-
ve szedetném, szedetnél, szedetnék.

Pluraliter.

Ut colligeremur, colligeremini, colligerentur. Se
ne culé gem, &c. Das wir versamlet würden, ihr,
versamlet würdet, sie versamlet würden. Hogy öszve
szedetnénk, szedetnétek, szedetnének.

Præteritum Perfectum.

Ut collectus, collecta, collectum, sim, vel fueri-
mus, sis, vel fueris, sit, vel fuerit. Se fui, fii
fie cules, culésa. Das ich versamlet worden sey, du
versamlet worden seyst, er versamlet worden sey. Hogy
öszve szedettem, szedettél, szedetett volt.

Pluraliter.

Ut collecti, collectæ, collecta simus, vel fueri-
mus, sitis, vel fueritis, sint, vel fuerint. Se fimus,
fisi, fie culesi, culése. Das wir versamlet worden
sey, ihr versamlet worden seyd, sie versamlet worden
seyu. Hogy öszve szedestünk, szedettetek, szedet-
tenek volt.

Præteritum Plusquam Perfectum.

Ut collectus, collecta, collectum, essem, vel fuisset,
esses, vel fuisses, estet, vel fuisset. Se fui, fii, fie,
fost cules, culésa. Das ich versamlet worden wäre, du
versamlet worden wärst, er versamlet worden wäre. Hogy
öszve szedettem, szedettél, szedetett volna.

Pluraliter.

Ut collecti, collectæ collecta, essemus, vel fuis-

semus, essetis, vel fuissetis, essent, vel fuissent.
Se fum, fiti, sie fost culesi, culései. Das wir ver-
samlet werden wären; ihr versamlet werden waret; sie
versamlet worden waren. Hogy öszve szedettünk,
szedettetek, szedettek vúlna.

Futurum.

Collectus, collecta, collectum, ero, vel fuero, eris
vel fueris, erit, vel fœrit. Vom si, vœr si, vaf
cules, culésa. Ich werde versamlet werden, du wer-
dest versamlet werden, er-werde versamlet werden. Öszve
szedetom, fedetel, fedetik jövendöben.

Pluraliter.

Collectis, collectæ, collecta, erimus, vel fuerimus
eritis, vel fueritis, erunt, vel fuerint. Vom si,
vœl si, vor si culesi, culései. Wir werden versam-
let werden, ihr werdet versamlet werden, sie werden
versamlet werden. Öszve fedetünk, fedettek, fe-
detnek jövendöben.

Infinitivi Modi Tempus Prasens, & Imperfictum.

Colligi. Á me, á te, á se culége; Plur. Á ne, ó
ve, á se, culége. Versamlet werden. Öszve fedetni.

Præteritum Perfectum, & Plusquam Perfectum.

Collectum, collectam, collectum, esse, vel fuisse
Á si, sáu á si fost cules, culésa. Versamlet werden
seyn. Öszve fedetnek lenni.

ꝝ (ꝝ) ꝝ

Pluraliter.

Collectos, collectas, collecta. esse, vel suisse. Ási, sáu á fi foſt culesi, culéſe. Versamlet werden seyn. Öſzve ſedeteknek lenni.

Futurum.

Collectum iri, vel colligendum, colligendam, colligendum eſſe. Che voiu fi, vēi fi, vā fi cules culéſa. Werden versamlet werden. Öſzve ſedetni jövendöben.

Pluraliter.

Collectum iri, vel colligendos, colligendas, colligenda eſſe. Che vom fi, vēi fi, vor fi, culesi, culéſe.

Futurum. Præterito Mixtum.

Colligendum, colligendam, colligendum, os, as, a, suiffe. Werden, oder sollen versamlet worden seyn.

Participium Præteriti Temporis.

Collectus, collecta, collectum, Cules, culéſa. Versamlet. Öſzne ſedetett.

Participium Futuri Temporis.

Colligendus, colligenda, colligendum. De-cules, vel Qváre, qvárea voiu fi, vēi fi, vā fi cules, culéſa. Der, die, das wird, oder soll versamlet werden. Öſzve ſedendö.

QVARTA CONJUGATIO
VERBI ACTVI.

Indicativi Modo Tempus Præsens.

Ego polio, tu polis, ille polit. Io poliesc, tu poliesc,
el poliesc. Ich wäre aus, du zierest aus, er zie-
ret aus. En ékesitek. te ékesitesz, ök ékesit.

Pluraliter.

Nos polimus, vos politis, illi poliunt. Nos polim, vos politi, ei poliesc. Wir zieren aus, ihr zieret/
aus, sie zieren aus. Mi ékesítünk, ti ékesíttek, ök
ékesítnek.

Præteritum Imperfictum.

Poliebam, poliebas, poliebat. Polieam, polieas, poliea. Ich ziereke aus, du zieretek aus, er zireke aus.
Ékesitek vala, ékesitesz vala, ékesit vala.

Pluraliter.

Poliebamus, poliebatis, poliebant. Polieams, polieatis, polieas. Wir zierenken aus, ihr zierenket aus, sie
zierenken aus. Ékesitünk vala, ékesittek vala, é-
kesitnek vala.

Præteritum Perfectum.

Polivi, polivisti, polivit. Ám, áis, áu, sáu á poliit;
vel Polisis polissz, polisi. Ich habe ausgezieren, du
hast ausgezieren, er hat ausgezieren. Ékesitettem, é-
kesitettek, ékesitet.

Pluraliter.

Polivimus, polivistis, poliverunt, vel polivere. Ám,
áis, áu poliit; vel Polisam polirati, polira. Wir
haben ausgezieren, ihr habet ausgezieren, sie haben

Ausgezieren. Ékesítettünk, ékesítettek, ékesítetenek.

Præteritum Plusquam Perfectum.

Poliveram, poliveras, poliverat. Polisszem, polisszesz, polisse. Ich hatte ausgezieren, du hattest ausgezieren, er hatte ausgezieren. Ékesítettem, ékesítettel, ékesített vala.

Pluraliter.

Poliveramus, poliveratis, poliverant. Polisszem, polissseti, polisse. Wir hatten ausgezieren, ihr habt ausgezieren, sie hatten ausgezieren. Ékesítettünk, ékesítettek, ékesítettek vala.

Futurum.

Poliám, polies, poliet. Vou polit, vél polit rá polit. Ich werde auszieren, du wirst auszieren, er wird auszieren. Ékesiteni fogok, fogsz, fog.

Pluraliter.

Policémus, polietis, polient. Vom polit, veti polit, vor polit. Wir werden auszieren, ihr werdet auszieren, sie werden auszieren. Ékesiteni fogunk, fogtok, fognak.

Imperativi Modus Tempus Præsens.

Polí, vel polito ru, poliat ille. Polésce tu, poléscea. Biere du aus, liere vr aus. Ékesits te, ékesits ö.

Pluraliter.

Póliamus nos, polite, vel politote vos, poliant illi.
 Se polium noi, politi voi, poliéscat éi. Lasset uns auszieren,
 zieret ihr aus, zieren sie aus. Ékesítünk mi,
 ékesítsetek ti, ékesitsenek öka.

Futurum, sive Modus Mandativus.

Polito, vel polies tu, polito, vel poliet ille. Vá
 poli tu. vá poli el. Du sollst auszieren, er soll
 auszieren. Ékesits meg te, ékesítse meg amaz.

Pluraliter.

Politote, vel polietis vos, poliunto, vel polient illi.
 Veti poli voi, vör poli éi. Ihr sollt auszieren, sie
 sollen auszieren. Ékesítsetek meg ti, ékesitsenek
 meg amazok.

Optativus Modus Tempus Präsens, & Imperfictum.

Utinam polirem, polires, poliret. O de ási, ási, áti,
 poli. O, das ich auszierete, du ausziretest, er aus-
 ziereste. Vajha ékesitenék, ékesitenél, ékesit-
 ne.

Pluraliter.

Utinam poliremus, poliretis, polirent. O de ám
 áti, ár, poli. O, das wir auszieren, ihr auszier-
 tet, sie auszireten. Vajha ékesitenénk, ékesi-
 tétek, ékesitenének.

Præteritum Perfectum.

Utinam poliverim, poliveris, poliverit. O de l
 f.

si, l'áisi, l'ári si poliit. O, das ich ausgezieren hätte, du ausgezieren hättest, er ausgezieren hätte. Vajha ékesítetek, ékesítés, ékesít vala.

Pluraliter:

Utinam poliverimus, poliveritis, poliverint. O de l'ám si, l'áti si, l'ári si polist. O, das wir ausgezieren hätten, ihr ausgezieren hätten, sie ausgezieren hätten. Vajha ékesítünk, ékesíttek, ékesítnek vala.

Præteritum Plusquam Perfectum.

Utinam polivisssem, polivisses, polivisset. O de l'ási si fost, l'áti si fost, l'ári si fost politt. O, das ich würde, du würdest, er würde ausgezieren haben. Vajha ékesítettem, ékesítettél, ékesített volna.

Pluraliter:

Utinam polivisssemus, polivissetis, polivissent. O de l'ám si fost, l'áti si fost, l'ári si fost polit. O, das wir würden, ihr würdet, sie würden ausgezieren haben. Vajha ékesítettünk, ékesítettetek, ékesítettek volna.

Futurum:

Utinam poliam, polias, poliat. O se poliesc, se poliesci, se poliesca. Wolte Gott, das ich auszieren würde, du auszieren würdest, er auszieren würde. Vajha ékesitenék, ékesitenél, ékesiten jövendüben.

Pluraliter:

Utinam poliamus, poliatis, poliant. O se politm, se

se politi, se poliesca. Wolte Gott, das wir auszieren würden, ihr auszieren würdet, sie auszieren würdet. Vajha ékesitenénk, ékesitenétek, ékesiténék jövendöben.

Conjunctivi Modus Tempus Praesens.

Ut poliam, polias, poliat. Se poliesc, poliesci, poliesca. Das ich ausziere, du ausziertest, er ausziert. Hogy ékesitsék, ékesits, ékesitsen.

Pluraliter.

Ut poliamus, poliatis, poliant. Se polisim, polisiti, poliesca. Das wir auszieren, ihr auszierenet, sie auszieren. Hogy ékesitsünk, ékesitsetek, ékesitsnek.

Præteritum Imperfictum.

Ut polirem, polires, poliret. Se polissc, &c. Das ich auszierte, du ausziertestet, er auszierte. Hogy ékesitenék, ékesitenél, ékesitene.

Pluraliter.

Ut poliremus, poliretis, polirent. Se polim, &c. Das wir auszierenet, ihr auszierenet, sie auszierenet. Hogy ékesitenénk, ékesitenétek, ékesiténék.

Præteritum Perfictum.

Ut poliverim, poliveris, poliverit. Se b'fia, fai, fit poluit. Das ich ausgeziert habe, du ausgeziert habes, er ausgeziert habe. Hogy ékesitettem, ékesítették, ékesített légyen.

Pluraliter.

Ut poliverimus, poliveritis, poliverint. Se'l sim, siti, fie poluit. Das wir ausgezieren haben, ihr ausgezieren habet, sie ausgezieren haben. Hogy ékesítettünk, ékesítettek, ékesítettenek légyen.

Præteritum Plusquam Perfellum.

Ut polivissem, polivisses, polivisset. Se'l fiu, fii, fie foſt poluit. Das ich ausgezieren hätte, du ausgezieren hättest, er ausgezieren hätte. Hogy ékesítettem, ékesítettel, ékesített volna.

Pluraliter.

Ut polivissemus, polivissetis, polivissent. Se'l sim, siti, fie foſt poluit. Das wir ausgezieren hätten, ihr ausgezieren hätten, sie ausgezieren hätten. Hogy éke, Jachtünk, ékesítettek, ékesítettenek volna.

Futurum.

Polivero, poliveris, poliverit. Vou polii, vēi polis, vā polii. Ich werde auszieren, du werdest aussieren, wer werde aussieren. Ékesitendek, ékesitendek ékesitend.

Pluraliter.

Poliverimus, poliveritis, poliverint. Vom polii, von polii, vor polii. Wir werden aussieren, ihr werdet aussieren, sie werden aussieren. Ékesitendünk, ékesitendetek, ékesitendenekek.

Infinitivi Modi Tempus Præsens, & Imperfellum.

Polire. Á polii. Aussieren. Ékesiten.

III (3) III

Prateritum Perfectum, & Plusquam Perfectum.

I Polivisse. Á'l fi, sáu á'l fi folt polist. Ausgezieren
haben. Hogy ékesitettem, &c.

Futurum.

I Politurum, polituram, politurum, os, as, a, esse.
Che voiu poli, &c. Auszieren werden. Hogy ékesi-
steni fogok, &c.

Futurum Praterito Mistum.

I Politurum, polituram, politurum, os, as, a, suisce-
Würden ausgezieren haben.

Gerundia.

I Poliendi, poliendo, poliendum. De á-polis, poliendi,
de polist. Auszuzieren. Ékesitvén, ékesítésre.

Supina.

I Politum, politu. Polist. Ausgezieren. Ékesiteni, ékesi-
tésre.

Participium Prateriti Temporis.

I Poliens. Politoriu, politoáve, sáu qváre, qvárea ^{voi-}
liesc, poliesci, páhesc. Auszieren. Ékesítő, vagy
á ki ékesitek, ékesitesz, ékesit.

Participium Futuri Temporis.

I Politurus, politura, politurum. Qváre, qvárea voi-
vés, vá poli. Der, die, - das auszieren wird, oder
soll. Ékesitendő, vagy u'ké ékesitni fogok, fogsz
fog.

POLIOR VERBUM PASSIVUM

Indicativi Modi Tempus Praesens.

Ego polior, tu poliris, vel polite, ille politur. Io me-poliesc, tu te-poliesci, ei se-poliesce. Ich werde ausgesieget, du wirst ausgesieget, er wird ausgesieget. Ékesítetem, ékesítetel, ö ékesítetik.

Pluraliter.

Nos polimur, vos polimini, illi poliuntur. Noi ne-poliún, voi ve-politis, éi se-poliesc. Wir werden ausgesieget, ihr werdet ausgesieget, sie werden ausgesieget. Mi ékesítetünk, ti ékesítettek, ök ékesítetnek.

Prateritum Imperfclum.

Poliebar, poliebaris, vel poliebare, poliebatur. Me-policam, te-policas, se-polica. Ich wurde ausgesieget, du wirst ausgesieget, er wurde ausgesieget. Ékesítetem, ékesítetel, ékesítetik vala.

Pluraliter.

Poliebamur, poliebaminis, poliebantur. Ne-policam, ve-policatis, se-polica. Wir wurden ausgesieget, ihr werdet ausgesieget, sie wurden ausgesieget. Ékesítetünk, ékesítettek, ékesítetnek valo.

Prateritum Perfecum.

Politus, polita, politum, sum, vel sui, es, vel suisti, es, vel fuit. Fui, fusis, fù polit, polita. Ich bin ausgesieget worden, du bist ausgesieget worden, er ist ausgesieget worden. Ékesítettem, ékesítettel, ékesítetett.

Plus.

8

Pluraliter.

Politi, politæ, polita, sumus, vel fuimus, eris, vel fuistis, sunt, vel fuerunt. Furam, furati, fuit, politi, politæ. Wir sind ausgesiebert worden, ich seind ausgesiebert worden, sie sind ausgesiebert worden.
Ékesítettünk, ékesítettek, ékesítetteknek.

Prateritum Plusquam Perfictum.

Politus, polita, politum, eram, vel fueram, eras, vel fueras, erat, vel fuerat. Fussésem, fussésesi, fussése poliit, polita. Ich war, du waren, er war ausgesiebert worden.
Ékesítettem, ékesítettél, ékesítettek vala.

Pluraliter.

Politi, politæ, polita, eramus, vel fueramus, eratis, vel fueratis, erant, vel fuerant. Fussésem, fussésesi, fussése poliit, polita. Wir waren, ihr wart, sie waren ausgesiebert worden.
Ékesítettünk, ékesítettek, ékesítetteknek vala.

Futurum.

Poliar, polieris, vel poliere, polietur. Voi si, vësi fi, vá si poliit, polita. Ich werde, du wirst, er wird ausgesiebert werden.
Ékesítetnô fogok, fogsz, fog!

Pluraliter.

Poliemur, poliemini, polientur. Vom si, veti si, voi si poliit, polita. Wir werden, ihr werdet, sie werden ausgesiebert werden.
Ékesítetnô fogunk, fogtok, fognak.

Imperativi Modi Tempus Præsens.

Polire, vel politor tu, poliatur ille. Fii tu poliit, polita, fii el poliit, ea polita. Seh, oder werde du ausgezieren, seh, oder werde er ausgezieren. Ekesittessélt te, ékesittessék ö.

Pluraliter.

Poliamur nos, poliamini, vel poliminor vos, poli-
antur illi. Se sim noi poliiti, poliite, fisi voi poli-
iti, poliite, fisi ei poliiti, éle poliite. Ekesittes ünk
mi, ékesittessetek ti, ékesitteßenek ök.

Futurum, sive Modus Mandativus.

Politor, vel polieris, vel poliere tu, politor, vel po-
lietur ille. Vei si tu poliit, poliita, vá si el poliit,
ea poliita. Du sollst ausgezieren werden, er soll ausge-
zieren werden. Ekesittessélt meg te, ékesittessék
meg amaz.

Pluraliter.

Poliminor, vel poliemini vos, poliuntor, vel polien-
tur illi. Veti si voi poliiti, poliite, vor si ei poli-
iti, éle poliite. Ihr sollet ausgezieren werden, sie sol-
len ausgezieren werden. Ekesittessetek meg ti, éke-
sittessenek meg amazok.

Optativi Modi Tempus Præsens & Imperfetum.

Utinam polirer, polireris, vel polirere, poliretur.
O dem'ási, dete ási, des'ár poli. Wolte Gott, das
ich ausgezieren würde, du ausgezieren würdest, er
ausgezieren würde. Vajha ékesittetném, ékesittetnél,

ékesítettnek.

Pluraliter.

Utinam poliremur, poliremini, polirentur. O néám, de vátí, de sár poli. Wolte Gott, du wir ausgezieren würden, ihr ausgezieren würdet, sie ausgezieren würden. Vajha ékesítettének, ékesítettek, ékesítettnek.

Prateritum Perfectum.

Utinam politus, polita, politum, sim, vel fuerim, sis, vel fueris, sit, vel fuerit. O de áss fi ái fi, úr fi politi, polita. Wolte Gott, daß ich ausgeziert worden wäre, du ausgeziert worden wärst, er ausgeziert worden wäre. Vajha ékesítettek, ékesítetek, ékesítetek vala.

Pluraliter.

Utinam politi, politæ, polita, simus, vel fuerimus, vel fueritis, sint, vel fuerint. O de ám fi, ái fi, úr fi politi, politæ. Wolte Gott, daß wir ausgeziert worden wären, ihr ausgeziert worden wäret, sie ausgeziert worden wären. Vajha ékesítettek, ékesítetek vala.

Prateritum Plusquam Perfectum.

Utinam politus, polita, politum, essem, vel fusem, esses, vel fuisses, esset, vel fuisset. O de fi fost, ái fi fost, úr fi fost politi, polita. Ich würde, du würdest, er würde ausgeziert werden. Vajha ékesítettem, ékesítettek, ékesítették.

Pluraliter.

Utinam politi, politæ, polita, esseamus, vel fuisseamus, essetis, vel fuissetis, essent, vel fuissent. O de ám si fôst, áti si fôst, ór si fôst poliste, politæ. Ach, das wir würden, ihr würdet, sie würden ausgesiebert worden seyn. Vajha ékesítettünk, ékesítettek, ékesítettenek válna.

Futurum.

Utinam poliar, poliaris, vel poliare, poliatur. O se me poliesc, se te poliesci, se se poliesca. O, das ich würde, du wärdest, er würde ausgesiebert werden. Vajha ékesítetném, ékesítetnék, ékesítetnek.

Pluraliter.

Utinam poliamur, poliamini, poliantur. O se ne poláim, se ve polisti, se se poliesca. O, das wir würden, ihr würdet, sie würden ausgesiebert werden. Vajha ékesítetnénk, ékesítetnétek, ékesítetnének.

Conjunctivi Modus Tempus Praesens.

Ut poliar, poliaris, vel poliare, poliatur. Se me poliesc, se poliesci, se poliesca. Das ich ausgesiebert werde, du ausgesiebert werdest, er ausgesiebert werde. Hogy ékesítessem, ékesítessétek, ékesítessék.

Plurester.

Ut poliamur, poliamini, poliantur. Se ne poláim, se polisti, se poliesca. Das wir ausgesiebert werden, ihr ausgesiebert werdet, sie ausgesiebert werden. Hogy

ékesítéssük, ékesítések, ékesítéssének.

Præteritum Imperfetum.

Ut polirer, polireris, vel polirere, poliretur. Se m
poliesc, &c. Das ich ausgezieret würde, du ausge
zieret würdest, er ausgezieret würde. Hogy ékesí
tetném, ékesítetnék, ékesítették.

Pluraliter.

Ut poliremur, poliremini, polirentur. Se ne po
im, &c. Das wir ausgezieret würden, ihr ausge
zieret würdet, sie ausgezieret würden. Hogy ékesí
tenk, ékesítetnék, ékesítették.

Præteritum Perfectum,

Ut politus, polita, politum, sim, vel fuerim,
vel fueris, sit, vel fuerit. Se fui, fui, fie poli
polit. Das ich ausgezieret worden seyn, du ausgezier
worden seyn, er ausgezieret worden seyn. Hogy éke
sittettem, ékesítettél, ékesítetett volt.

Pluraliter.

Ut politi, politæ, polita, simus, vel fuerimus,
tis, vel fueritis sint, vel fuerint. Se sum, fie
politi, politæ. Das wir ausgezieret worden seyn/
ausgezieret worden seyn, Sie ausgezieret worden se
Hogy ékesítettünk, ékesítettek, ékesítte
tenek volt.

Præteritum, Plusquam Perfectum.

Ut politus, polita, politum, essem, vel fuisset
esses, vel fuisses, esset, vel fuisset. Se fui,
fi

Sie fosc politiit, poliita. Das ich ausgezicret worden wäre, du ausgezicret worden wärest, er ausgezicret worden wäre. Hogy ékesittettem, ékesittetél, ékesittetett vóna.

Pluraliter.

Ut politi, politæ, polita, essemus, vel suissimus, essetis, vel suissetis, essent vel suissent. Se fin, fiti, fe fosc politiit, poliite. Das wir ausgezicret worden wären, ihr ausgezicret worden wäret, sie ausgezicret worden wären. Hogy ékesittettünk ékesittettek, ékesittetenek vóna.

Futurum.

Politus, polita, politum, ero, vel fueró, eris, vel fueris, erit, vel fuerit. Voiu fi, vëi fi, vá fi politi, poliita. Ich werde, du werdest, er werde ausgezicret werden. Ékesittetem, ékesittetél, ékesittetik jövendöben.

Pluraliter.

Politi, politæ, polita, eimus, vel fuerimus, eritis, vel fueritis, erunt, vel fuerint. Vom fi, vëlt fi, ver fi politi, poliite. Wir werden, ihr werdet, sie werden ausgezicret werden. Ékesittetünk, ékesittetek, ékesittetnek jövendöben.

Infinitivi Modi Tempus Præsens, & Imperfectum.

Politi. Á me, á te, á se poli; Plura. Á ne, á ve, á se poli. Aus gezicret werden. Ékesittetni.

Prateritum Perfectum, & Plusquam Perfectum.

Politum, politam, politum, esse, vel suisce. Á fi,

sáu á fi soſt poliſt, poliſta. Ausgezieren worden ſeyn.
Ékesítetnek lenni.

Plurahiter.

Politos, politas, polita eſſe, vel ſuiſſe. Á' fi, sáu
á fi ſoſt poliſti, poliſte. Ausgezieren worden ſeyn.
Ékesítetteknek lenni.

Futurum.

Politum iſi, vel poliendum, poliendam, polien-
dum, eſſe. Cle voiu fi, vēi fi, vā fi poliſt, poli-
ita. Werden ausgezieren werden. Ékesítetneſi jö-
wendilen.

Plurahiter.

Politum iſi, vel poliendoſ, poliendoſas, poliendoſ-
eſſe. Cle vēi fi, vēi fi vor fi, poliſti, poliſte.

Futurum Praterito Mixtum.

Poliendum, poliendam, poliendum, os, az, a,
iſſe. Werden, oder ſollen ausgezieren worden ſeyn.

Participium Prateriti Temporis.

Politus, polita, politum. Poliſt, poliſta. Ausgezieren.
Ékesítetteſt.

Participium Futuri Temporis.

Poliendus, polienda, poliendum. De poliſt, vel ~~de~~
re, quárea voiu, vēi, vā fi poliſt, poliſta. Det/til-
das wird, oder ſoll ausgezieren werden. Ékesítendő.

CONJUGATIO VERBI DEPONENTIS.

Indicatiivi Modi Tempus Praesens.

Ego miror, tu miraris, vel mirare, ille miratur.

me mir, tu te miri, el se mira. Ich verwundere mich,
du verwunderst dich, er verwundert sich. En tsudálkozom, te tsudálkozol, öt tsudálkozik.

Pluraliter.

Nos miramur, vos miramini, illi mirantur. Noi ne
miram, voi ve miráti, éi se mira. Wir verwundern
uns, ihr verwunderet euch, sie verwunderen sich.
Mi tsudálkozunk, ti tsudálkoztok, ök tsudálkoznak.

Præteritum Imperfictum.

Mirabar, mirabatis, vel mirabare, mirabatur. Me
mirám, te mirái, se mirá. Ich verwunderte mich,
du verwundertest dich, er verwunderte sich. *Tsudálkozom,*
tsudálkozol, tsudálkozik vala.

Pluraliter.

Mirabamur, mirabamini, mirabanteur. Ne mirám,
ve miráti, se mirá. Wir verwunderten uns, ihr ver-
wundertet euch, sie verwunderten sich. *Tsudálkozunk,*
tsudálkoztok, tsudálkoznak vala.

Præteritum Perfectum.

Miratus, mirata, miratum, sum, vel fui, es, vel
fuisti, est, vel fuit. Mám mirát, te ái mirát,
Sáu mirát; vel Me mirái, te mirási, se mirá.
Ich habe mich verwundert, du hast dich verwundert,
er hat sich verwundert. *Tsudálkoztam,* *tsudálkozo-
tól, tsudálkozott.*

Pluraliter.

Mirati, miratæ, mirata, sumus, vel fuimus, estis,

vel suistis, sunt, vel fuerunt. Neám mirát, vátsi
mirát, sáu mirát; vel Ne miráram, ve mirárat,
se mirára. Wir haben uns verwundert, ihr habet euch
verwundert, sie haben sich verwundert. Tsudáikoz
tunk, tsudálkoztatok, tsudálkoztanak.

Præteritum Plusquam Perfectum.

Miratus, mirata, miratum, eram, vel fueram, eras
vel fueras, erat, vel fuerat. Me mirássem, te mi
rássesti, se mirásse. Ich hatte mich verwundert,
du hattest dich verwundert, er hatte sich verwundert.
Tsudálkoztam, tsudálkoztál, tsudálkozott vali.

Pluraliter.

Mirati, miratæ, mirata, eramus, vel fueramus, e
ratis, vel fueratis, erant, vel fuerant. Ne mirás
sem, ve mirásseti, se mirasse. Wir hatten uns
verwundert, ihr hattet euch verwundert, sie hatten
sich verwundert. Tsudáikoztunk, tsudálkoztatok,
tsudálkoztanak vali.

Futurum.

Mirabor, miraberis, vel mirabere, mirabitur. Me
voiu mirá, te véi mirá, se vá mirá. Ich werde mich
verwundern, du wirst dich verwundern, er wird sich
verwundern. Tsudálkozni fogok, fogk, fog.

Pluraliter,

Mirabimur, mirabimini, mirabuntur. Ne vom mirá
te veti mirá, se vor mirá. Wir werden uns verwun
dern, ihr werdet euch verwundern, sie werden sich ver
wundern.

Wundern. *Tsudálkozni fogunk, fogtok, fognak.*

Imperativi Modi Tempus Præsens.

Mirare, vel mirator tu, miretur ille. *Mirate tu, mirese el.* Verwunder dich, verwundere sich. *Tsudálkozzál te, tsudálkozzék ö.*

Pluraliter

Miremur nos, miremini, vel miraminor vos, mirentur illi. *Se ne miram noi, miráti ve voi, mirese éi.* Lasset uns verwunderen, verwunderet euch, verwunderen sich. *Tsudálkozzunk mi, tsudálkozzatok ti, tsudálkozzanak ök.*

Futurum, sive Modus Mandativus.

Mirator, vel miraberis, vel mirabere tu, mirator, vel mirabitur ille. *Te vél mirá tu, se vá mirá el.* Du sollst dich verwundern, er soll sich verwundern. *Tsudálkozzál te, tsudálkozzék amaz jövendöben.*

I kuraliter.

Miraminor, vel mirabimini vos, mirantor, vel mirabuntur illi. *Ve veti mirá voi, se vor mirá éb.* Ihr sollt euch verwundern, sie sollen sich verwundern. *Tsudálkozzatok ti, tsudálkozzanak amazok jövendöben.*

Optativi Modi Tempus Præsens, & Imperfectum.

Utinam mirarer, mirareris, vel mirarere, miratur. *U de m'ási mirá, te ái mirá, sár mirá.* Wolte Gott, daß ich mich verwunderte, du dich verwundestest, er sich verwunderte. *Vajha tsudálkoznám, tsudálkoznál, tsudálkoznék.*

Pluraliter.

Utinam miraremur, miraremini, mirarentur. O de
ne ám mirá, v'áti mirá, fár mirá. Wolte Gott/
dag wir uns verwunderken, ihr euch verwunderket/
sie sich verwunderten. Vajba tsudálkoznánk, tsu-
dálkoznátok, tsudálkoznának.

Prateritum Perfectum.

Utinam miratus, mirata, miratum, simus, vel fueri-
sim, sis, vel fueris, sit, vel fuerit. O de m'á-
fi, te át fi, fár fi mirát. Wolte Gott, dag ich mi-
verwundert habe, du dich verwundert habest, er sich
verwundert habe. Vajba tsudálkozom, tsudálkozo-
tsudálkozik vala.

Pluraliter.

Utinam mirati, miratæ, mirata, simus, vel fueri-
mus, sitis, vel fueritis, sint, vel fuerint. O de
ne ám fi, v'áti fi, fár fi mirát. Wolte Gott/
mir wir uns verwundert haben, ihr euch verwundert habet/
sie sich verwundert haben. Vajba tsudálkozunk, tsu-
dálkoztok, tsudálkoznak vala.

Prateritum Plusquam Perfectum

Utinam miratus, mirata, miratum, essem, ve-
luissem, esses, vel luisstes, esset, vel luisset. O
m'ási fi fost, te ái fi fost, fár fi fost mirát. Er/
Gott, dag ich mich verwundert hätte, du dich vermu-
dert hättest, er sich verwundert hätte. Vajba tsud-
álkoztam, tsudálkoztál, tsudálkozott vóna.

Plusquam

Pluraliter.

Utinam mirati, miratæ, mirata, essemus, vel suistemus, essetis, vel suissetis, essent, vel suisserent. O de neám si foff, vátifi foff, sár si foff, mirát. Wölle Gott, daß wir uns verwundert hätten, ihr euch verwundert hättest, sie sich verwundert hätten. Vajba tsudálkoztunk, tsudálkoztatok, tsudálkoztanak vóna.

Futurum.

Utinam mirer, miremis, vel mirere, miretur. O se me mir, se te mirs, se se mire. Ach, daß ich mich verwunderen würde, du dich verwunderen würdest, er sich verwundern würde. Vajba tsudálkoznám, tsudálkoznál, tsudálkoznék jövendöben.

Pluraliter.

Utinam miremur, miremini, mirentur. O se ne mirem, se ve mirátt, se se mire. Ach, daß wir uns verwundern würden, ihr euch verwundern würdet, er sich verwundern würden. Vajba tsudálkoznánk, tsudálkoznátok, tsudálkoznának jövendöben.

Conjunctivi Modi Tempus Presentes.

Ut miker, mikeris, vel mirere, miretur. Se me mir, te miri, se mire. Daß ich mich verwundere, du dich verwundrest, er sich verwundret. Hogy tsudálkozzam, tsudálkozzál, tsudálkozzék.

Pluraliter.

Ut miremur, miremini, mirentur. Se ne miram,

ve miráti, se mire. Das wir uns verwunderen, ihr euch verwundret, sie sich verwunderen. Hogy tsudálkozzunk, tsudálkozzatok, tsudálkozzanak.

Præteritum Imperfectum.

Ut mirarer, mirareris, vel mirarere, miraretur. Se me mir, &c. Das ich mich verwunderte, du dich verwundertest, er sich verwunderte. Hogy tsudálkoznám, tsudálkoznál, tsudálkoznék.

Pluraliter.

Ut miraremur, miraremini, mirarentur. Se ne miram, &c. Das wir uns verwunderten, ihr euch verwundertet, sie sich verwunderten. Hogy tsudálkoznánk, tsudálkoznátok, tsudálkoznának.

Præteritum Perfectum.

Ut miratus, mirata, miratum, sim, vel fuerim, sis, vel fueris, sit, vel fuerit. Se me fui, te fii, se fie mirát. Das ich mich verwundert habe, du dich verwundert hast, er sich verwundert habe. Hogy tsudálkoztam, tsudálkoztál, tsudálkozott légyen.

Pluraliter.

Ut mirati, miratæ, mirata, simus, vel fuerimus, sitis, vel fueritis, sint, vel fuerint. Se ne sum, et fisi, se fie mirát. Das wir uns verwundert haben, ihr euch verwundert habet, sie sich verwundert haben. Hogy tsudálkoztunk, tsudálkoztatok, tsudálkozta-nak légyen.

Præteritum Plusquam Perfectum.

Ut miratus, mirata, miratum, essem, vel fuisset,
esses, vel fuisses, esset, vel fuisset. Se me fui foss,
te fai foss, se fie foss mirát. Daz ich mich verwundert
hätte, du dich verwundert hättest, er sich verwundert
hätte. Hogy tsudálkortam, tsudálkortál. tsudál-
kozott vóna.

Pluraliter.

Ut mirati, miratæ, mirata, essemus, vel fuisse-
mus, essetis, vel fuissetis, essent, vel fuissent.
Se ne sim foss, ve fitt foss, se fie foss mirát. Daz
wir uns verwundert hätten, ihr euch verwundert hät-
tet, sie sich verwundert hätten. Hogy tsudálkozo-
tunk, tsudálkortatok, tsudálkortanak vóna.

Futurum.

Miratus, mirata, miratum, ero, vel fuerò, eris, vel
fueris, erit, vel fuerit. Me voiu, te vëi, se vá
mirú. Daz ich mich verwunderen werde, du dich ver-
wunderen werdest, er sich verwunderen werde. Tsu-
dálkozondom, tsudálkozondal. tsudálkozondisk.

Pluraliter.

Mirati, miratæ, mirata, erimus, vel fuerimus, eri-
tis, vel fueritis, erunt, vel fuerint. Ne vom, ve
vetti, se vor mirá. Daz wir uns verwunderen wer-
den, ihr euch verwunderen werdet, sie sich verwunde-
ren werden. Tsudálkozondunk, tsudálkozondatok,
tsudálkozondanak.

In infinito Modi Tempus Præsens, & Imperfictum.
Mirari. Á me, á te, á se mirá. Plur. Á nc, á vs,
 á se mirá. Mich, dich, sich verwunderen; Plur.
 Uns, euch, sich verwunderen. *Tsudálkozni.*

Præteritum Perfectum, & Plusquam Perfectum.
Miratum, mīratam, miratum, esse, vel fuisse. Á mbi
 á te, á se si mirát, sám si fosc mirát. Mich, dich
 sich verwundet haben. *Hogy tsudálkoztam, &c.*
 Pluräster.

Miratos, miratas, mirata, esse, vel fuisse. Ánc, ávs,
 á se si mirát, sám si fosc mirát. Uns, euch, sich ver-
 wundet haben. *Hogy tsudálkoztunk, &c.*

Futurum Activum.

Miraturum, miraturam, miraturum, esse. Che ne som
 ve vedi, se vor mirá. Uns, euch, sich verwunderen
 werden. *Hogy tsudálkozní fogok, &c.*

Plus aliter.

Miraturos, miraturas, miratura, esse. Che ne som
 ve vedi, se vor mirá. Uns, euch, sich verwunderen
 werden. *Hogy tsudálkozní fogunk, &c.*

Futurum Præterito Mixtum.

Miraturus, mīraturam, miraturum, os, as, a, fuissé
 Futurum Passivum.

Mirandum, mirandam, mirandum, os, as, a, esse
 Áfs de mirát.

Gerundia.

Mirandi, mirando, mirandum. De áms, áts, ás
 áns

áne, áve, áse mirá; mirándume, mirándute, miránduse, mirándune, miránduve, miránduse, do mirát. Mich, dich, sich, uns, euch, sich zu verwundet. **Tsudálkozón,** tsudálkozássra.

Supina

Miratum, miratu. Mirát. Verwundert. **Tsudálkozni,** tsudálkozássra.

Participium Präsentis, & Imperfeti Temporis.

Mirans. Miratoriu, miratoáre, sás quáre, quárez me mir, te méri, se mira. Verwundereñ. **Tsudálkozo,** vagy a'ki tsudálkozom, &c.

Participium Prateriti Temporis.

Miratus, mirata, miratum. Quáre, quárea m' ám mirát, te ási mirát, s'áu mirát. Der, die, das mich verwundet habe, &c. A' ki tsudálkoztam, &c.

Participium Futuri Activum.

Miraturus, miratura, miraturum. Quáre, quáreas me vosis, te vësi, se vá mirá. Der, die, das mich verwunderen werde, &c. **Tsudálkozondo.**

Participium Futuri Passivum.

Mirandus, miranda, mirandum. Quáre, quáreas sint, esti, e de mirát.

Nota. Sic conjugantur Insémina. Ásiá se á omnibus verba Deponentia, bát toáte vorbele Depuis cuiuscunque Conjugatio toáre, macárde ce Ábáte- nis fuerint, si demas Future vorfi, dáche vësi lubura Passiva Modi Infini- áfára Témpurile vñitok tiví.

tivi in dum, dām, dum, re céle Pateimitoáre dit
 & dus, dā, dum. qvæ ab Modul Nemarginis
 ijs solummodo verbis ad- dum, dām, dum, si du-
 mituntur, qvæ sunt Acti. da, dum, qvare se fác nū
 vae significationis, Ver- mai in vorbele, qvare iñ
 ba enim Deponentia, qvæ semnéza lucráre, qvaci De
 sunt Nentrius significatio- putoárele, qvare áu iñsem-
 nis, talia Futura non gi- náre de nici uná, Tempuri ei-
 gnunt, sed loco illorum nitoáre qvá ácésse nu fáci-
 adsumunt Gerundium in ci iñ locul lor iéu Gerundiu-
 dum, qvod manet indecli- in dum, qvare ramâne nt-
 nabile. plecát.

DE CONJUGATIONE VERBORUM IMPERSONALIUM.

Dictum est pagina 58. S'áu zis iñ páginá 58.
 Verba Impersonalia esse che vorbele Ne sequit
 duplicita, videlicet: Acti- s'int de doáo feliuri, áde-
 va, qvæ desinunt in t. que: Lucratoáre, qvare
 & Passiva, qvæ terminan- es iñ t. si Patesmitoárti-
 tur in ur, & s'unt ex om- qvare es iñ ur, si se fáci-
 nibus verbis neutris, hic din toáte vorbele de nici-
 habe bina eorum paradig- uná, áci ná doáo Pildi-
 mata, secundum qvæ din éle, dupa qvárt
 omnia reliqua conjugan- se ábat toáte cíle
 tur. látte.

¶ (¶) ¶

PARADIGMATA VERBI IMPERSONALIS

ACTIVI.

Idicativi Modi Tempus Præsens.

Pœnitet me, te, eum, nos, vos, eos. *Ēmi, ēti, ēi,*
ne, ve, le páre reu. Es reuet mich, dich, iha, uns,
euch, sie. Bánom, bánode, bánja, bánjuk, bánjá-
tok, bánják.

Præteritum Imperfettum.

Pœnitezbat. Parea reu. Es reuete. Bánom vala, &c.

Præteritum Perfectum.

Pœnituit. Paru reu; vel Miáu, tiáu, iáu, neáu, v'áu,
leáu parut reu. Es hat mich, &c. gereuet. Meg
bántam, &c.

Præteritum Plusquam Perfectum.

Pœnituerat. Parusse reu. Es hatte mich, dich, &c.
gereuet. Meg bántam vala, &c.

Futurum.

Pœnitebit. Vá paré reu. Es wird mich, &c. reuen.
Meg bánom, &c.

Imperativi Modi Tempus Præsens.

Pœniteat. Párami, párai, páras, párane, párave,
párale reu; vel Pájemi, páicti, páies, páiene, páie-
ve, páiele reu. Es soll mich, dich, &c. reuen.
Had bányom, &c.

Optativi Modis Tempus Præsens, & Imperfettum.

Utinam pœniteret. O de miár, tiar, iár, neár, v'ár,
leár paré reu. Wolte Gott, daß es mich, dich, &c.

reue. Vajha meg bánnám, Öc.

Prateritum Perfectum.

Utinam pœnituerit. O de miár fü, tisz fü Öc. parut
reu. Wolte Gott, das es mich, dich, Öc. gerennt hätte.
Vajha meg bántam völna, Öc.

Prateritum Plusquam Perfectum.

Utinam pœnituisse. O de miár fü fost, tisár fü föß
Öc. parut reu. Wolte Gott, das es mich, dich, ihn
Öc. gerennt hätte. Vajha meg bántam völna, Öc.

Futurum.

Utinam pœnireat. O semi, seti, sëi, Jene, Seve, Sele
páie reu. Wolte Gott, das es mich, dich, ihu, uns, euch sie reuen
würden. Vajha meg bánnám, Öc.

Conjunctivus Modi Tempus Præsens.

Ut pœnireat. Semi, seti, sëi, sené, seve, sele pái
reu. Das es mich, dich, ihu, uns, euch sie reuen
Hogy bánnym, Öc.

Prateritum Imperfectum.

Ut pœniteret. Semi, seti, Öc. pára reu. Das es mich
dich, Öc. reuett. Hogy bánnám, Öc.

Prateritum Perfectum.

Ut pœnituerit. Semi fie, seti fie, sëi fie, Jene
seve fie, sele fie parut reu. Das es mich, dich, ihu
Öc. gerennt habe. Hogy bántam légyen, Öc.

Prateritum Plusquam Perfectum.

Ut pœnituisse. Semi fie fost, seti fie fost, Öc. föß
reu. Das es mich, dich, Öc. gerennt hätte. Ho
bán

bántam vóna. &c.

Futurum.

Pœnituerit. Émi, éti, ési, ne, ve, le vó paré reu.

Es wird mich, dich, &c. reuen. Meg bánandom, &c.

Infinitivi Modi Tempus Præsens, & Imperfectum.

Pœnitere. Ámi, áti, ási, áne, áve, ále paré reu.

Reuen. Meg bánni.

Prateritum Perfectum, & Plusquam Perfectum.

Pœnituisse. Ámi fi, sáu ámi fi folt &c. parut reu.

Cereuet habeu. Hogy meg bántam, &c.

Gerundius.

Pœnitendi, pœnitendo, pœnitendum. De ámi, de áti, de ási, de áne, de áve, de ále paré reu, parádumi, paránduti, parándus, parándune, paránduve, parándule reu, de parut reu. Zu reuen. Meg bávón, bánaſra.

Participium Præsentis Temporis.

Pœnitens. Quarisiá éi párc reu. Neuen Báno.

PARADIGMA VERBI IMPERSONALIS PASSIVI.

Indicativi Modi Tempus Præsens.

Pugnatur. Se lupta. Man frcitet. Vézskoðtakik.

Prateritum Imperfectum.

Pugnabatur. Se luptá. Man fritt. Vézskoðtakik
vala.

Prateritum Perfectum.

Pugnatum est, vel fuit. Sáu luptát, sáu se luptá.

Mau hat gesritten. Viaskodtatott.

Præteritum Plusquam Perfectum.

Pugnatum erat, vel fuerat. Se luptasse. Mau hatte gesritten. Viaskodtatott vali.

Futurum.

Pugnabitur. Se rá luptá. Man wird streiten. Viaskodtatik jövendölen.

Imperativi Modi Tempus Præsens.

Pugnetur. Luptese. Egy gesritten. Viaskodtassék.

Optativi Modi Tempus Præsens, & Imperfectum.
Utinam pugnaretur. O de s' ár luptá. Wolte Gott,
dag man streite. Vajha viaskodtainek.

Præteritum Perfectum.

Utinam pugnarum sit, vel fuerit. O de s' ár si
luptát. Wolte Gott, dag man gesritten hätte. Vajha
viaskodtatott vónla.

Præteritum Plusquam Perfectum.

Utinam pugnatum esset, vel fuisset. O de s' ár si
luptát. Wolte Gott, dag man gesritten hätte. Vajha
viaskodtatott vónla.

Futurum.

Utinam pugnetur. O se se lupte. Wolte Gott,
man streiken würde. Vajha viaskodtassék.

Conjunctivi Modi Tempus Præsens.

Ur pugnetur. Se se lupte. Dag man streitet. Hogy
viaskodtassék.

Præteritum Imperfetum.

Ut pugnaretur. Se se lupte. Das man fritte. Hogy viaskodtutnék.

Præteritum Perfectum.

Ut pugnatum sit, vel fuerit. Se se fie luptát. Das man gesritten habe. Hogy viaskodtatott légyen

Præteritum Plusquam Perfectum.

Ut pugnatum esset, vel fuisset. Se se fie folt luptát. Das man gesritten hätte. Hogy viaskodtatott vónna.

Futurum.

Pugnatum erit, vel fuerit. Se vá luptá. Man wird freiten. Viaskodtatik jövendöben.

Infinitivi Modi Tempus Præsens, & Imperfetum. Pugnari. Á se luptá. Gesritten werden. Viaskodatni. Præteritum Perfectum, & Plusquam Perfectum Pugnatum esse, vel fuisse. Á se fi, sáu á se fi folt luptát. Gesritten worden schu. Viaskodtatotnak lennt.

Futurum

Pugnatum iti. Cle se vá luptá. Werden gesritten werden. Viaskodandani.

DE CONJUGATIONE VERBORUM ANOMALORUM.

Verbum Anomalum, Vorbá Ánomála e, quod sive Irregularē est, quod a *rea* *nu* se áháte dupa communi quatuor conjugacione de olſce regula ácessionum regula recedit. Ior pátrus Ábáteri.

S (S) S
EO.

Ideativer Modi Tempus Praesens.

Eo, iss, it. Merg, mergis, mérge. Ich gehe, du gehst
er geht. Megyek, méſe, megyn.

Pluraliter.

Imus, itis, eunt. Mérgeom, mérgeti, merg. Wir gehn
ihr gehet, sie gehen. Megyünk, mentek, mennek.

Prateritum Imperfectum.

Ibam, ibas, ibat. Mergeam, mergeatis, mergea. ~~W~~
gieng, du giengst, er gieng. Megyek vala, &c.

Pluraliter.

Ibamus, ibatis, ibant. Mergeam, mergeatis,
mergeau. Wir giengen, ihr gienget, sie giengen.
Megyünk vala, &c.

Prateritum Perfectum.

Ivi, ivisti, ivit. Ám, ái, óu, sáu á mers. Ich bin/
du bist, er ist gegangen. El mentem, el mentél, el ment.

Pluraliter.

Ivimus, ivistis, iverunt, vel ivere. Ám, ótis, óu
mers. Wir sind, ihr seyd, sie sind gegangen. El
mentünk, el mentetek, el mentenek.

Futurum.

Ibo, ibis, ibit. Veiu, ves, vó mérge. Ich werden/
du wirst, er wird gehen. El megyek, el méſe, el megyn.

Pluraliter.

Ibimus, ibitis, ibunt. Vom, vesti, vor mérge. Wir
werden, ihr werdet, sie werden gehen. El megünk,
el

elmentek, elmennek.

Imperativi Modi Tempus Prasens.

I, vel ito tu, eat ille. Mergi tu, mérge el. Geh du, gehet er. Menny te, mennyen ö.

Pluraliter.

Eamus nos, itote vos, eant illi. Se mérgejmoi, mérgete voi, mérgez. Lasset uns gehen, gehet ihr, gehen lie. Mennyeünk mi, mennyetek ti, mennyenek ök.

Futurum, seu Modus Mandativus.

Ito, vel ibis tu, ito, vel ibit, alle. Veti mérge tu, vás mérge el. Du sollst gehen, er soll gehen. Mennyetek te, mennyen el ö.

Pluraliter

Ito, vel ibitis vos, euntos, vel ibunt illi. Veti mérge voi, vor mérge z. Ihr sollet gehen, sie sollen gehen. Mennyetek elti, mennyenek el ök.

Optativi Modi Tempus Prasens.

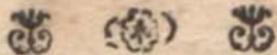
Utinam tem, ires, iret. O de ási, ái, ár mérge. O, daß ich ginge, du gienest, er ginge. Vajha mennék, meunél, menne.

Pluraliter.

Utinam iremus, iremis, irent. Ode ási, ái, ár mérge. O, daß wir gingen, ihr gienget, sic giengen. Vajba mennéenk, mennétek, mennének.

Futurum.

Utinam eam, eas, eat. O se merg, se mergi, se se mérge, Wolts Gott, daß ich gehen würde, du

gehen würdes, er gehen würde. *Vajha el mennék, et
mennél, el menne.*

Pluraliter

*Utinam eamus, earis, eant. O se mérgeom, se mérget-
geti, se mérغا. Wölte Gott, daß wir gehen würden,
ihr gehen würdet, sic gehn würden. Vajha el men-
néenk, et mennétek, el mennének.*

Gerundia.

*Eundi, eundo, eundum. De á mérge, mergénd, de-
mers. Zu gehen. Menéén, menésre.*

Supina.

Itum, itu. Mers. Gegangen. Menzi, menésre.

Participium Præsentis Temporis.

Iens, euntis. Mergatorius, mergatoare. Gehend. Menö.

*Nota 1. Reliqua tem-
pora verbi EO, quæ hic
adposita non sunt, infle-
ctuntur, ut Polio.* *Insémna 1. Célé lält
tempuri á Vorbei EO,
quare nu s'áa pus áci, se ó
bát, qoá Polio.*

*Nota 2. Sic conjugan-
tur omnia Composita ex
Verbo eo, Qveo ramen & eo, tatusi Qveo, si Neqveo
Neqveo carent Imperativo se lipsej de Modal Impe-
Gerundiis, & Particípio ratitoriu, de Gerundiis. si
Præsentis Temporis, & de Ímpartasirea tempului de
Væneo in Præterito Per-ácum, si Væneo in Témpul
fecto melius dicitur væ- trecut máibile se zice væ-
niß, quam vænivi: Vænio nli, deqvāt vænivi. Iára ve-
ro* *Insémna 2. Ásiá se á-
bát toáte vorbele facute din
& eo, tatusi Qveo, si Neqveo
Neqveo carent Imperativo se lipsej de Modal Impe-
Gerundiis, & Particípio ratitoriu, de Gerundiis. si
Præsentis Temporis, & de Ímpartasirea tempului de
Væneo in Præterito Per-ácum, si Væneo in Témpul
fecto melius dicitur væ- trecut máibile se zice væ-
niß, quam vænivi: Vænio nli, deqvāt vænivi. Iára ve-
ro*

verò conjugatur per omnia nio se ábáte pén toáte Tém-
tempora, ut Polio. | purile, quá Polio.

F E R O.

Indicativi Modi Tempus Præsens.

Fero, fers, seit. Áduc, áducis, áduce. Ich trage,
du tragest, er tragt. Hozok, hozol, hoz.

Pluraliter.

Ferimus, fertis, ferunt. Áducem, áducetis, áducet.
Wir fragen, ihr fraget, sie tragen. Hozunk, hoztok,
hozznak.

Præteritum Perfectum.

Tuli, tulisti, tulit. Ám, ái, áu, sáu á ádus. Ich habe,
du hast, er hat getragen. Hoztam, hoztál, hozott.

Pluraliter.

Tulimus, tulistis, tulerunt, vel tulere. Ám, áti,
áu ádus. Wir haben, ihr habet, sie haben getragen
Hoztunk, hoztak, hozzanak.

Imperativi Modi Tempus Præsens.

Fer, vel fertu tu, ferat ille. Áda tu, áduca el. Trage,
du, trage er. Hozz te, horzon ö.

Pluraliter.

Feramus nos, ferte, vel fertote vos, ferant illi.
Se áducem noi, áducetis voi, áduca ei. Lasset uns
tragen, traget ihr, tragen sie. Hozzunk mi, hozza-
tok ti, hozzanak ök.

Futurum, sive Modus Mandativus.

Ferto, vel seres tu, ferro, vel seret ille. Vesi áduce
tes,

88. vár áduce el. Du sollst tragen, er soll tragen
Hozz te, horzon ö jövendöben.

Pluraliter.

Feritote, vel feretis vos, ferunto, vel ferent illi. Vá
áduce vos, vor áduce éti. Ihr sollet tragen, sie sol-
len tragen. Hozzatok ti, hozzanak ök jövendöben.

Optativi Modus Tempus Præsens, & Imperfectum.

Utinam ferrem, ferres, ferret. O de ási, ái, ár
áduce. Wolte Gott, daß ich trüge, du trüges, er trüge.
Vajha boznék, boznál, bozna.

Pluraliter.

Utinam ferremus, ferretis, ferrent. O de ám, ám,
ár áduce. Wolte Gott, daß wir trügen, ihr trüget,
sie trügen. Vajha boznánk, boznátok, boznának.

Infinitivi Modus Tempus Præsens, & Imperfectum.

Ferre. Á áduce. Tragen. Hozni.

Supina.

Latum, latu. Ádus. Getragen. Hozni, hozásra.

FEROR.

Indicativus Modus Tempus Præsens.

Feror, ferris, vel ferre, fertur. Me áduc, te áducim,
áduce. Ich werde, du wirst, er wird getragen.
zottatom, &c.

Pluraliter.

Ferimur, ferimini, feruntur. Ne áducem, ve ádu-
cets, se áduc. Wir werden, ihr werdet, sie werdt
getragen. Hozattatunk, &c.

Imperativi. Modus Tempus Praesens.

Ferre, vel feritor tu, feratur ille. Adate tu, aducase ei. Se, oder werde du getragen; sey, oder werde er getragen. Hozattassáltér &c.

Pluraliter.

Feramus nos, feramini, vel feriminor vos, ferantur illi. Se ne aducem noi, adducetive voi, aducase eis. Sehn wir getragen; seyd; oder werdet ihr getragen; seyn; oder werden sie getragen. Hozattassunk mi, &c.

Futurum, sive Modus Mandatiorum.

Fertor, vel fereris tu, fertor vel feretur ille. Te vet adice tu, sevá aduce ei. Du sollst, er soll getragen werden. Hozattassál te jövendöben, &c.

Pluraliter.

Feriminor, vel feremini vos, feruntor, vel ferentur illi. Ve veti aduce voi, se vor aduce ei. Ihr sollet, sie sollen getragen werden. Hozattassatok ti jövendöben, &c.

Optativi. Modus Tempus Praesens, & Imperfectum.

Utinam ferrer, ferreris, vel ferrere, ferretur, O de m'ási, te ási, s'ár, adice. Wilt Gott, daß ich getragen würde. &c. Vajha horzattalmáins, &c.

Pluraliter.

Utinam ferremur, ferremini, fermentur.

Infinitivi. Modus Tempus Praesens, & Imperfectum.

Ferr. Áme, áste, áse, áne, áve, áse aduce. Getra gen

gen werden. *Hozatati.*

Nota 1. Reliqua tempora verbi *Fero*, & *Feror*, quæ hic adposita non sunt, inflectuntur, ut *Colligo*, & *Colligor*.

Nota 2. Sic conjugantur omnia verba composita ex *Fero*, non obstante quod aliqua in Præterito Perfecto, & temporibus, quæ ab eo formantur, primam syllabam aliquantulum mutentur, præme fero autem sic inflectitur: *præfers*, *præfert*. Plur. *Prænobisferimus*, *prævobisferitis*, *præferunt*, &c.

Insémina 1. Cé kék lállt témprá á vorbei *Fero*, si *Feror*, quáre nu s'nt pust áci, se ábat, quá *Colligor* si *Colligor*.

Insémina 2. Ásiá se bát toáte vorbele, quáre sfác din *Fero*, macárke u te in *Témpus trecut*, si témprále, quáre vin del el pe *syl'ává* cea díntáis cewáss o muta. Jára *Præmefero*, ásiá se ábátt *præfesers*, *præfesert*; *Pluraliter*. *Prænobisferimus*, *prævobisferitis*, *præferunt*, &c.

POSSUM.

Indicativi Modi Tempus Præsens.

Possum, potes, potest. *Pociu*, sáu *pot*, *poti*, *poúte*.
mag, oder kan. *Leket én tölem*.

Pluraliter.

Possumus, *potesis*, *possunt*. *Putem*, *puteti*,
Wir mögen, oder können. *Lehet mi tölunk*.

(3) (3)

Præteritum Imperfektum.

Poteram, poteras, poterat. Puteam, puteas, puteat.
Ich konnte. Lehet vala én tölem.

Pluraliter.

Poteramus, poteratis, poterant. Puteam, puteati, putea.
Wir mochten, oder könnten. Lehet vala mi tölünk.

Præteritum Perfectum.

Potui, potuisti, potuit. Ám, ái, óu, sáu á potut.
Ich habe gekont, oder können. Lehetett vala én tölem.

Pluraliter.

Potuimus, potuistis, potuerunt, vel potuere. Ám, áti, áu,
potut. Wir haben gekont, oder können. Lehetett mi tölünk.

Præteritum Plusquam Perfectum.

Poteram, poteras, poterat. Putussem, putusseti,
putusse. Ich hatte mögen. Lehetett vala én tölem.

Pluraliter.

Poteramus, poteratis, poterant. Putussem, putussatí,
putusse. Wir hatten mögen. Lehetett mi tölünk.

Futurum.

Potero, poteris, poterit. Voiu puté, vëi puté, vâ
puté. Ich werde mögen. Lehet jövendöben én tölem.

Pluraliter

Poterimus, poteritis, poterunt. Vom puté, vcti pu
té, vor puté. Wir werden mögen. Lehet jövendö
ben mi tölünk.

Imperativi Modi Tempus Præsens.

Fac possis. Se poti tu. Räge du. Lekeßen töled.

Opta-

Optativi Modi Tempus Præsens, & Imperfetti.
*Utinam possem, posse, possit, O de ási, ai, ár. p.
 té. Wolte Gott, das ich möchte, oder könnte. Vajba
 lehetne én tölem.*

Pluraliter.

*Utinam possemus, possetis, possent. O de ám, áti
 ór puté. Wolte Gott, das wir möchten. Vajba
 lehetne mi tölkink.*

Futurum.

*Utinam possim, possis, possit. O se pociu, sám se pris
 se poti, se poáta. Wolte Gott, das ich mögen,
 nien würde. Vajba lehetne mi tölkink.*

Pluraliter.

*Utinam possimus, possitis, possint. O se putem
 se guteti, se poáta. Wolte Gott, das wir mögen,
 der können würden. Vajba lehetne mi tölkink.*

*Infinitivi Modi Tempus Præsens, & Imperfetti
 Posse. Áputé. Können, oder mögen. Lehetni.*

*Prateritum Perfectum, & Plusquam Perfectum.
 Potuisse. Ási putut. Gekount, oder gewicht haben. Hoff
 leketett én tölem.*

*Nota 1. Cætera tem- Insérma 1. Célé lált
 pora verbi Possum, qvæ tempuri á Vorbei Possum,
 hic adposita non sunt, qvare nu sint puse éici, je
 inslektuntur, ut sum, ex quo ábát, qvá sum, din qvare
 componitur, nihilominus se si fáce, statu si Possum nu
 Temporibus Futuris Ma- áre tempurile céle esnitatis
 di*

Si Infinitivi Possim caret, si Modului Nemarginat.

Nota 2. Alia composita ex verbo sum per omnia conjugantur, ut sum, si sum, quare se facit din sum, se abat vocatio, quod in sum luandafura per protemporibus, in quibus sum, quare in tempore a sum incipit ab e, inter processus et e melioris consonantiae delatae intra processus e pentrus gratia adsumit d, ut: prodeamus sunet ita per d, pr deß, proderam, &c.

Insémna 2. Céltalálta vorbe, quare se facit din sum, se abat vocatio, quod in sum luandafura per protemporibus, in quibus sum, quare in tempore a sum incipit ab e, inter processus et e melioris consonantiae delatae intra processus e pentrus prodest, proderam. s.e.

N O V I.

Indicativi Præsens & Perfectum.

Novi, novisti, novit. Sciu, sáu ám sciut. Ich weiß, oder ich habe gewußt, ich kenne, oder ich habe gekannt. Tudem, vagy tudem.

Pluraliter.

Novimus, novistis, noverunt, vel novere.

Imperfictum, & Plusquam Perfectum.

Noeveram, noveras, noverat. Scieam, sáu sciusem. Ich wußte, oder ich hatte gewußt. Tudem-vála, vagy tudem-vála.

Pluraliter.

Noveramus, noveratis, noverant.

Imperativi Præsens, & Futurum.

Novertu, noverit ille. Se scias. Wiss du, oder du sollst wissen. Tudem-gyat.

Noverimus, nos, **noveritis**, vos, **noverint** illi.

Optativi Præsens, & Perfectum.

Utinam noverim, noveris, noverit. O de ási sci, són
ási si sciut. Wolte Gott, das ich wüste, oder das id
gewusst habe. **Vajka tudnám**, vagy tudtam légyen.

Pluraliter.

Utinam noverimus, noveritis, noverint.

Imperfectum, & Plusquam Perfectum.

Utinam novisssem, novisses, novisset. O de ási fi
fost sciut. Wolte Gott, das ich wüste, oder das ich se
wust hätte. **Vajka tudtam vólna.**

Pluraliter.

Utinam novisssemus, novissetis, novissent.

Conjunctivi Præsens, & Perfectum.

Cum noverim, noveris, noverit. Qvānd sciū, són
ám sciut. Weil ich weis, oder gewusst habe. **Mikor tud
dom**, vagy tudtam.

Pluraliter.

Cum noverimus, noveritis, noverint.

Imperfectum, & Plusquam Perfectum.

Cum novisssem, novisses, novisset. Qvānd sciem
sáu sciusssem. Weil ich wüste, oder gewusst hätte. **Mi
kor tudom vala**, vagy tudtam vólna.

Pluraliter.

Cum novisssemus, novissetis, novissent.

Futurum.

Cum novero, noveris, noverit. Quānd voju, vēi,
vā scī. Weil ich wissen werde. Mikor tudni fogok.

Pluraliter.

Cum noverimus, noveritis, noverint.

Infinitivi Præsens, Imperfectum.

Perfectum, et Piasquam Perfectum.

Novisse. Á scī, á fi sciut, á fi fost sciut. Wissen,
öder gewusst haben. Tudni.

Nota. Sic conjugantur: Insémna. Ásiá se ábát:
Odi, Ich hasse; Memini, Ich Odi, uresc, memini, émi
gedenke, & Cœpi, Ich habe áduc áminte, si Cœpi, an-
gefangen; Verum, me cepi; ci memini in Modul
mini in Imperativo præter memineris, habet eti- memineris áre si memen-
am memento, & præter memineris, etiam me- to, ápoi úsfára de memi-
memineris, etiam m- mentote; Cœpi autem in cœpi in fiæseqváre Mod se
omni modo caret tempo- lissé sce de Témpul de ácum,
re Præsenti, poller econtra si dincoántra áre Supinuri,
Supinis, qvæ sunt: cœptum qvare s'int. cœptum, cœ-
cptu, temporibusqve, ptu, si toáte tēmpurile, qvá-
qvæ a Supinis formantur, re se fác delá Supinuri pre-
ut: Cœpturus, &c. qvum: Cœpturus, s.c.

V O L O.

Indicativi Modi Tempus Præsens.

Volo, vis, vult. Vréu, vréi, vrea; yel Voiesc, vo-
iesci

iesci, voiésee. Ich will, du wilst, er will. Akorak,
akárk, akira.

Pluraliter.

Volumus, vultis, volunt. Vrem, vréti, vréu; vel
Voiim, voiili, voiesc. Wir wollen, ihr werdet, sie
wollen. Akarunk, akartok, akarnak.

Præteritum Perfectum.

Volui, voluisti, voluit. Ám vrut, ái vrut, áu vrut.
Ich habe gewollt, oder wollen. Akartam.

Pluraliter.

Voluimus, voluistis, voluerunt, vel voluerent.

Imperativi Modi Tempus Præsens.

Fac velis. Se vréi tu. Wölle tu. Akarj te.

Optativi Modi Tempus Præsens, & Imperfectum.
Utinam vellem, velles, veller. O de ási, ái
vré. Wölle Gott, daß ich wollte. Vajha akarnék.

Pluraliter.

Utinam vellemus, velleris, vellent.

Futurum.

Utinam velim, velis, velit. O se vréus se vréi,
vrea. O, daß ich wollen würde. Vajha akarnék.

Pluraliter.

Utinam velimus, velitis, velint.

Infinitivi Præsens, & Imperfectum.

Velle. Á vré. Wollen. Akarni.

Præteritum Perfectum, & Plusquam Perfectum.
Voluisse. Á si vrut, Gewollt haben. Hogy akartas
Pst!

Participium Præsentis Temporis.

Volens, volentis. Vositoriu, vositoare. Wölkend. A
kare.

N O L O.

Indicativi Modi Tempus Præsens.

Nolo, non vis, non vult. Nu vréu. Ich will nicht.
Nem akarok.

Pluraliter.

Nolumus, non vultis, nolunt.

Præteritum Perfectum.

Nolui, noluisti, noluit. Ich habe nicht wollen, Nem
akartam.

Pluraliter.

Noluimus, noluistis, noluerunt, vel noluere.

Imperativi Modi Tempus Præsens.

Noli, vel nolito tu, nolit ille. Se nu vréi tu, se nu
vrea el. Wölle du nicht, wölle er nicht. Ne akarj te,
ne akarjon ü.

Pluraliter.

Nolumus nos, nolire, vel nolitote vos, nolint illi.

Futurum.

Nolito tu, nolito ille. Se nu vréi tu, se nu vrea el.
Du fälsst nicht wollen, er soll nicht wollen. Ne akarj
te, ne akarjon ü.

Pluraliter.

Nolitote vos, nolunto illi.

Opotativi Modi Tempus Praesens, & Imperfectum.
 Utinam nollem, nolles, noller. Ode nō ási, nō óri
 nō ár vré. Wolté Gott, daß ich nicht wolle. Vajba
 nem akarnék.

Pluraliter.

Utinam nollemus, nolletis, nollent.

Futurum.

Utinam nolim, nolis, nolit. O se zu vréu. Wolté
 Gott, daß ich nicht wollen würde. Vajba nem ákarnék.

Pluraliter.

Utinam nolimus, nolitis, nolint.

Infinitivi Praesens, & Imperfectum.

Nolle. Á nu vré, Nicht wollen. Nem akarni.

Præteritum Perfectum, & Plusquam Perfectum.
 Noluisse. Á nu fi vrut. Nicht gewollt haben. Hogy nem
 akartam.

Participium Praesentis Temporis.

Nolens. Nevoitoriu, nevoitoáre. Nicht wollend.
 Nem akard.

M A L O .

Indicativi Modi Tempus Praesens.

Malo, mavis, mavult. Mái vréu, Ich will lieber.
 Inkább akarok.

Pluraliter.

Malumus, mavultis, malunt.

Præteritum Perfectum.

Malui, maluisti, maluit. Ám mái vrut. Ich habe lie-
 ber

ter wollen. Inkább akartam.

Pluraliter.

Maluimus, maluistis, maluerunt, vel maluere.

Imperativi Modi Tempus Praesens.

Eae malis. Se mái vréi tu. Wolle du lieber. Inkább akarj te.

Ottativi Modi Praesens, et Imperfectum.

Utinam mallem, malles, mallet. O de ási mái vré.

Wolte Gott, daß ich lieber wollte. Vajha inkább akarnék.

Pluraliter.

Utinam mallemus, malletis, mallet.

Futurum.

Utinam malim, malis, malit. O se vréu. O, daß ich lieber wollen würde. Vajha inkább akarnék.

Pluraliter.

Utinam malimus, malitis, malint.

Infinitivi Praesens, & Imperfectum.

Malle Ámáti vré, lieber wollen. Inkább akarni.

Præteritum Perfectum, & Piusqvam Perfectum.

Maluisse. Á si mái vrut. Lieber gewolt haben. Hogy inkább akartam.

Nota. Tria hæc verba in modis Imperativo, & Infinitivo tantum ea temporibus, si cel Nemarginit autem habent, quæ isthic apud numái ácé lea tempori, quæ posita cernis; ast in reliquis rebus vezi áci puse, dár in ceteris Modis habent e

Ionia, de quibus sciendum, te tempurile, despere quare
 quod ea, quae omissa de a sei, che arte leu, quare
 sunt, inflectantur, ut Col- s'au lassar, se obat, quae Col
 ligon.

F I O .

Indicativi Modis Tempus Præsenis.

Fio, sis, sit. Fiu, si, sie; vel Mefau, te faci, se fac.
 Ich nerde, du wirsi, er wird. Léfek, léfek, téfek.
 Pluraliter.

Fimus, fitis, fiunt. Fim, fiti, siu, vel Ne facem,
 se faceti, se fáci. Wir werden, ihr werdet, sie werden.
 Léfunk, léfek, lefnek.

Præteritum Imperfectum.

Fiebam, siebas, siebat. Me faceam, te faceai, se fac
 cea. Ich wente, oder ward. du würdest/oder wardest
 er wurde, oder ward. Léfek vala.

Pluraliter.

Fiebamus, siebatis, siebant. Ne fecesam, se faceais
 se facea. Wir wurden, ihr werdet, sie wurden. Lé
 funk vala.

Præteritum Perfectum.

Factus, facta, factum, sum, vel fui, es, vel fuisti
 est, vel fuit. M'ám, te ái, s'au facut. Ich bin, si
 biss, er ist, geworden. Lettem.

Pluraliter.

Facti, factæ, facta, sumus, vel fuimus, es, vel fu
 istis, sunt, vel fuerunt. Neám, o'áti, s'au facut.

finis

600

sind, ihr seid, sie sind geworden. Lettünk.

Præteritum Plusquam Perfectum.

**Factus, facta, faciūm, eram, vel fueram, eras, vel
fueras, erat, vel fuerat. Me facussem, te facusset,
se facusse. Ich war, du warenst, er war geworden. Let-
tem vala.**

Pluraliter.

**Facti, factæ, facta, eramus, vel fueramus, eratis,
vel fueratis, erant, vel fuerant. Ne facussem, ve
facusset, se facusse. Wir waren, ihr wartet, sie waren
geworden. Lettünk vala.**

Futurum.

**Fiam, fies, fiet. Voiu fi, voi si, vá fi; vel Me voin
te voi, se vá fáce. Ich werde, du wirst, er wird wer-
den. Lések.**

Pluraliter.

**Fiemus, fietis, fient. Vom fi, voti fi, vor fi; vel Ne-
vom, ve voti, sevor fáce. Wir werden, ihr werdet, sie
werden werden.**

Imperativi Modi Tempus Præsens.

**Fac fias, fiat ille. Fii tu, fie el; vel Fate tu, fácase
el, Werde du, werde er. Légy te, légyen ö.**

Pluraliter.

**Fiamus nos, fiatis vos, fiant illi. Se sim noi, siti voi-
sie éi; vot Se ne fácem noi, fáctive voi, fácase éi.
Lasset uns werden, werdet ihr, werden sie. Légyünk
mi, légyetek ti, légyenek ök.**

Optativi Modi Tempus Præsens, et Imperfetum.
 Utinam fierem, fieres, fieret. O de ási, ái, ár fü-
 ret O de m'ási, te ái, s'ár fáce. Wolte Gott, das ich
 werden würdes du werden würdest, er werden würden.
Vajha lennek.

Plurahiter.

Utinam fieremus, fieritis, fierent. O de ám, átis
 ár füret O de neám, v'áti, s'ár fáce. Wolte Gott,
 das wir werden würden, ihr werden würdet, sie werden
 würden. *Vajha lénnénk.*

Præteritum Perfectum.

Utinam factus, facta, factum, sim, vel fuerim-
 sis, vel fueris, sit, vel fuerit. O de m'ási, te ái,
 s'ár fi facut. Wolte Gott, das ich geworden seyn, du
 geworden seist, er geworden seyn. *Vajha léfek vala.*
Pluraliter.

Utinam facti, factæ, facta, simus, vel fuerimus, si-
 tis, vel fueritis, sint, vel fuerint. O de ne ám, v'áti,
 s'ár fi facut. Wolte Gott, das wir geworden seyn, iht
 geworden seyb, sie geworden seyn. *Vajha léfunk
 vala.*

Præteritum Plusquam Perfectum.

Utinam factus, facta, factum, esseim, vel fuisssem,
 esses, vel fuisses, esser, vel fuisset. O de m'ási, te
 ái, s'ár fi föst facut. Wolte Gott, das ich geworden
 wäre, du geworden wärest, er geworden wäre. *Vajha
 l'ettem vóna.*

Pluraliter.

Utinam facti, factæ, facta, essemus, vel fuissetis,
elsetis, vel fuissetis, essent, vel fuissent. O de:
ne am, v' áti, s'ár si fosc facut. Wolte Gott, daß
wir geworden wären, ihr geworden wäret, sie gewor:
den wären. Vajha lettük vólna.

Futurum.

Utinam siam, fias, fiat. O se fiu, se fii, se fie; vel
O se me fáci, se te fáci, se se fáca. Wolte Gott, daß
ich werden würde, &c. Vajha lennék.

Pluraliter.

Utinam siamus, fiantis, fiant. O se sim, se siti, se fie;
vel O se ne fácem, se ve fácti, se se fáca, Wolte
Gott, daß wir werden würden, &c. Vojha lennénk.

Conjunctivi Modi Tempus Præsens.

Ut siam, fias, fiat. Se fiu, fii, fie; vel Se me
fáci, te fáci, se fáca. Däß ich werde, du werdest,
er werde. Hogy légyek.

Pluraliter.

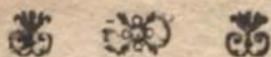
Ut siamus, fiantis, fiant. Se sim, siti, fie; vel Se ne
fácem, ve fácti, se fáca. Däß wir werden, ihr wer:
det, sie werden. Hogy légyünk.

Præteritum Imperfectum.

Uf fierem, fieres, fieret. Se fiu, &c. Däß ich würde,
du würdest, er würde. Hogy lennék.

Pluraliter.

Uf fieremus, fieretis, fierent, Se sim, &c. Däß wir
wür-

würden, ich würdet, sie würden. Hogy lennétek.

Prateritum Perfectum.

Ut factus, facta, factum, sim, vel fuerim, sis, vel
fueris, sit, vel fuerit. Se me sis, te fii, se fietur.
Das ich geworden sen, du geworden schst, er gewor-
den sen. Hogy lettem légyen.

Pluraliter.

Ut facti, factæ, facta, simus, vel fuerimus, siim
vel fueritis, sint, vel fuerint. Se ne sim, ve fitis, se
fie facut. Das wir geworden seyn, ihr geworden seyn,
sie geworden seyn. Hogy lettünk légyen.

Prateritum Plusquam Perfectum.

Ut factus, facta, factum, essem, vel fuisset, eissem
vel fuisses, esset, vel fuisset. Se me fii, te fii, se
fie fost facut. Das ich geworden wäre, du geworden wi-
rest, er geworden wäre.. Hogy lettünk völna.

Pluraliter.

Ut facti, factæ, facta, essemus, vel fuissetus, ei-
setis, vel fuissetis, essent, vel fuissent. Se ne sim,
ve fiti, se fie fost facut. Das wir geworden wären,
ihr geworden waret; sie geworden wuren. Hogy lettünk
völna.

Futurum.

Factus, facta, factum, ero, vel fuero, eris, vel fu-
eris, erit, vel fuerit. Me voiu, te eli-
se vás fáce, Ich werde, du werdest, er merde werden.
Lérendö léfek.

Pluraliter.

Factis factæ, facta, erimus, vel fuerimus, eritis,
vel fueritis, erunt, vel fuerint. Ne uom, ve reti,
se vor fáce. Wir werden, ihr werdet, sic werden
werden. Léendök léfünk,

Infinitivi Modis Tempus Præsens, et Imperfectum.

Fieri Áfi, sáu á me á te, á se fáce. Werden. Lenni.

Præteritum Perfectum. et Plusquam Perfectum.

Factum, factam, factum, esse, vel fuisse.. Áfi
fost. sáu á me, á te, á se fi fost facut. Geworden
seyn. Leinek lenni.

Pluraliter.

Factos, factas, facta esse, vel fuisse.

Futurum.

Factum iti, vel faciendum, faciendam, facien-
dum esse. Che me vouis fáce, &c. Werden werden.
Hogy léfek, &c.

Pluraliter.

Factum iri, vel faciendos, faciendas, facienda esse.

Participium Præteriti Temporis.

Factus, facta, factum. Facut, facuta. Geworden.
Meg lett.

Participium Futi Temporis.

Faciendus, facienda, faciendum. Qváre, qvárea
me vouis fáce, &c. Der, die, das werden soll. Lé-
endö.

Note

Note

Notá 1. Verbum *Fio*, Insémna 1. Vorbá *Fio* est Passivum verbi *Facio*, Pateimitoárea Vorlei *Facio* idcirco cave dixeris: si dreptácéia se nuzici: Fien- endus, pro faciendus.

Notá 2. Verba compo- Insémna 2. Vorbete sp- sita ex *Facio*, quæ reti- cute din *Facio*, quáre třen- nent a temporis præsentis pe a din Těmpul de ácum al Modi Indicativi, conju- Modulii Áratatoriu, se do- gantur in Passiva voce bát in vorbá cea Pateimito- plane sicuti *Fio*, ut: *Pate-* áre totmá quá *Fio*, pr: *Pra-* *facio*, *patefio*, &c.

Verum quæ dictam litteram a mutant in i, con- jugantur sicuti *Colligo*, ut: *Afficio*, *afficior*, &c.

Nota 3. *Dico*, *duco*, *facio*, & quæ ex his componuntur, e litteram in tempore Præsenti Modi Imperativi amittunt, ut: *Dic*, *duc*, *fac*.

Servant tamen prædi- Etiam litteram e verba composita ex *Facio*, quæ a mutant in i, ut: *Perficio*, *perfice*, &c.

Insémna 2. Vorbete sp- cute din *Facio*, quáre třen- nent a temporis præsentis pe a din Těmpul de ácum al Modulii Áratatoriu, se do- bát in vorbá cea Pateimito- áre totmá quá *Fio*, pr: *Pra-* *tesacio*, *patesfio*, s. c.

Ci quáre muta pe numi- tā littera a in i, se abd- quá si *colligo*, pr: *Afficio* afficior, s. c.

Insémna 3. *Dico*, *du-* *co*, *facio*; si quáre se fác- dintr' ácéstea, pe litterá e in Těmpul de ácum al Modulii Imparatoriu o láss, pr: *Dic*, *duc*, *fac*;

Tatusi o třen pe numitá littera e vorbete, facute din *Facio*, quáre muta pe a in i, pr: *Perficio*, *pe-* *fice*, s. c.

DE VERBIS DEFECTIVIS.

Vebrum Defectivum. Verba Sczatoáre e, quā
est, qvod aliquas tantum rea áre numái unele Propri-
Prierates verborum ha-tati á vorbelor. Verbe quā
bet. Talia verba sunt: ácestea sint:

INQVAM.

Indicativi Præsens.

Inqnam, inqvis, inqvit. Zic, zici, zice. Ich sage.
Mondon.

Pluraliter.

Inqvixus, inqvitis, inqviunt. Zicem, ziceti, zic.
Wir sagen. Mongyuk.

Imperfectum

Inqviebat. Zicea. Er sagte. Mondgya uala.

Perfectum.

Inqvisti. Ái zis. Du hast gesagt. Mondattad.

Futurum.

Inqvies, inqvier. Vëi zice, vâ zice. Du wirst sagen.
Mondani foged.

Imperativi Præsens.

Inqve, vel inqvito. Zi. Sage du. Mongyad.

Participium Præsentis.

Inqviens. Quáre, quáres zic, zici, zice. Sagend.
Mondo.

AJO.

Indicativi Præsens.

Ajo, ajs, vel ajis, ait, vel ajit. Zic. Ich sage. Mon-
dom.

dom.

Pluraliter.

Ajunt. Zic. Sie sagen. Mondgyák.

Imperfectum.

Ajebam, ajebas, ajebat. Ziceam, ziceas zicea. sagete. Mondom vala.

Pluraliter.

Ajebamus, ajebatis, ajebant. Ziceam, ziceas, zicea. Wir sageten. Mondgyuk vala.

Imperativi Præsens.

Ái, Zi. Sage du. Mondgyad.

Optativi Futurum, et Conjunctivi Præsens.

Ajas, ajat. Se zici, se zica. Du sagest. Mondanád EDO.

Indicativi Præsens.

Edo, es, est.. Mānc, mānci, mānca. Ich esse. Egem.

Imperativi Præsens.

Es-tu. Mānca tu. Esse du. Egyél te.

Futurum, sive Modus Mandativus.

Esto tu, esto ille. Vá mānca tu, vá mānca el. Solji ellen. Egyél te.

Optativi Præsens, et Conjunctivi Imperfectum.

Eissem, eszes, esset. Ási, ási, ár mānca. Ich ásse. Enném.

Pluraliter.

Eissemus, eszetis, essent. Ám, áts, ár mānca. Wir ássen. Enném.

Instit.

Infinitivi Præsens, & Imperfectum.

Esse Ámāncá. Eſeu. Enni.

Indicativi Passivi Præsens.

Estur. Se mānca. Man eſet. Etetik.

COMEDO.

Indicativi Præsens.

Comedo, comes. comeſt, Mānāc, mānāci, mānāca. Ich eſe. Eſem.

Imperativi Futurum.

Comeſto tu, comeſto ille. Vēi mānācu, vā mānāc el. Du ſolſi eſeu. Egyél te.

Optativi Præsens, & Conjunctivi Imperfectum.

Comeſſem, comeſſes, comeſſet. Áſi, ái, ár mānāc. Ich áſſe. Enném.

Pluraliter.

Comeſſemus, comeſſetis, comeſſent. Ám, át̄, ás mānāc. Wir áſſen. Ennénk.

Infinitivi Præsens, & Imperfectum.

Comeſſe. Ámāncá. Eſen. Enni.

Indicativi Passivi Præsens.

Comeſtūr. Se mānāca. Man eſet. Etetik.

*Nota. Edo, & Comedo. Ínséma. Edo, si Co-
alias conjugantur per o medo álmintre ea se ábás
minia, ut Colligo. tocmá, quá Colligo.*

*Qvæſo, qvæſumus. Te rog, Ich bitte, wir bitten. Kér-
lek, kérünk. Habet primam Personam Præsentis
Indicativi.*

Ave,

Ave, salve, vel avero, salvero. Bucurate, se
esci. Sen agrust. Ayete, salvere. Bucurative,
trasti. End gegrust. Egésségei légyetek. Avere
salvere. Áte bucurá, á traí. Gegrust seyu. Egéssége
geljenni. Secundam Personam Imperativi utrius
que numeri, & Præsens Infinitivi habet.

Cedo, pro da, vel dic, est secunda Persona Impera
tivi. Dà, spune. Gib, sage. Agyod, mangyad.
Infit, tercia Persona Præsentis Indicativi, pro inci
pit, vel inquit. Incépe, zice. Er fanget an, er sag
Kerdi, mondgya.

Ovat. Se bucura. Vor freuden springt. Örül. Est ter
tia Persona Præsentis Indicativi, & Particulum
habet: Ovans, ovantis.

Desit. Se ssärsicse. Es geht ab. El fogy. Est tertius
Persona Præsentis Indicativi, & Præsens Infiniti
vi habet: Deseri.

Faxim, faxis, faxit, Plur. Faxitis, faxint, pro
faciam, vel fecero, &c. Est Futurum Optativi
& Præsens, vel Futurum Conjunctivi, Faxo, est Fu
turum Indicativi, pro faciam.

Ausim, ausis, ausit. Citez, cutedzi, cutéza. Ich darf
Merem. Pro audeam, vel ausus ero.

Edim, comedim; Præsens Conjunctivi, pro edam
comedam.

Duis, duit, duint; pro des, det, dent, vel dederis
& reliq. Dà, dea. Gib du, gebe er, geben sic.

Adgyad, adgya, adgyanak.

Perduint, pro perdant. *Sel Pérdá.* Sie sollen zernichen
ten. *Vefessé k el.*

C A P U T III. C A P III.
D E S Y N T A X I , D E S P R E S Y N T Á X ,
Sive doctrina construendi Sáu īnvaſiaturá de á ſim-
Vocabula, & Sententias preuná Cuvinte, ſi ſententia,
P R Ä C E P T U M I .

Omne Verbum Perio- Toáta Vorbá Façuita de
nale Finiti Modi debet Modul Marginis trabueſe
habere Nominativum ejus áiba o Ántaiá Cadére de
dem Numeri, & Perso- áceláſi Numer, ſi Perso-
næ, cujus eſt i psum ver- na, de qváre vorbá; qvá-
bum; qvi Nominativus rea Ántaiá cadére, ſe cér-
qvætitur per interrogatio- ca prin ītrebáre, Cine? ſi
nem Qvis? & aliqvando qváte odáta ſe pune ájé vea,
Ponitur aperte, aliqvando iára qváte odáta pe áſcuns,
vero occulte, præſertim mái áles qvānd ſint Pentru-
dum ſunt Pronomina Ego, numele Io, tu, el, noi, Voi, ei-
zu, ille, nos, vos, illi, qvæ qváre mái totdeúuná ſe láſ-
plerumque omituntur, ac ſe, ſi numái pe áſcuns ſe ī-
tacite tantum intelligun- tielleg, preqvum: Dáche
tur, ut: Si vales, bene eſt; eſti fánatos, e bine: io ēn-
ego qvidem valeo.

Toáta Vorbá Façuita de
Modul Marginis trabueſe
áiba o Ántaiá Cadére de
áceláſi Numer, ſi Perso-
na, de qváre vorbá; qvá-
bum; rea Ántaiá cadére, ſe cér-
ca prin ītrebáre, Cine? ſi
Qvis? & aliqvando qváte odáta ſe pune ájé vea,
iára qváte odáta pe áſcuns,
mái áles qvānd ſint Pentru-
dum ſunt Pronomina Ego, numele Io, tu, el, noi, Voi, ei-
zu, ille, nos, vos, illi, qvæ qváre mái totdeúuná ſe láſ-
plerumque omituntur, ac ſe, ſi numái pe áſcuns ſe ī-
tacite tantum intelligun- tielleg, preqvum: Dáche
tur, ut: Si vales, bene eſt; eſti fánatos, e bine: io ēn-
ego qvidem valeo.

PRAECEPTUM II.

Verbum Personale, Vorbá Façuita, quare dicitur
 qvod post omissam Conjunctionem Qvod e Modo Finitio transit ad Infinitum, postulat ante se accusandi Causum, qui sit ex re se facere. din Nominativus nominativo verbi Finiti; dum omittitur Qvod, quicquid se lasse Qvod. Nominativus ponitur ad Accusativum, verbum si vorbá lā modul cel Nem. ad Infinitivum in eodem tempore, ut Gauideo, qvod tu salvus redieris, &c. Me bucur, che tu mihi deo, qvod tu salvum redivisse.

PRAECEPTUM III.

Omnis verbum Personale Finiti Modi potest de Modis Marginis habere duos Nominativos, ante idem doceo Nominativum unum ante se, alterum vobis, unus innatis, si post se, cum utrumque alius dupa se sit, quando Nomen ad eandem rem se tamen amendoceo Nomen pertinet, cuiusmodi vel me de acelasi lucru maxime est verbum de quare felix et miser Substantivum sum, ut acquisitus vorbá sum, Parsimonia magnum est vel prequam: Cum patitur mātēdigat.

Castig.

PRAE-

§ (X) §
PRAECEPTUM IV.

179

Omne verbum Acti- Teata vorbá Eucratodá-
vum regit Accusativum, re vrea se áiba o Ápátrá
qui respondet questioni Cadere, qvárea, respunde
Quid ut: Pueri ingenui intrabarei Ces pr: Pruncii
amant litteras. buni iubeſc invataturá.

PRAECEPTUM V.

Qvodvis verbum Pas- Fieſceqvárea vorba Pa-
ſtivum postular Ablati- te imitoare vrea se áiba un
vum cum Præpositione a, Ábláthio cu Núintepunerea
vel ab, qui Ablativus delá, qváre Ábláthio re-
spondet Qvæſtioni Aſſunde intrebarei delá ci-
qvo ut: A pueris ingenuis ne?pr: Del pruncii buni fe
amantur litterae. liubéſce invataturá.

PRAECEPTUM VI.

Qvotiescumque duo De qvate ori vin lá eláz-
Nomina Substantiva ad ta in Vorbiſe doáo Nume
eandem rem pertinentia Statornice, ce ſe tién de lá-
in Oratione continuantur, celáſi lucru, ſe pun intr
in Casu concordant, ut: áocéiáſi Cadere, prequum:
Ubs Roma; Tulliolæ mea Cérátea Romá; Tulliolá
delicia.

PRAECEPTUM VII.

Si vero ad res diversas Iára de ſe tién de lucruri
pertinent, nec Conjuncri obſeblex, niſi ſe léga prin-
one aliquva copulantur, al pro Impreunáre, unul ſe
rum erit Genitivi Casus, pune intr' ádodová Cadere
qví Mz qvá?

qui responderet quæstioni quærea respondeat interbare.
Cujus ut: Liber Pompeji; cuius pr: Cártea lui Pompeii
Pana peccati. Pedéplá peccátului.

PRAECEPTUM VIII.

Nomina Adjéctiva, Pro Numele Ádaogatoáste
nomina, & Particípia con- Pentru numele, si Împartoáste
cordant cum Substanti- se intocmesc cu Num-
vis, ad quæ pertinent, le célé Statornice, de quæ
in Genere, Numero, & se tién, în Gen, în Numeris
Casu, ut: Contemta par- în Cadére, pr: Scîntéia nit-
va scintilla magnum ca nebagára în fâma de-
săpe exstarit incendi- multe ori áu facut mă-
um.

PRAECEPTUM IX.

Pronomina Relativa Pentru numele Reducatoáste
concordant cum Substan- re se intocmesc cu numele ob-
tivo, quod in memoriam Statornic, pe quare el ódat
reducunt in Genere, & Nu- áminte, în Gen, si în No-
mero, ut: Acceps Epi- mer, prequam: Ám luát E-
stolam, quæ mihi missa fu- pistolá, quare émi erá tri-
erat; Venit homo, quem missa; Áu venit omul, pe-
laudabas.

PRAECEPTUM X.

Quodvis verbum ad Fieșcquæres vorba su-
mit Præpositionem cum áte áre o Náintepunere
suo casu, ut: Fui in Cadérea ès, prequam: Ám
templo. Eo in Gymnasi-lost In Besérica. Mereb
um,

PRÆCEPTUM XI.

Qvodvis verbum ad- Fiesceqváreꝝ vorba po-
 mittit Dativum ejus Per- áte ávē un Dáthiv áláccē-
 sonae, in cuius commo- íá Persone, intrá ácui fa-
 dum, vel incommodum los, sáu páguba se fáce ce-
 aliquid fit, qvi Dativus vás quáre Dáthiv respun-
 respóndet qvæstioni Cui de intrebarei Cui? prequm:
 ut: *Tibi aras, tibi occas, ti-* Tie éti ári, tie éti grápi, si
bis eidem. & metes. tie tì si secerá.

PRÆCEPTUM XII.

Nomina Substantiva, Numeꝝ Státorisice, prin-
 qvibus temporis conatinu- quáre se intrá mná curgere
 atio exprimitur, si inter- Vremei, dáche se fáce intre-
 rogatio fiat per Qvamdiu? bárea prin Pánaqvánd? se
 ponuntur in Accusativo, pun intrá Ápátrá, sáu Ásié-
 vel Ablativo, freqventius sá Cadére, statu si mái adése
 tamen in Accusativo, ut: oré intrá ápátrá, pr: Troja
 Troja decem annis, vel decem annis, vel annos
 annos obſessa est.

Si autem non per Qvam-
 diu? sed per Qvando? fi-
 at Interrogatio, tantum
 in Ablativo, & qvidem
 absqve ulla Præpositione
 in utroqve casu, ut: *Id su-*

Numel. Státorisice, prin-
 quáre se intrá mná curgere
 Vremei, dáche se fáce intre-
 rogatio fiat per Qvamdiu? bárea prin Pánaqvánd? se
 ponuntur in Accusativo, pun intrá Ápátrá, sáu Ásié-
 vel Ablativo, freqventius sá Cadére, statu si mái adése
 oré intrá ápátrá, pr: Troja
 decem annis, vel annos
 obſessa est.

Iára dáche nu se fáce intrebárea prin Pánaqvánd?
 cí prin Qvánd? se pun numá
 intrá ásié sá Cadére, dáre
 fara de nici o Náintepanere
 déámēndoao orile, pr: Id su-
 periori anno evenit.

§ § §
PRÆCEPTUM XIII.

Nomina Substantiva; Numele Statōrnice, prin
q̄ibus significatur 1. Pre- qvāre se insēmina 1. Vran-
zium, 2. Instrumentum, si pretiu, 2, vro unēltă, fata-
ve illud, sine qvo, aut de qvārea, sāu fara de oltă
ējus simili, res fieri ne- ēi áséménea, lucrul nu se
qvit, 3. Causa, propter poate face, 3. vro pricină
qvam aliqvid fit, eſterun- pentru qvārea se face ceva, it
tux. Ablativo casu: absque pun̄intr? Áſiésá cadere fa-
ullă. Præpositione, ut: Emi ra nici o Náintepunere, pr.
librum duobus florenis. Emi librum duobus flore-
Seribo calamo. Fame inter- nis. Scribo calamo. Fâme
geo.

Nomina Vero Substan- i lára Numele Statōrnice,
tiva, qvibus significatur prin qvāre se insēmina vrun
Modus, qvo aliqvid fit, Mod, cu qvāre se face ceva, it
qviqve per qvæſionem Qvo si qvāre se cunoaſte prin in-
modo? cognoscitur, si ve- trebarea Qvomodo? dăche-
niant absque. Adjectivo, vñ fara di nici un Nume
ponuntur ad Ablativum diaogatoriu, se pun̄intr? Ar-
cum Præpositione Cum, ut siéſá Cadere cu Náintepu-
Tuas literas cum voluptu- nere. Cum pr. Tuas litteras
se legi. Qvod si Adjecti- cum voluptate legi. lára in-
vum eisdem adhibitum preunāndase numele zéle Sta-
tuerit. Præpositio Cum tornice cu vrun Ádaogatoriu
vel omittitur, vel inter- Náintepunerea Cum sāu se
penitut Adjectivo, & lăsse, sāu se pune in miſloc
Sub-

Substantivo, ut: *Tuas litteras magnas magna voluptate, vel magna voluptate, sive magna magna cum voluptate legi.*

Demum Nomina Substantiva, quae societatem tornice, quare insémina. Insignificant, significant auctoritate, (dára insotire insimilatam societatem, sine quae sémina fara de quáre, si fabris, eorum que similibus de aquarorá ásemene se poáte aliquid fieri potest.) poccavá fáce: se pun̄it. Ásiéhunc ad Ablativum cum sá Cadere cu Náintepuneres Prepositione Cum, ut: *Cum Cum, pr: Cum fratre exi- fratrem exivi. Cum pallio ad vi. Cum pallio ad me ve- me venit.*

nit.

PRAECEPTUM XIV.

Gerundia, Supina, & Particípia regunt Casus verborum, a quibús otiuntur, ut: <i>Scribo litteras. Tempus est scribendi litteras. Eo Scriptum litteras, Sum scripturus litteras.</i>	Gerundiile, Supinariile, si Impartasirile vreú se áiba á verbórum, a quibús otiuntur, ut: <i>Scribo litteras. Tempus est scribendi litteras. Eo scribendi litteras, Sum scripturus litteras.</i>
--	--

APPENDIX.

Nomina Propria Pago- rum, Castellorum, Urbi- um ad quæstionem Uli- si sunt primæ, aut secun-	Numele célé Proprie- tátelor, á Orásieelor, stá Ge- tatior lá întrebárea Unde? dache sunt de antaiá, sive á-
--	--

de Declinationis ponuntur in Genitivo, ut: *Fui doā Cadere, pr: Fui Rōmā Roma, Cibinii.*

Si vero textæ Declinationis, vel Numeri Pluralis fuerint, ponuntur in Ablativo, ut: *Fui Claudiopolis, Parsis.*

Ad quæstionem Unde? cujuscunqve Declinationis, & Numeri fuerint, semper ponuntur in Ablativo sine ulla Præpositione, ut: *Redeo Vienna, Posonia, Neapoli, Athenis.*

Sicut ad quæstionem Quo? ponuntur in Accusativo pariter absque ulia Præpositione, ut: *Perfago Balassfalvam, Londinum, Carthaginem, Venetias.*

doā Plicare, se pun' in
Cibinii.

Jára däche vor si de áste
Plicare, sáu de Numeru
Immultu, se pun' in
Abiésá Cadere, pr: Fui Clau
diopoli, Pariliis.

Lá intrebárea. Deinde
macárdece Cadere, si Nu
mer vor si pururea se
in Ábiésá Cadere fáci
nisi o Naintepunere, pr: Re
deo Vienna, Posonio, Ne
apolis, Athenis.

Preqvum. lá intrebáre
Londinum, sáu unc'e? se pun
in Ápátiá Cadere ásiđer
fara nici. Naintepunere,
pr: Pergo Balassfalvam
Londinum, Carthaginem
Venetias.

Modus componendi relinquitur industriæ Magis
trorum, non secus, ac ea, quæ hic de siderantur
GYMNASIIS.

27/11/2019

MIGARIAT-SIBIU

11/11/2019

7/11/2019

Листъ Таня

Факъ бъ прашалъ слъжитои на градъ
партъ фінансовъ и житъ фенъ , а въ
из нъ тодьтъ фінанса .
Парти финъ тъкъ є администраторъ , тъкъ
чтъ че манинътъ житъ фенъ Сънътъ
прѣсташъ алтарюлъ , прѣстъмъ зътъ
каре ши лъ тѣлъни азъи , тъ сънъ
фінансъ огнинъ . Оголочи , къи
шъ съ циши бъ фінансъ жетъ
бъи тоасътъ ачъ .

Листъ

Факъ бъ прашалъ слъжитои на градъ
партъ фінансовъ и житъ фенъ , а въ
из нъ тодьтъ фінанса .
Парти финъ тъкъ є администраторъ , тъкъ
чтъ че манинътъ житъ фенъ Сънътъ
прѣсташъ алтарюлъ , прѣстъмъ зътъ
каре ши лъ тѣлъни азъи , тъ сънъ
фінансъ огнинъ . Оголочи , къи
шъ съ циши бъ фінансъ жетъ
бъи тоасътъ ачъ .

